

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Avgvstae Tavrivorvm, 1578

Legato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96846)

quoniam minime ualueris, an duret post quinquennium iurisdictionis, quo ad ece-
 prateneo q non ut scripsi in pral. decre. ult. in ult. glo. eo. tit. lib. 6. Tertio
 dubitatur concessit supra de iudiciali indagine, & quod subdelegare pos-
 sit etiam totum; & non obstante constitutione Bonif. per se & alios procede-
 resetiam extra locum, in quo deputatus est conferuatur; & an index possit
 subdelegare his; qui de iure possunt esse delegati; sed non sferuatores; ut ca-
 nonici ecclesiarum cathedralium; quos constat delegari & subdelegari pos-
 se per decre. de refer. statutum. lib. 6. & dubium sumitur. ex decr. si praedicta
 eo. tit. & potissime quo ad illas, quae requirunt iudicalem indagine; procedit
 dubium; fortificatum per illud uerbum; conferuatur; & index; quod in
 quaestione ponitur. De factio fuit nuper haec quaestio mihi de Apulia delatas
 quam adoptiuo communicauit. qui illam disputauit; & mecum tenuit; qd
 non est purus delegatus; sed est conferuatur; & habens potestatem prorogata
 ad quaedam prohibita; Sed decr. ult. lib. 6. super uerbo, dictam; & dic qd nomen
 & officium conferuaturis retinet, licet eius iurisdictionis ampletur; ut dixi in
 decr. pral. summa. Et fateor eum iudicem, sed non simpliciter delegatum
 sed delegatum conferuatore. & sic non obstat illud uerbum, conferuatur,
 & index; imo facit pro. & facit ipsius conferuaturis descriptio, quam pos-
 sui in summa praedicta. in princip. Et quomodo prorogatum primam natu-
 ram retinet, uide extra. e. tit. de offic. dele. P. & G. ad. fi. vlt. gl. & super ea. si
 laius uidere vis, quare quaestione de qua s. copiose & subtiliter pertracta-
 tum, scilicet, quod tenet in totum subdelegatio. Secundo quod solum ad
 iudicalem indagine. Tertio quod in membro tenet, & hoc placuit, ut
 supra.

a Vber. ¶ Vbi supra. uer. nonne in genere. Adde, quod si in prouincia, in qua
 sunt dati conferuatores, sint aliqui legati nati, ad quos inferentes iniurias
 monasteriis appellent de sententis contra eos latis a conferuatoribus, qd
 legati quomodo non possint se intrinsece de gelis per conferuatores esse
 nec ualeat constructio, quod a sententis conferuatorum appellatur ad leg-
 atos vel metropolitanos. Ita consuluit Petr. de Anch. consil. cxxxi. incipi-
 ente, In Christi nomine, in primo dubio. Delegatus etiam datus super
 uolentis & iniuriis illatis alicui monasterio, potest per viam inquisitionis
 procedere.

b Approbo. ¶ Nec ipse Vber. approbat: quia etiam dixit se dixisse, ut da-
 ret causam iudicandi: & de principali dicto loquitur auctor, non de proxi-
 ma ratione dicta. Certum enim est, quod testis esse non potest, nisi habens sa-
 crum nomen.

QV AESTIONES.

- * 1 An delegatus teneatur sequi consuetudinem delegantis, an lo-
 ci ubi est, an ius commune? no. i. 2. dist. c. fi. & lo. An. ext. de consue-
 tud. super rub. in nouel. & in Spe. de fe. §. i. uer. sed pone de eo qui
 mittitur. & Inn. in c. postulasti. de fo. comp. & c. Romana. de sent.
 ex. lib. 6. & tenet qd constructio rei debet seruari, nisi ratione co-
 tractus, uel delicti fortiori forum.
- * 2 In. si cum ipse. ff. de ex. tu. per hanc. l. solui. Vber. de bo. ta-
 talem quaestione. Pone quod delegata fuit causa certo tempore
 finienda, & per reum stetit, forsitan pluribus exceptionibus usum,
 quo minus infra id tempus causa finiretur: nunquid ultra id tem-
 pus poterit delegatus cognoscere? & dicit quod sic per hanc. l.
 ad quod fac. l. petenda. C. de temp. in inte. rest. peten. & l. intra uti-
 le. ff. de min. & ibi gloss. super uerbo gratem. & in auct. ut spons. lar-
 gi. §. hic quoque. & irasentit Guido de Suz. aliud est in causa in
 qua statuitur triennium. ut in ciuili, & biennium in criminali: quia
 ista nunquam durat, ut no. in auct. de ap. §. j. Nicol. de Neap.
- * 3 Si habenti iurisdictionem mandatum aliquid explicandum, an
 uideatur in iurisdictionem ordinario, an ut delegato? no. in l. ius ciuile.
 ff. de inst. & in. In. & Vin. in c. licet. extr. de off. ord. Alberi. in l.
 sepe audiui. ff. de offi. prael.
- * 4 An delegatus cognoscens de causa ante receptionem literarum
 delegationis processus ualeat? Bal. in l. eum qui. de iu. om. iu.
 gl. in l. instar. C. de iur. fi. qd non. contra no. in l. i. C. qui pro sua iur.
 no. in c. conuensus. de rest. spo.
- * 5 Quod episcopus potest esse delegatus imperatoris in causa ec-
 clesiae. & not. quod in causa ecclesiae super re ecclesiastica contra
 laicum index secularis est iudex. Anton. de But. in c. inter dilectos
 de fid. inst.

¶ Bal. de iudice delegato.

OMNIS delegatus dicitur pedaneus iudex, excepto eo, q delegatur a principe, in §. i. uer. omnis autem. Gui. & Cyn. qui pro sua
 iurisd. l. j. in fi. Bar. Delegatus ab inferiore a principe non potest co-
 mittere receptione testiu: sicut in auditorib. curiae, uel alijs domi-
 ni papae. ut eo. tit. §. i. uer. sed nunquid. & uer. leg. tamen isti audi-
 tores nil possunt diffinire sine speciali mandato papae, & facta pri-
 us relatione. G. & uide c. j. de of. dele. in cle. & an isti auditores do-
 mini papae sint ordinarij uel delegati, uide in Spec. de off. iudi. §. r.
 uer. si quid de auditorib. ubi tenet, quod in audiendo habent ordi-

nariam potestatem, sicut in diffiniendo. Item an vacante sede Apo-
 stolica possint iura eorum exercere, & generaliter de materia au-
 ditorum, uide Spec. de dila. §. totum. Qualiter autem referre de-
 beant, uide in Spec. de dila. §. qualiter. uer. fin. contrahens potest
 nec conueniri nisi coram delegato, quia idem est forum ordina-
 rij & deleg. de fo. compe. dilecti. per Innoc. Electus ab una parte,
 non potest committere uices electo ab altera parte. in §. sequitur
 a. in prin. G. An impediens exercitium delegate iurisdictionis
 qui non sunt in literis nominati, possint a delegato puniri. eod. §.
 uer. si. quid ergo. G. An delegatus possit inuocare brachium secula-
 re, tene quod sic in delegato papae. uer. sed nunquid. alle. Innoc. e.
 extr. ca. significauit, & illa clausula, Inuocatis, & c. non addit,
 exprimit. G. ¶ Tertius, qui datur ex officio auditoris contra dicta
 rum, ut no. ff. de iudi. l. obseruandum non potest alteri committere
 uices suas. ponit eo. §. uer. item potest. quod est no. G. Vide qd
 no. ff. de arbi. l. sicut. ubi no. qd animi motus non potest committi. ¶ Im-
 peditus cognoscere de impedimento iuris, non potest committere al-
 teri uices suas: sicut, si impedimento facti. e. §. uer. uerum. G. ¶ Si
 mittit causa trib. & tunc unus erat mortuus, ut nulla commissio, q
 commissio est indiuidua triu sentit. §. restat. uer. qd si causa. G. Prima
 uerior. arg. ff. de arbi. l. Pedius §. i. cum si. & l. non distinguemus. §.
 cum plures. & l. sicuti. Nam non transit ad heredem rescriptum
 no. ppetuatu. eo. §. uer. qd si impetraui. G. qd expirat morte, ut co-
 siliu, pceptu no. Secus in commissioe re integra. e. §. uer. ite mortuo.
 G. quia commissio depedit a mera uoluntate, & uoluntas mor-
 te finitur, sed praecipuum ab auctoritate est, qd est no. dignu. Vide
 j. de ar. §. praecipuum. De consilio uide j. de appella. §. lata. & de ar-
 bi. §. an possit. ¶ Quomodo intelligitur re integra, uide j. de iudi.
 ordi. delegato. ¶ Tempus compromissi non detrahatur de tempore
 instantiae, nisi in causa appellationis. e. §. uer. sed nunquid de
 tempore. qd no. uide j. de app. ante. ti. de app. §. ille, qui co promit-
 tit. & j. c. §. pen. ¶ Si per statutu assignatur mensis ad diffinendu
 causam, tñ eo decurso adhuc durat instantia usq; ad trienniu, de iure
 communi. e. §. uer. quid si statuto. G. subaudi, si terminus statu-
 tur iudici: sicut, si liri, ut l. pperadum. C. de iudiciis per Cyn. ¶
 Et finitur officium delegati transactione. e. §. uer. si. Officium di-
 co, no iurisdictionis. ff. de conditione indebiti. l. eleganter. §. si quis.
 Nam adhuc si pronuncietur, ualeat sententia, ergo no est fin-
 ctus iurisdictione, sed officio: quia non det amodo partes suas in-
 terponere. G. ¶ Si petitur rescindi a reo principale instrumentum,
 ut usurarium: ista causa non dicitur esse cu fide iussore, & ideo fra-
 ter fideiussoris potest in ea esse iudex. in §. superest uidere qs. ad fi.
 G. ergo in prohibitoria facta iudici seculari, ne capiat interim reum,
 no extenditur ad fideiussorem pectus, sicut in fideiussore iudicatu
 solui. Facit ff. mand. l. creditor. in prin. No ob. C. de iur. refer. l. si
 libella. quia ibi in libello supplicatorio. no in conuentionali. Item
 j. psumit responsio ad interrogata. no. Bal. ¶ Infamis pot
 procedere. si non opponit in §. excipi pot. uer. sed nunquid infamis. G.
 Nec obstat qd no. ff. de inf. l. secunda. §. miles & de sena. l. Caisus.
 qd det intelligi ope exceptionis, non ipso iure. Bal. & no. & uide j.
 e. §. exceptio. ¶ Simpliciter monacho uel regulari canonico non co-
 mittuntur cause, et si officiu aliquod gerat intra claustrum, ut quia
 sit sacrista, uel prior claustrij, camerarius, uel custos, & c. sicut si sit
 praelatus uel prior ecclesiae. §. uer. nunquid ergo monacho. G.

¶ Nota qd c. statutum. de rescri. locum habet, siue papa deleget, si
 ue delegatus papae subdeleget, scilicet plenam iurisdictionem: sicut
 si committat unu articulu cause. e. §. uer. quid si certus. G. in alijs
 ordinarijs hoc non habet locum. ff. de iudi. l. si. Bal. & no. ¶ Causa
 simpliciter commissa, intelligitur commissa ciuili & criminalis: de re
 scriptis. e. dispendia. lib. vi. in nouella. Bal. ¶ Post lapsum reuocari
 non pot prorogari iurisdictione, in uer. item qd iurisdictione. G. ¶ Causae
 criminales no delegant, nisi a principe. uel eius delegato. uer. si.
 ite qd est. C. qui pro sua iurisdictione. l. i. in fi. ¶ Quod nullu est ipso
 iure, non pot ratificari. uer. quid si committes. G. & C. communia utri-
 usq; iudi. l. secunda. Bal. ¶ Qn est praecipuum alicui, quod personali-
 ter exequatur, non pot committere et de partium uoluntate, quia
 partes non possunt mutare forma mandati. uer. item quod iniur-
 tum. G. ff. de pollic. Bal. ¶ Exceptio criminis non potest opponi
 ordinario, quando in resider in officio. uer. sed nunquid idem. G. uide
 j. e. §. uer. infamis. ¶ Si sunt duo collega, & est copromissum
 parere mandatis unius, & alter procedat, an committatur stipula-
 tio? Non, si nomine proprio: sicut, si appellatio. uer. sed quid si
 plures sunt cofules. G. l. pe. ff. iudi. fol. & s. c. §. tepus pmissum.

¶ De Legato. Rubrica.

Auctor in hac Rubrica nihil est adiutus per suos practicos, q specialiter
 de legatis nil tractauerunt in libris de qb. dixi in pmo, saluo qd p Rof. adiutus fuit in materia de procuracionibus legato-
 rum, q uide j. §. superest. uer. illud quoq; usq; ad uer. legatus quo-
 que. quia in libel. iuris canonici posuit Rof. rubri. de procuracionibus.

bus. In tractatu de dispensationi, per quos extra illos adiutus fuerit, ibi dicam alii habuit necesse ad Summistas recurrere, & ad gloss. Azo tamen in Summa de offic. procon. & legat. nihil profuit, nostri Summistae multum contribuere, & uide de hoc titu. quod statim subdam, & iura nostra antiqua loquentia de legatis nuncijs. Item de legatis iudicibus. scripsi in Nouella, eodem titu. super rubrica. Item. xcipe de alijs, que habes j. de sen. §. sequitur. & § pen & fi.

NONIAM legati officium seu potestas, pau cis pr. tribus innotescit, super quo dubia o. iri videmus infinita, & peritos ad inuicem dissentire: idcirco de officio Legati plene tractare preuidimus, & quodam breue ac praelucidum formare Speculi legatosi. a Ceterum quoniam que sit eorum, vel etiam alioru in dispensando potestas, semiplene a doctoribus iuris

Canonici traditum est: idcirco hoc tractatu quadam noua doctri na plene de dispensationib. disceremus. Primo igitur de officio legari. Secundo de dispensationib. disputare intendimus: ut sic binario numero huius tractatus lectio compleatur. Nobis ergo primo de Legati officio tractaturis videndum est, Quid sit Legatur, & qualiter sit tractandus, Quomodo constituitur, Quot species sint, seu genera Legatoru. Quid ad Legati pertineat officium, & que sit eius iurisdictione, siue potestas. Vtrum possit beneficia conferre, Quae sint ei interdita, & soli sedi Apostolice reseruata, b Quando, & ubi b suam valeat iurisdictionem exercere. Qualiter eius potestas, seu iurisdictione finiatur

ADDITIONES.

- a Legatorum. De hoc loquendi modo quo in alijs rubricis non utitur, non mireris: quia hunc titulum a principio fecit, & publicauit Speculator. Et quia sic publicatum erat in prima publicatione Speculi huius, illud non inseruit: postea mutato consilio, & bene, illum hic inseruit, aliquibus ad iudicis. Vnde s. ut. pxi no. nu. 20. ver. sed nupquid. id allegabat rubrica sequente p proxima precedens rubrica, & id. videi pot. s. ut. pxi. §. ante uer. sed. & j. ti. pxi. §. h.
- b Et ubi. Host. de his fecit duo membra.

SVMMARIVM.

- 1 Legatus quis sit, & qualiter sit tractandus. Legatus dicitur uarijs nominis alieni.
- 2 Episcopi funguntur Christi legatione: & qui eos persequitur, Christum persequi dicitur.
- 3 Legatus & nuncijs Apostolice sedis sunt honorandi, & benigne tractandi: contra facientes qua pena puniuntur.
- 4 Legatus potest vlcisci iniuriam sibi, vel suis manifeste illatam.
- 5 Debitor Republice prohibetur iure omni esse legatus, no aut debitor fisci.
- 6 Miti debet legatus talisq habeat spiritum Dei, & precepta eius in conspectu suo, & qui Moysi id est, pape notus sit & familiaris.
- 7 Constituit Moyses tribunos & centuriones id est, superiores & legatos, in quib. erat veritas, & qui odio habebant inuicem.

1. §. Legatus est seu dici potest quicumq; ab alio missus est, ut so disti presbyterum. 25. quæst. 1. sagendū. 7. q. 6. hoc quippe xvii. disti. nobilissimus lxii. dist. ego ad si. xciiii. dist. si qui legatione. Et est ius gentiu. ff. de legati. onib. l. j. & 2. l. sciendū §. si siue a principe, uel a papa ad alios, ut ff. de off. assessor. l. diem. siue ab aliqua ecclesia ad papam, ut in Aur. colla. ix. de sanct. epif. §. si vero episcopi siue ab aliqua ciuitate, uel

- a puincia ad principem, uel ad aliam, ut C. lib. x. de legationib. per totū. siue e a proconsule, ut ff. de off. pi. con. l. l. obseruare §. si. & l. seq. & l. legatus & l. seq. Hinc est, quod legatus dicitur vicarius muneris alieni. ff. de leg. vicarius. & l. legatus. Sed & nuncijs, quos apud nos hostes mittunt, legati dicuntur, quorum legatoru causa sancta res est. Nam si quis eos pulsauerit, hostibus, quorum legati erant, tradendus est, ut illorum seruis efficiatur. ff. de legationib. l. si. Nos tamen hic principaliter de illo legatorum genere tractare intendimus, quibus a sede Apostolica certa protincia gubernanda mandata extr. de off. leg. c. 1. & c. nouit. & c. seq. qui uocari potest missus Dominicus, ut ex. de regular. & transeun. ad reli. c. 2. extr. de frig. & malefic. c. 1. Vel apocifarius, ut extr. de ele. signi ficati. §. ¶ Episcopi quoque Christi legatione funguntur: vnde q. eos persequitur, Christum persequi dicitur. 7. q. 1. omnis, qu. ¶ Item sacerdotes legati Christi sunt: vnde illorum iniuria ad Christum pertinet, cuius legatione funguntur, ut xxi. dist. in nouo. 2. q. 5. habet hoc pro prin. in si. 2. q. 7. accusatio in fine. ¶ Honorandus autem est legatus, & nuncijs Apostolice sedis, ac benigne tractandus, tanquam domini Pape vicem gerens, & si quis fecus tyrannice praesumpserit, gradu proprio repulsus, ultimus omnium

in ordine suo fiat, ut 9. di. c. fi. & eundo & redeundo in suis est nō c. c. titibus adiunandus, vt ex. de pref. accedentes. Et hoc quilibet episcopus in sua consecratione obseruaturum se iurat, vt extr. de iur. ego. Quod autem legatus domini Pape sicut ipse sit honorandus, probatur. ff. de off. pref. c. pra. enim. Lunica ibi: Creditur princeps, & c. xciiii. dist. c. 1. C. de sum. tri. liquet in prin. & in si. vnde in parabolis Salomonis, c. 25. Sicut frigus, nūis in die messis: ita legatus fidelis ei, qui misit illum, animam illius que scere facit. Vnde sedes Apostolica honoratur in eius honore, vt ext. eod. tit. uolentes. imo qui legatum Apostolice sedis impediit, excommunicandus est iuxta illud: Debent legati tristitia nulla pati. De ire enim gentium est legatorum non violandorum religio, ut j. di. fin. c. ius gentium. Vnde Alex. Papa ait: Si quis legationem, id est, legatum impediit, non vnus, sed multorum profectum auerit & sicut multis nocet, ita a multis arguendus est, & bonorum societate priuandus, & quia Dei causam impedit, & statum turbat ecclesie: ideo ab eius liminibus arceatur. Ab omnib. itaque talis est cauendus, & non in communicationem fidelium usque ad satisfactionem recipiendus. Legatur hęc xciiii. dist. c. si quis legationem. Nam legatus fidelis, sanitas b: quies quoque populoru & disciplina spectaculorum ad eius curam pertinet: ut ff. de off. pref. c. m. l. 1. §. quies quoque. ¶ Sed nunquid legatus poterit excommunicare, & punire eos, qui sibi, uel suis, uel eius nuncijs iniuriam, uel dampnum inferunt, uel eius iurisdictionem impediunt? Ad quod, omnia solita doctorum disputatione, qua notari consuevit 23. q. 4. inter querelas. & C. Gallianus & 2. q. 7. si q. s. erga. & c. si quis ab episcop. respon. quod legatus potest vlcisci iniuriam manifeste sibi, uel suis illatam. arg. ff. de off. pref. l. Senatus. ext. de fo. comp. cum contingat ad si. ex. de off. arc. c. si uer. si. & potest suam iurisdictionem impediens, & sibi non obediens punire. arg. extr. de pen. Romana. lib. 6. & de offi. deleg. c. j. & c. praterea. cum suis conor. ff. de offi. eius, cui mand. est iur. l. si. xciiii. dist. ca. 2. alias delictoria videretur eius potestas, si coercionem in eius non haberet extr. de offi. deleg. ex iure p. Potius enim in hoc iniuriam Romanae ecclesie profectum, quam suam: ut 2. q. 7. accusatio secundum ea que notantur extr. de sententia excom. contingit. Quis autem dicitur uisitor, & quis intercessor, & quid ad eorum spectet officium, colligitur, & no. lx. dist. obitum. & c. Carhinensis. 7. l. dist. c. fraternitatem vii. q. 1. constitutum. ¶ Potest autē esse legatus sub iacoma Apostolice sedis, ut xciii. dist. c. si. fin. etiam diaconus. vt xciiii. dist. c. 1. & c. 2. & quicumque superior videtur. ¶ Prohibetur iure ciuili esse legatus debitor Republice, sed non debitor fisci. ¶ Item is, qui postulare non potest, nec legatus esse potest, sed nec qui alium accusat de crimine publico, cogitur legationem suscipere ad amicum seu domesticum accusati, ut ff. de legatione. sciendum. & ar. ext. de accus. repellantur. ¶ Item non coitur quis amplius quam semel suscipere legationem, nisi necessitas subit: ut ff. de mu. & ho. l. ex l. i. mationem §. si. ¶ Item pater trium incoleum liberorum legationib. liberatur, vt C. lib. x. de legatio. l. 1. ¶ Debet quoque talis legatus mitti qui in senectipso habeat spiritum Dei, & precepta eius in conspectu suo sint: & qui Moysi. i. Pape, valde notus, & familiaris sit, id est, in quo sit claritas eius, & legis scientia. ut possint eum audire filij Ihu ael, ut s. q. si ergo. Vnde legitur in Exod. c. 18. quod Moyses i viros Deum timentes, in quibus erat ueritas, & qui uidebant muneris, constituit tribunos & centuriones, ut populum iudicarent.

ADDITIONES.

- a Per totum. Vide quod ibi plene super rubrica notatur.
- b Sanitas. ¶ Prouerb. 1.
- c Debitor fisci. ¶ Ponit igitur hac esse diuersa, q. ostendit etiam diuersitas rubricarum. C. lib. x. de iur. fisci. & lib. xi. de iur. Republice. & vide j. de rest. ante. §. 2. uer. item quoq; & quod ibi dicam in fi.
- d De legatio l. j. ¶ Est specie in hoc casu, cum aliquando requirantur quique, quod dicitur ibi no. co. lib. qui numero lib. l. 3.

SVMMARIVM.

- 1 Legatus qualiter constituitur.
- 2 Potestas legati dependet ex iure literarum.
- 3 Instructio saluti fera, que in literis legationis apponi est solita.
- 4 Forma antiqua insinuandi legatos.
- 5 Littera legationis debet continere principalem causam commissionis legati.
- 6 Legato in regno Francia constituto, qui specialiter conuerti sunt committi, sunt tres, uidelicet. Viennen. Lugdunen. & Bijnun.
- 7 Legatus generalis non est mittendus, nisi de consilio collegij Cardinaliu.

2. §. Qualiter ¶ autem legatus constituitur, licet ad nos non pertineat tractare, qui hoc ex mittentis illum dependet arbitrio, tamen ¶ quia ex iure iur. literarum

rum potestas dependet ipsius, vt ext. de priuileg. porro. C. de mā-
pūa lūnica. ad aliquam instructionem verba, quæ in literis lega-
tionis modernis apponunt temporibus, supponamus: & cum nego-
tiorum uarietas uarietatem formam requirit, ex eplō unico sum-
prentis. Præmissō eīn præfationis præludio, sic subiungi ꝑ̄scauit.

FORMA. † Sane licet ad singulas regiones Deo & Apostolica
sedi deuotas nostre considerationis distindamus intuitum, tales
tū ꝑ̄uincias, in quib. humani generis in inimicus, pacis emulus, &
zizanie seminator, turbationes & scandala suscitauit, oculo fere-
no conspicimus, & intra claustrum nostri pectoris præ dilectōne
portamus, & ad illas, & earum incolas feruor nostre dilectionis
exuberat, circa sui status prosperitatem cum affectu paternæ
plenitudine cogitandum. Vt enim, quia innumerabilem quasi nego-
tiorum uarietate distrahimur, & humana natura non patitur ut
assentia nostri corporis totā simul in diuersis locis exhibeat se ꝑ̄-
sentem, illos in partem Apostolicæ sollicitudinis de latere nostro
ronnunquam adsumimus, quib. fore ꝑ̄spicimus cœlesti dono ꝑ̄-
uisum, ut in arduis negociis sciant, & possint prouide consulere,
& utili consilio prouidere. At tendentes itaque, ꝑ̄ personā tuam
Dominus scientiarum magnitudine prouidentia munere, circun-
spectiōnis gratia insigniuit, humeris tuis fortitudinis robur adici-
ens, ut ad laudem sui nominis onera grandia supportantes, plenā
quoq; de tuis meritis fiduciam obtinentes, ꝑ̄ optatam illarum
partium quietem, de fratrum nostrorum consilio illarum
quam pacis angelum te duximus destinandum fraternitati tuæ in
eisdem ꝑ̄uincias uices nostras & plenæ legationis officium com-
mittentes, vt euellas, destruas dissipas & disperdas ædifices. plan-
tes, & fietas auctoritate nostra quacunque ad honorem Dei ꝑ̄-
sperum statum partium earundem, ac reformationem pacis hu-
iūmodi uideris pertinere: concessa tibi auctoritate simili, contra
dictores & rebelles quoslibet ꝑ̄ excommunicationis, suspensio-
nis, uel amotionis, aut depositionis sententias, siue alias ꝑ̄ censu-
ram ecclēsiasticam, appellatione postposita, ꝑ̄ compescendi libera
facultate, non obstantibus quibuslibet indulgentiis, & c. Nos enim
sententias & pœnas, quas ꝑ̄ hoc rite tuleris in rebelles, ratas
habebimus, & facimus, auctore Domino, usque ad satisfacti-
onem condignam inuolabiliter obseruari. Datum, & c. † Antiqui
autem temporibus legatus sub hac forma constituebatur:

FORMA. Valde necessarium esse ꝑ̄supponimus, vt sicut ꝑ̄
decefforum nostrorum fuit iudicium, ueni, eisdemq; personæ omnia
committamus, & ubi nos præfentes esse non possumus, nota
rem ꝑ̄ eum, cui ꝑ̄cipimus, referantur auctoritas. Quamobrem
Petro subdiacono sedis nostre intra ꝑ̄uinciam Siciliam uices
nostras, auxiliante Deo, commisimus. Nec enim de eius actibus
dubitare possumus, cui, Deo auxiliante, totum nostre ecclē-
siæ noscitur patrimonium commississe: ut notaui. xciii. dist. val-
de uelice:

FORMA. Mandata cœlestia efficacius gerimus, si nostra cū
fratribus onera partiamur. Proinde super cunctas ecclēsiās Sicilię
uices Apostolicæ sedis ministrare decreuimus, quas non loco tri-
buimus, sed personæ: quia extransacta in te uita didicimus, quid
de subsequenti conuersatione tua præsumamus. ext. de præsum-
ptio. mandata. † Debet ergo Papa onera sua partiri, ꝑ̄out ibi no-
& probatur in Exodo, capitulo. i. s. ꝑ̄rope si. quod est contra quos-
dam Romanos pontifices, qui sic quos uolunt sibi in negotiis fa-
miliares efficiunt, quod omnino alios a sua familiaritate excludit
contra sententiam Greg. dicentis: Is qui cunctis præfuit, omnibus
distribuat: nec quicumque ueni personæ honorabilis exhibeat, vn-
de alij serupuloso corde moueantur quia inhonestum est, ut alij
sacerdotes habeant, alij uero detrimentum patiantur vt xvi. quæ-
stione. 7. c. i. † Debet autē continere litera legationis principalē
causam commissionis legati. vt 2. q. i. in primis. Paret ergo ex ꝑ̄-
missis, ꝑ̄ legatus gerit uices domini Papæ: vt j. §. nunc ostendendū
ver legatus igitur. Et eo ipso quod princeps uices suas, uel plenæ
legationis officium alicui committit in aliqua ꝑ̄uincia, uidetur
illi omnem iurisdictionem, & omne imperium commississe in il-
la. vt in præd. ca. ualde. & c. mandata. † Hoc autem scias, ꝑ̄ legato
in regno Franciæ constituto, consueuerunt specialiter committi
c. Viennæ Lugdunens. & Bisuntinens. ꝑ̄uincias: vt extr. de off. leg.
nouit. Eū dē. n. plures legationes suscipere prohibitum nō est, si &
sumptus & itineris compendium suadet, vt ff. de lega. l. eundem.
7. † Vltimo nō. ꝑ̄ legatus generalis de consilio collegij Cardinaliū,
& non aliter est mittendus, ut probatur C. lib. 10. de leg. l. si. ubi dī.
Quoties legatio destinata, ueneris curiales, qui intra urbē con-
sistunt, si nō agritudine, uel alia excusabili necessitate impediuntur
in locum curiæ ꝑ̄cipimus conuenire, & decreta sua ꝑ̄pria sub
scriptiōne firmare, & sub examine præfati prætorij, ꝑ̄pensā le-
gatione, res ordinetur, & argu. extr. de his, quæ sunt a ꝑ̄ca. sine
consensu capituli. c. nouit.

ADDITIONES.

1 Præludio. † Quod uocamus exordium, & quam plurima pulcherrima uer-
berī possunt in formulario uel stylo Romanæ curiæ, sub hoc tit. ubi et for-

mæ mularū gratiarū quæ solent concedi legatis per diuersas literas descri-
buntur: sed concedantur hodie multo plures.

2 Obtinentes. † Commendationes Alba. legati in Francia habentur ubi s̄
in prin. sed longe pulchrius commendatur missis in Angliam in forma, quæ
incipit, Pater tu tūculi. antef. ubi narrat papa, facta excusatione sui ꝑ̄
sonalis itineris, quod ingruentium negotiorum uarietas non permittit qd
deliberauit Sabinensem vt forem ad fertia mittere, & onera grandit hu-
meris robustis imponere: subdens ad literam. Cum enim, sicut experientia
didicimus, dederit ei Dominus, os & sapientiam, linguamque adiecit eru-
ditam, vt sciat quando debeat proferre sermonem: cum eius, sicut adipe &
pinguedine repleuerit animam, vt uigeat in ipso recitudo iudicii, consilij
prouidentia, regiditas censuræ, in aduersitate securitas, & in prosperitate,
denotio, in zelo sobrietas, & in agendo strenuitas, & in arduis experien-
tia multipliciter approbata, speram is non immerito. & c. Hen.
Et Bisuntinen. † In Stylo, de quo supra. forma prima & secunda, sit men-
tio de Bisuntina.

S V M M A R I V M.

Legatorum genera sunt tria.

- 1 Vnus Romanæ ecclēsiæ solos Cardinales uocat legatos de latere.
- 2 Cardinales sunt sacerdotes Lenitici generis, qui domini papæ in executio-
ne sacerdotalis officij coadiutores existunt.
- 3 Legati constituti, sunt qui non emanant de latere, sed eis committitur lega-
tionis officium.
- 4 Legatus emanans de latere, excedit legatum natum in quatuor.
- 5 Legato de latere præfente, & insignijs uicenti, patriarchæ cessant portare
crucem ante se.

3. §. Sequitur

videre quot sint genera legatorum. Et q-
dem tria sunt. Nā alij sunt laterales, alij
constituti, alij nati. Laterales sunt, qui a latere domini Papæ eman-
ant. Potest autē dici de latere domini Papæ missus, & si nō sit car-
dinalis: puta aliquis officialis eius, uel capellanus uel familiaris, uel
etiam extraneus: dum tamen ab eo mandatum susceperit oracu-
lo viuę uocis, vt si tetigerit fimbriam uestimenti eius, quo ad hoc
a vt saluus & priuilegiatus sit, secundum dominum meū, v. distin.
ad eius. ar. ad hoc extra de maior. & obed. per tuas, & xciii. dist. c.
si. melius. s. quæst. i. si ergo ad si extra. de concess. ecclē. vel alta.
quod in dubijs. Hinc est, quod episcopis a curia uenientibus ob re-
uerentiam summi pontificis, ueni tetigerunt, & osculati sunt,
i vt extra, de priu. cum olim essemus, processionaliter obuiantur.
† Sed Romanæ uisus ecclēsiæ solos Cardinales Legatos de late-
re uocat: ut 2. q. vi. Decreto. & extra, de senten. excom. ad emine-
tiam. extra. de off. leg. uolentes. Ili enim summo pontifici in con-
silijs, & in arduis negotijs assistunt. extra, de off. del. uenerabili. ex-
tra, de dila. exposuit. in fin. de restit. spo. Pisanis in fin. extra, de fi-
de instrum. cum Ioannes. ꝑ̄rope. fi. & ad hoc C. ad iusti. Cod. con-
fir. lūnica. C. de cad. tol. lūnica. Respon. i. quia pars corporis eius
censetur, ut 6. quæst. i. c. si quis eum militibus. C. ad. l. iul. ma. quif-
quis. & in locum Senatorij succedunt, ut xvi. dist. Constantinus
2. Vnd: ecclēsia habet Senatū. 16. quæst. i. ecclēsia habet. † Cardi-
nales enim sunt sacerdotes Lenitici generis, qui domino Papæ in
executione sacerdotalis officij coadiutores existunt: ut extra, qui
fil. sint leg. ꝑ̄ uenerabilem §. rationibus. Hi autem legati, tanquā
ipse dominus papa, sunt honorandi, ut §. i. & sunt maxima aucto-
ritatis: unde & sicut honoris prerogatiua letantur, sic amplio-
ri auctoritate in beneficiorum collationibus, & in alijs funguntur
ut extra, de off. leg. officij. l. 6. & c. excommunicatis. & j. §. superest.
ner. illud quoq; Nec est credendum, quod ipsi aliter iudicent, q̄
ipse dominus papa iudicaturus esset, ut in præ. §. superest. uer. est
3 autem. † Constituti uero proprie sunt, qui non emanant de late-
tere, sed eis committit legationis officium. 7. quæst. i. placuit. & hi
sunt minoris auctoritatis, ut extra, de off. lega. uolentes. de accu-
cum dilectus. nihil enim possunt extra suam ꝑ̄uinciam argu. ff.
de iurisdic. om. iud. l. in ff. de off. præsid. l. 3. & j. §. nunc dicamus
† Nati siue electi sunt, qui nec emanant, nec eis specialiter com-
mittitur, sed officij hoc est suæ dignitati annexum: & hi sunt ma-
gnæ auctoritatis, ut probatur extr. de off. leg. c. i. de appel. ca. i. de
fil. presbyt. c. i. de his tribus legatorum generibus legitur & not.
extr. de off. leg. excommunicat. & cap. officij. lib. 6. & j. §. nunc dica-
mus. † Dici ergo potest, quod legatorum alij sunt minimi, ut nun-
cii & cursores: & alij magni, ut natiui maiores, ut constituti: alij
maximi, ut laterales. † Item not. quod legatus de latere emanans
excedit in quatuor legatum natum Primo in absolute excom-
municatorum extr. de off. legati. excommunicat. ꝑ̄out j. §. nunc dica-
mus plenius differemus. Secundo, quia illo præfente natus tā
quam minor, suis insignijs non utitur, nec officij legationis exer-
cet, ut c. tit. uolentes. extra, de priuileg. antiqua. 21. dist. deniq; Ter-
tio,

ADDITIONIO.

2 Dominum meum. † Summa huius tit. §. 2. cuius sunt uerba sequentia.

Specul. lib. i. Partic. I.

atio, in beneficiis collationibus: ut in prædic. officium. a & dicitur j. § nunc tractemus. Quarto in procuratoribus: ut patet, extra de cens. procuratores. responso 7. & § 1. b Non enim ita procuratur ille, qui ordinarius est, & in domo sua consistit sicut iste. ¶ Item excelsit constitutum excōmunicatorū absolutione, ut in præ. § nunc dicamus. ueris. circa & in beneficiorum collatione: ut j. § nunc tractemus. in prin. ¶ Hoc etiam not. q̄ presente legato de latere insignis vrente, patriarchæ cessant portare crucemante sicut extra, de priu. antiqua c.

ADDITIONES.

- a Officium. ¶ Vbi de hoc in 3 glo. & super ea.
- b Et s. r. ¶ Et vide quod ibi dixi in gl. tene quod.
- c Antiqua. ¶ Vidimus certas prærogatiuas cardinaliū, in quibus excedunt alios legatos. cum sunt legati. Et vide q̄ scripti post Hostia. in Decre. antiqua. hic allegata, super ver. insignis. scilicet. quod transientes mare vtuntur vestibus rubeis, palafredo: alias freno & calcaribus deauratis. Sed & sine literis creditur ei assenti se legitimum, ex quo cardinalis est. De hoc quidam contra. & vide j. prox. §. ver. quid si delegati. Alias prærogatiuas ad alios legatos, collige de elect. si abbatem. r. & 2. respon. lib. 6. & eod. lib. de verb. signifi. cap. 1. in prin. ¶ Sed & sine legatione priuilegiati sunt si per non residendo in titulis uel beneficiis suis, vt dicam j. de ele. non resi. in fin. Item q̄ eis creditur super actis coram se, licet scriptura non appareat super hoc. Vi de quod scripti de app. constitutus. super uerbo. assertionem. & ibi remissi ad tit. j. de teste. s. r. ver. quid si aduocatus. ultra medium. ubi vide dictum Clementis quarti. ¶ Item specialiter sunt priuilegiati contra offensores, in de. cre. Felicis. de penis. lib. 6. ¶ Irē de priu. Decr. quia periculosum. de sent. ex com. lib. 6. ut ibi scripti post Host. & super 1. gl. Decr. 1. de cler. non residen. & vide q̄ scripti de schism. c. ano. super uerbo. cardin. li. 6. ¶ Irē per hoc idē de aliis sex priuilegiis episcoporum notatis in Decre. ult. de priu. li. 6. in gl. pe. de quorū ultimo. q̄ cardinales expriment, nullum est dubiū. in cle. de cele. mis. dignum. Sunt et uel fuerunt priuilegiati circa Decre. Io. ex extra bilis. ut ibi patec. ver. nos. itaque. ¶ Adde, quod legato Cardinali credatur de actis coram se, consuluit Abbas consil. xiiii. lib.

SUMMARIUM.

¶ Potestas legati. & ad eius officium quid pertineat

- 1 Quies populorum, & disciplina spectaculorum, spectant ad legatum.
- 2 Legatus in ecclesia sibi decreta potest cognoscere de omni questione ad forum ecclesiasticum pertinente.
- 3 Roma est patria communis.
- 4 Legatus papa per simplicem quærelam potest adiri, sicut & ipse papa.
- 5 Beneficium iuris nemini est denegandum.
- 6 Legatus habet loco Apostoli.
- 7 Legatus debet cognoscere & committere iuris ordine seruato.
- 8 Legatus an potest de causa criminali episcopi cognoscere.
- 9 Legatus an potest cognoscere de causa episcopatus, ubi duo de eodem episcopatu litigant.
- 10 Electionem archiepiscopi potest legatus de latere examinare, & per consensum confirmare.
- 11 Appellari an possit ad legatum, omisso medijs.
- 12 A sententia suffraganei, si una pars ad legatum, alia ad archiepiscopum appeller, quis eorum cognoscat de causa.
- 13 Legatus an possit officium suum exercere in exemptos, qui papa submittit?
- 14 Pertinet ad legatos de iure communi, quos sint, quibus consuet eos esse legatos etiam si super his mandatum speciale non ostendant.
- 15 Publice solent legati sedis Apostolicæ in ingressu decretæ sibi prouincia legationis sua literas, ne quis possit ignorantiam allegare.
- 16 Cardinali legato, uel alij noto, & non suspecto, etiam absque literarum ostensione credendum est.
- 17 Letere legationis si periantur, quid sit agendum.
- 18 Gerentis se pro legato, cum non sit, an valeat sententia. Error communis facit ius.
- 19 Legatus ecclesie Romanae potest particulare concilium celebrare, non generale.
- 20 Iurisdictione generali commissa & mandata, non transit potestas concilij faciendi. Priuilegiū concilij congregandi sibi Romanus pontifex specialiter reseruat.
- 21 Legati de latere de consuetudine possunt absoluer eos, qui propter violentiam manū intellentionem in clericos, incidunt in canonem late sententia.
- 22 Inuigilare debet legatus salui & edificationi cleri & populi sibi commisi. Auaritia crescente perit lex à sacerdote, & uiso à propheta.
- 23 Prandia legati secundum cuiusque loci modicitatem debent esse. Subditis denegare potest inunctum sibi tributum, ubi exigens modum excedit.
- 24 Expense moderate que sint, & quis plus aut minus alendi.
- 25 Legati de latere domini papæ missi, seu alij honorabiles nūcij, decen sunt recipiendi.
- 26 Legatus nan debet curare speciosas domos, nec lautā cōmnia, & c. nā locū tenens Apostoli, illius consuetudinem & abstinentiam imitari debet.
- 27 Sombis legato proficiscenti dati immūquere legationis decesserit, non

sunt restituendi.

- 28 Forma literarum, quas legati, seu nūcij solent super est suis procuratoribus mittere.
- 29 Legatus constitutus qua de causa possit literas apostolicas in irritum reuocare.
- 30 Mandatum papæ potest legatus de latere interpretari.
- 31 Legatus de latere electionem illius, qui abiurato schismate ad ecclesiam rediit unitatem, disoensatone potest confirmare.
- 32 Legato de latere consultationis super suis dubijs facienti respondetur.
- 33 Legatus de latere etiam irregularem, & in minoribus ordinibus constitutum, potest proficere in abbatem.
- 34 Potestas legati de latere in multis cōmittēdis extendit, q̄ non potest alius.
- 35 Legatus de latere potest condere statuta perpetuo duratura.
- 36 Violatores statutorum legati de latere per quem absolui possunt.
- 37 Legatus cardinalis similis dicitur proconsuli.
- 38 Legati Cesaris pūcias regentes præfides appellan, licet sint senatores.
- 39 Indulgentia possunt a legato pro adificatione pontium & ecclesiarum concedi.
- 40 Legatus an iure legationis possit excedere in literis indulgentiarum numerum quadragenarium.
- 41 Legatus an possit aliquem ex aliqua causa reddere inhabilem ad beneficia ecclesiastica perpetuo duratura. Præfēs prouincie nō potest alicui inter dicere arte sua vti ultra tēpus suū.
- 42 Prouincie episcopi, & omnes alij legati subiunt.
- 43 Legato mittenti sub sigillo suo tenorem aliquorum priuilegiorum credendum est.
- 44 Legatus secundum interpretationem Romanae ecclesie potest xenia recipere non tamen auare modum excedere.
- 45 Patriarcha legatus potest ex causa reuocare indulgentias domini papæ, & suorum prædecessorum.
- 46 Legatus de latere potest se opponere guerris & discordijs, & ideo de causa, que est inter duos reges, cognoscere.
- 47 Legatus an possit concedere, interdicitis excommunicatis exclusis, & ianis clausis & suppressa uoce celebrare diuina.
- 48 Legatus, etiam non de latere, potest regem & reginam male conuictos se parare. Legatus, cui causa aliqua specialiter delegatur, maior est legato generali, quantum ad illam causam.
- 49 Excommunicatus a legato domini papæ non potest absolui a legato.
- 50 Negligens exequi inquisitionem commissam a papa, an possit cogi per legatum ad procedendum.
- 51 Legatus licet alicui maligna causa simpliciter commiserit rices suas, potest nihilominus reuocare ad se causam.
- 52 Papa debet reuocare id, quod fit per eius legatum, ac si ipse fecisset.
- 53 Priuilegium legatorum in materia responsionis. Occupat in negotijs & occupationibus seu legationibus publicis à ciuilibus oneribus excipiuntur.
- 54 Præfēs prouincie fines prouincie excedere nō debet, nisi voti sōndi causa. Legatus ita se in aduendo faciem præbeat, ut se contemni non patiatur.
- 55 Legati tam in citationibus, quam in confirmationibus & dispensationibus, stylum Romanæ curiæ sequi debent, quia super iure fundatur.
- 56 Commissiones primi legati non expirant per aduentum secundi, si iudices ceperant cognoscere.
- 57 Legatus primus extra prouinciam incidens in canonem late sententia, an poterit absolui a secundo de latere, & quid si e conuerso.
- 58 Superueniens legatus an poterit corrigere, & iudicare primum iam suspensum.
- 59 Papa si commisit primo legato diuersas causas singulares, expresso nomine proprio, an post aduentum secundi poterit in illis procedere.
- 60 Legatus de latere peractis negotijs legationis sue remaneus, an alius cedat eius priuilegio.
- 61 Legatus de latere existens in prouincia, non potest concedere primo sui officij executionem, quia abdicans de se imperium, non admittitur.
- 62 Imperium cuiuslibet legati depositur in ingressu Romæ.

4. §. Superest videre quid ad legati pertineat officium & quæ sit eius potestas. Et quid ad ipsius pertinet officium commissam sibi prouinciam tenere pacatā, & eā purgare malis hominibus, & eos punire: ff. de offic. præf. l. 3. & l. con. gruit. extra, de offi. iud. ordin. c. 1. ¶ Quies enim populorum & disciplina spectaculorum ad illum spectant: ff. de off. præf. vrb. l. 1. §. quies quoque, qui missus est & constitutus super gentes prouincie sibi decretæ: ut euellat vitia, & dissipet malos: edificet virtutes, & plantet bonos: ut in constitut. Cle. papæ quarti, c. tit. ex parte. a & extra, de maio. & obedi. solite. circa medium. §. §. qualiter. Ad officium legati pertinet, prouincialium causas audire, quæ per app. deferuntur ad eum, ut extra, de offic. lega. c. 1. & 2. q. 6. Decreto. Per simplicem autem quærelam ita demum, ut dicunt quidā, potest ipsas audire, si quis de immediate domini papæ subiecto, puta ex pro-

ADDITIONES.

- a Ex parte, De qua fuit sumpta Decr. 2. e. tit. lib. 6. ut ibi no. in 1. gl.
- b Exempto. ¶ De his j. uer. sed nauquid legatus potest. 2.

conqueratur vt i. q. 1. per uenit. Secus si de subiecto alicui ordinario conqueratur: nam tunc corā ordinario debet causa agi: vt in eodem c. & 25 q. 2. in Galliarum. sicut in metropoli seruatur vt ix. q. iiii. conquestus. de off. or. duo. nisi forte de partium communi consensu. 2. q. 6. a iudicibus. C. de iurisd. om. iud. priuatorū. extr. de foro compe. significasti. Nec obstat extra. de off. lega. c. j. quia ibi loquitur de illo. qui est simul ordinarius & legatus. Quānis ergo ibi ratione ordinariæ potestatis non possit per simplicem querelam adiri. ratione tamen legationis hoc licet potest. ut sic legatio aliquid operetur. ff. ad municip. l. 1. in ff. de vsu. si stipulatus. Non ergo poterit indistincte secundum eos cognoscere de causis subditorum episcoporum. ipsi episcopis omittis: quia hoc est speciale privilegium domini pape. ut dicitur. 2. q. 6. ad Romanā. ix. q. 3. cuncta & in hoc concor. Vin. 4. ¶ Tu dic. quod legatus passim potest in prouincia sibi decreta cognoscere per simplicem querelam de omni questione ad forum ecclesiasticum pertinente. omisso quolibet ordinario. extra. de foro compe. c. si. quia Romanus communis patria est. ff. ad mun. Roma. Ipse enim plenissimam habet iurisdictionem. & maius imperium omnibus post principē vt j. §. nunc ostendendum. uer. legatus igitur. prædictū autem cap. peruenit. loquitur in defensore. non in legato: uel loquitur in legato cogere subditos prelatorum conqueri coram se. suis ordinariis prætermittis & contemptis uoluit loquitur. quando legatus de temporalis iurisdictione ad episcopum pertinente. cognoscere contendebat. q. facere non debebat: cū ratione illius nō sibi. sed regi forte subesset. but 8. dist. quo iure. Poterit ergo legatus passim de omnibus causis ecclesiasticis cognoscere: unde separama trimoniū propter errorē conditionis: ut extra. de coning. seruorum. c. fin. Item cognoscit de questione. quæ vertitur inter clericum & laicum: vt extra. de re iud. cum causam quæ. quod hodie in legato emanant: à latere cardinali consuetudo comprobatur generalis in aliis autem non sic. Quod tamen & illi possint. habetur extra. de re iud. cum Bertoldus. ¶ Sicut ergo papa per simplicem querelā potest adiri. qui ordinarius est singulorum: ut 2. q. 7. si quis & q. 7. metropolis. 9. q. 3. cuncta. extra. de appell. dilectis. extra. de primileg. antiqua sic & legatus eius. qui ipsius vicem gerit: * vt p. uer. legatus igitur. leges tamen prædicere uidentur. prohibentes etiā ad principem. omittis medijs. recurrit in Auth. collar. 3. de man. princ. §. sit tibi in Auth. collar. 9. vt differet. iudices. §. si quis uero existimans. Cum ergo legatus ordinarius habeat iurisdictionem. vt infra uer. sic quid de sententia. generaliter ad ipsius pertinet officium. cuiuslibet excessus inquirere & corrigere. causas diffinire. & audire & eas delegare: quis appellacionem ad eū non de ferantur: extra. c. 1. & extra. de his. quæ fiunt à maio. par. cap. 4. c. quanto. & de accus. qualiter & quando. & c. inquisitionis. ¶ Et delegatus ab eo potest mittere in possessionem causa rei seruandæ propter contumaciam & ab illo delegato potest appellari ad papam: & legato recedente. uel decedente. coram alio successore legato poterit præstari cautio de par. do. iur. & recuperabit reus possessionem: & hæc leguntur extra. de eo qui imit. in poss. causa rei seruandæ. cum uenisset. Si autem prius quam delegatus eius partes citauerit. legatus ipse moritur. uel reuocatur. ita quod sua prouincia exiuerit. iurisdictione illius expirat. ut j. §. finitur. ¶ Potest quoque legatus causas familia sua audire. arg. ff. de off. rec. prouin. Licet autem. Sed nunquid legatus potest cognoscere de aliqua causa. uel eam committere audiendā de plano. sine strepitu. summarie. & figura iudicij: de quo nota. infra. de inquisitione. §. nunc tractemus. uer. quid igitur si d. ¶ Et uidetur quod non: quia bñ sicut iuris nemini est denegandū. 28. dist. de his. extra. de iecun. nup. cap. penul. & fin. Non enim potest minor tollere legem iudiciorum à superioribus tot uigilijs & laboribus adiuuentam: ut extra de elect. ecclesie. 2. in fine. C. de inoff. testa. si quando. 21. dist. inct. in tantum. & c. inferior. 3. vi. dist. quis dubitet. extra. de ma. & ob. cum inferior. 28. q. 1. iam nunc. & cap. seq. licet successor conditoris. qui pari fungit potestate. illam tollere possit: extra. de elect. innotuit. ff. de arbit. l. nam magis tratus. ff. ad Trebel. ille a quo. & c. tempus. uel ipse idem qui condidit: xxx. v. q. 2. c. in Galliarum. uer. si ergo. extra. de senten. excom. inter alia. arg. contra. Nam legatus omnia uidetur posse. quæ papa sibi specialiter non referuat. quia uices eius gerit: vt j. §. nunc ostendendum. uer. sic legatus igitur. & potest procedere secundum æquitatem. quādo sibi uidetur: extra. de transactio. c. finali. ¶ Et Apostolus f. l. i. cuius loco legatus est. dicit: Omnia nihilicent. vi. q. i. aliud Hoc etiam probatur extra. de spon. cum in tua. & uidetur expressum. ff. de off. procon. si in aliam. §. fin. Sol. Dicit potest. quod non potest tollere iuris solennitates. quo ad hoc. nisi sicut quilibet ordinarius. cui hoc licet in multis casibus: ut no. j. de libel. concept. §. nunc dicendum. & j. de teste. §. nunc tractemus. sicut enim princeps potest suum alicui auferre: ut j. §. nunc ostendendum. uer. si. vii. ¶ Debet igitur legatus cognoscere & committere ordinē iuris seruato. arg. extr. de iur. iur. uenietis. cum suis oncor. & de iur. iur. c. ego. & est expressum ff. de off. procon. l. ec. quicquā.

§ de plano. & c. ubi decetum. Quæ enim communi sunt omnibus prædictibus. debet proconsul obseruare: ut e. l. in fin. Solennitates autem non substantiales. & in eorum fauore inducæ. partium consensu remitti possunt: ut extra. de rescrip. præsentia. in fi. §. qd. psequere prout not. extra. de off. delegat. de causis. ¶ Sed nunquid legatus potest de causa criminali episcopi diffinire? Videtur quod sic. & quod si hoc speciale in eo. arg. ad ho. 16. qu. j. frater noster. Sed dic contra: ut ff. de off. procon. solent. ff. de offic. eius: cui man. est iurisd. i. & in concor. positus. j. §. nunc ostendendum. uer. 17. nisi hoc habeat ex speciali commissionem: 2. q. 6. Decreto. & 23. q. 4. illegidum. ff. de test. l. 3. §. item diuus arg. tamen contra. quod possit cognoscere. licet non possit diffinire. Nam & proconsul cognoscit le omnibus: ut ff. de offic. procon. l. 1. licet non possit pœnam grauiorem imponere. ut eo. tit. l. 1. & conciliū examinat causam criminalem episcopi. sed diffinire non potest. 3. q. 6. quamuis. & c. militum. ¶ Sed quid dices in causa episcopatus. ubi duo de eo litigant. nunquid legatus de hoc poterit cognoscere. uel per appellacionem. uel per simplicem querelam? Videtur quod non: quia hoc est de maioribus. causis: quas sibi Apostolica sedes referuat: ut in constitut. Alex. 4. de rescrip. dilecti. & 25. qu. 2. in Galliarum extra. de app. ut debitis in fin. contra credo arg. extra. de app. constitutus. 1. & de elect. quia ibi. permittitur non enim dicitur mandamus: cum hoc possit etiam metropolitānus. & ipse omnia potest. quæ ille ut prædict. §. nunc ostendendum. uer.

ADDITIONES.

- Adde tu. quod legatus de latere habet iurisdictionem in exemptos. capitu. j. & quod ibi no. extra. de uerb. signifi. lib. vi. Abb. in c. cum uenerabilis. in 3. notabili. extra. de consue.
- Concor. Vin. ¶ Et lo. in tribus locis. ut scripsi. e. tit. s. i. super 2. gl. in principi. ubi etiam inueniens quæ concordant opinioni contrariæ. quæ sequitur & quæ uera est. & seruatur.
- Subesset. ¶ Quod dic vt de appell. Roma. §. debet. lib. 6.
- Vicem gerit. ¶ An legatus possit adiri per simplicem querelam: nide capitu. primo. extra. de off. delegat. ubi uidetur dici quod sic. & capitu. peruenit & quod ibi not. xi. quæstio. 1. & capitu. conquestus. 9. quæstio. 3. per quæ capitula. & in quibus Ioan. uidetur tenere quod non possit. & ista est uera regulariter.
- Finitur. ¶ Vide quod ibi dicam in principi. Adde. in Lexemplo. C. de probationibus.
- Pone quidam cardinalis tanquam legatus de latere. nec non asserens se habere certas speciales commisiones. puta ad restitutionem famæ. processit ad executionem istorum: tamen postea literæ apostolicæ non apparent: & ideo reuocatur in dubium illud quod factum est. Queritur quid iuris: respō deo si publice fecit istos actus non semel. sed pluries. præsumitur q. habeat mandatum ad ea quæ asserit. & ualent gesta ratione communis erroris & præsumptæ ueritatis in assertionem talis & tanti iuri. extra. de rescrip. ipo. q. 4. tene menti. & not. in c. dudum. de elec. in gl. quia cum tam. ibi. poenitentia imposita per eum qui est ipso iure priuatus uel absolutus ualuit propter bonā fidem & uide quod not. in repero. §. pe. de poenit. & remissionib.
- Igitur si. ¶ Hanc questionem uide no. de hæreticis. c. ult. lib. 6. in 4. gl. in fin. ¶ Adde tu dom. Abb. in c. 1. in 1. no. extra. de rescrip. Item ad de eundem in c. dilecti. in 2. col. extra. de iud.
- In fi. ¶ Et in cle. eo. tit. c. 2. in prin.
- Apostolus. ¶ j. ad Corinth. vi. & x. c. ante fi. Adde. q. legatus non possit causam committere. iuris ordine non seruato. q. ibi in cle. s. pe. in uerbis. mandamus. de uerb. signifi. Guliel. de Cu. & Baln. hęc quicquam. §. de plano. ff. de off. procon. & le. An in disputa. incipien. Astenis miles. Dom. Anto. in c. dilecti. ubi ponderat tex. extra. de iur. Inn. in c. de trans. ubi dicit. quod ex causa potest committere causas sine strepitu: quod est intelligendum. dummodo de causa appareat: quia in inferiore à principe causa non præsumitur. ut uoluit Inno. in c. dudum. d. ii. de elect. & dicit Abb. in c. de trans. quod legatus non potest supplere defectum iuris omnium in contractu. & in c. de con. fir. uel. in uer. dixit. quod omnia tendentia ad uolacionem iuris sint prohibita legato. Fed. de Se. tom. cc. dicit. quod legatus non potest tollere ius alterius. An legatus de latere possit committere causam cognosci & terminari debere summarie. simpliciter. & sine strepitu. & figura iudicij. ut de Alex. confil. c. l. v. incip. Prospicitus his. col. 4. uer. & bene facit. in ii. uolu. & p. And. Sic. confil. 24. inci. Vilo puncto. col. iii. uer. præterea in ii. uolu. & adde Guido. pape. sing. d. c. x. incipit. De illo. ubi dicit. quod licet legatus sedis Apostolicæ habeat potestatem condendi legem. etiam perpetuam. non tamen potest derogare statutis super summum pontificem factis. Et an legatus possit excommunicare & punire eos. qui eius iurisdictionem impediunt. uide Ioan. de Turre crem. in c. si quis c. iiii. dist. Henr. Ferrar. adat.
- In fi. ¶ Quam non habemus hodie.
- Criminali. ¶ Quæ requirit priuationem officij uel beneficii: alias nedum legatus. sed etiam archiepiscopus & sine synodo de crimine episcopi cognoscere. Sic fuit hic disputando terminatum per c. quia cognouimus. x. q. 3. in fin. & per capitu. Romana. de offic. ordin. lib. 6. in fi. vt plene scripsi eo. lib. & tit. c. vt litigantes in prin.
- Notter. ¶ Vbi de hoc in gl. uidetur. ibi uide.
- Querelam. ¶ Expeitum est. quod legatus de latere cognoscit. & confirmat. etiam si episcopatus sint exempti. de cle. si abbatem. l. respon. lib. vj.
- Dilecti. ¶ De qua fit mentio in dec. quam statim allegat.

ver. legatus igitur. & vide ibi in ver. legatus quoque nam & visita-
 tor potest examinare quis ex electis melior sit ut 3. q. dist. Floren-
 tinum. & facti habetur expresse in consuet. reg. X. de elect. quam-
 vis. lib. 6. que constitutio me procurant. facti fuit in concilio
 10 J.ugdun. ¶ Potest enim legatus de latere electionem archiepi-
 scopi examinare: ut extra. de elec. licet. e. per consequens con-
 firmare: ut extra. de elec. t. venerabilem. id si postquam electio-
 nem examinatam ad sedem Apostolicam tanquam iustum iterum eam
 examinauerit. nulla est ipso iure secunda examinatio: ut in pre. De
 11 cte licet. ¶ Illud autem queritur. utrum al legatum possit omni-
 bus medijs appellari. Io. Mo. 2. q. 6. si quis uelrum quod non: quia
 hoc est privilegium speciale domini papae. ¶ Sed nunc ostendend-
 um. ver. lvi. Sed contrarium de facto obtinet: quia uices eius gen-
 dit. ut s. quod dicit plenius. ut j. de appel. §. nunc tractemus. uer. &
 nunc quid idem est. Sed & si ab eo appellatur ad papam. debet humiliter
 appellatiōi deferre: ut extra. de reud. cum causa. quae ar.
 a tamen 3. extra. de accus. ad petitionem. ¶ Quod si quis ita dicit:
 12 Appello ad archiepiscopum. appello ad legatum. appello ad pa-
 pam. uel quid si ita dicit. Appello ad legatum. uel ad papam. refer-
 uans mihi optionem coram quo malim postequi appellatiōem
 Item quid si a sententia suffraganei una pars appellat ad legatum.
 alia ad archiepiscopum. Queritur quis in his casibus de appel. co-
 gnoscet. de hoc tractatur in praedict. §. nunc tractemus. uer. sed po-
 b ne aliquis. & sequen. ¶ Sed nunquid legatus potest suum offi-
 13 cium in exemptis. qui sub sunt pape. exercere. & causas contra ip-
 sos mouendas audire. & etiam in eos. si res exegerit. animaduerte-
 re? Videtur quod non. arg. xvii. dist. huiusmodi. licet possit contra
 eos inquirere. & arg. extra. de sup. ne. pra. sicut. §. fin. & extra. de
 stat. mon. ea que & in pre. Decr. ad petitionem. Privilegia enim
 eorum perpetua debent esse: ut 3. q. 2. seruari. arg. ad idem extra.
 de app. constitutus. §. 1. ibi. non ut appellatiōi interposui. & c.
 c Ar. contra. 6. questio. 1. frater noster. hoc dicit Io. q. non potest
 d melius facit legatus. si abstineat. ar. ff. de off. proconsul. nec ge-
 qua Ber. 3. d. ut 1. q. r. peruenit. nō obstantibus eorū privilegijs:
 ga per privilegia eius cessat nō eximunt. nisi a iurisdictione duces
 non in nō a iurisdictione pape. uel legatorū suorum: ut 2. q. 2. c.
 postea. §. si ergo. prope. prin. & c. ita nos. §. sed obicit. uer. q. q. ex-
 tra. de sup. ne. pra. licet. unde papa committendo uices suas. nec
 retinendo exemptos. illos etiam concessisse videtur ar. extra. de
 off. dele. venerabilis. ext. de preb. graue. & de sen. exc. nuper. quod
 in legato de latere emanante admitti potest: ut probatur extra. de
 e verb. lig. ueniens. resp. 1. c. In alijs autē non ut. nisi hoc in suis priuile-
 gijs specialiter sit expressum. ar. ext. de off. iud. or. graue. Inspeciē
 da sunt ergo priuilegia legati. ut extra. de usu. pal. c. fi. & de priuile-
 porro. extra. de ex. excommunicatis. Alioquin non est ei in omni-
 bus credendum: ut infra. prox. ver. & ad hoc facit extra. de iure iu-
 14 ran. ego. ¶ Premissa autē. & quae infra sequuntur. ad eos de
 iure communi pertinent: ex quo constat eos esse legatos. licet su-
 per his mandatum speciale non ostendant. ¶ Quod si delegati iurisdictione dubitetur?
 Dic quod de ea fieri debet fides per literas legationis: nec prius est
 tāquam legatus recipiendus & tractā-
 dos: ut extra. de iure iura. ego Nunquam enim Apostolice sedis
 motus fuit. absque signatis apicibus. vnde cunctae legationem sus-
 cipere ut xvii. dist. nobilissimus. Ad idem lxiii. dist. lectis. & argu-
 mentum. extra. de off. deleg. cum in iure de rescriptis. cum contin-
 gat. C. de mand. princ. l. vnci. & lib. x. de iure fil. prohibitu. Si igitur
 sedes Apostolica aliorum legatos sine literis non suscipit: nec
 alij etiam sine literis suos recipere coguntur. Nam quod quisque
 iuris in alijm statuit. ipse eodem iure vti debet: ut ff. quod quisque
 15 iul. l. extra. de constit. cum omnes. ¶ Et propter hoc Apostoli-
 ca sedis legati in ingressu decreta sibi provinciae solent legationis
 suae literas publicare. ne quis deinceps possit ignorantiam allegare
 ut 16. dist. quod dicit. ext. de pos. pra. c. 1. & v. eorum potes-
 16 tas perpetua. ¶ Secundum ea. que no. j. §. finitur. ¶ Quidam
 tñ dicunt. legato cardinali. uel alij noto & non suspecto. absque
 litera ostensione esse credendum. arg. in praedict. c. nobilissimus.
 & 2. q. v. que de causa extra. de hoc. c. 1. in fin. ext. de off. legat. of-
 ficij. in fin. & C. de sum. trinita. liquet. in princ. & prope fin. in od
 fati sustineri potest in his. que ad legatum pertinent ex officio
 & iure legationis: secus autem quoad alia. que speciale mandatū
 requirunt: indistincte tamen creditur eis: & raro videmus de ip-
 sorum peti copiam potestate. Consulo igitur. ut quicumque ali-
 quid a legato recipit. quod ad iure legationis non perti-
 neat. sine fuerit dispensatio. uel aliud habeat sub manu publica te-
 norē litera. quāquam talis pās ipsi legato est commissā speciali-
 ter. arg. ext. q. haret. c. ex inuncto. §. q. si forte. ¶ Vtrum autē
 17 soli Cardinali aliqui assensu credatur: dicitur de reffe. §. primo.
 uer. itē q. fuit. ¶ Sed quid si legationis litera perditur? Di-
 cunt Vber. & Io. q. potest probari commissiōe per testes: & audietur.
 C. de test. testum. in fin. non si sufficiat probare tenorem lito-
 ra. nisi probetur illam sine vitio esse: ut extra. de priu. cum olim.
 3. in fin. C. de d. in stru. l. fin. C. de edict. dist. Adri. toll. l. Ber. uero

no. contra in praedi. Decr. cum olim. argum. C. de mand. princ. l.
 unica. extra. de offi. deleg. cum in iure. ubi de hoc: quia nec esset
 superior. coram quo hec probatio fieri posset. extra. de elec. in fi.
 alias tamen. ut dicit. si honestus & notus sit. potest. & debet ei
 creditur in praed. c. nobilissimus. De hoc infra. de instr. ed. §. re-
 stat. uerfic. quid si habeat. & j. de sen. §. fin. uer. si autem. Sed non ngd
 sufficit probare mandatum factum fuisse sine literis? Dicit Ioan.
 q. non ut in pra. l. unic. C. de man. prin. Delegatus autem bene po-
 test probare mandatum. ut in Anth. de litig. §. omnem. & argu. ex-
 tra. de rescriptis. ex parte. & de off. deleg. prudentiam. ¶ Tanc. ue-
 ro & eius sequaces dixerunt. quod non sufficit probare amissio-
 nem instrumenti. nisi originale probeat. quod hic non est ulterius
 prosequendum. & uide infra. de proba. §. uidentur. uer. sed nun-
 18 quid. & sequenti. ¶ Quod ergo. si quis se pro legato gerit. cum
 non sit? quia tēpe etiam Cardinales mittuntur nunciij pro certis
 negotijs. sine plene legationis officio. nec ad provinciam certam
 h Et quidem dicunt aliqui. quod ualcbunt eius sententiae. si gen-
 res ad eum bona fide. tanquam ad legatū. & communiter recur-
 rebant. quia communis error facit ius. 3. q. 7. infamis. §. tria. ff. de off.
 pator. l. Barbarius. ff. ad Macedo. l. 3. Quos ergo absoluit. absolu-
 ti erunt. ut extra. de sent. ex com. ad eminentiam. & super hoc ui-
 19 de quod no. extra. de elec. c. dudum. 2. prope princ. ¶ Sed nun-
 quid legatus ecclesiae Romanae potest concilium celebrare? Et ui-
 detur quod sic. particulare tamen. non generale. ut 3. dist. c. regu-
 la. §. porro. xvii. dist. regula. multa enim concilia particularia. sine
 praesentia domini papae. praesente legato Romano sedis celebrata
 inueniuntur: ut xvi. dist. extra. lxxii. dist. c. 2. i. q. 7. conuenientibus.
 i Sed Hug. Lau. & Io. contra. nisi ad hoc specialiter destinatur. uel
 nisi hoc ei specialiter committatur: & secundum hoc intelligunt
 iura inuentia legatum concilium facere posse. Talis enim legatus
 potest facere concilium generale. si de generali fuerit ei speciali-
 ter iniunctum. uel particulare. si de particulari. Priuilegium enim
 K de concilio congregando sibi Romanus pontifex specialiter re-
 seruauit: ut 2. q. 6. idco. & ideo nō transit in generali legatione: ut
 20 j. §. nunc ostendendum. uerfic. praemissa. ¶ Quia mandata iurisdic-
 tione generali. non transit potestas concilij faciendi. ut ff. de offi-
 cius. cui man. est iurisdic. l. 2. & arg. ext. de elec. q. sicut. in fi. Sed cō-
 1 tra eos facit l. nā Metropolitanus & Primas faciunt iure proprio
 sua concilia provincialia & particularia. xvi. dist. c. j. 9. 2. dist. si Ss. eps
 uacans uocatis ad hoc suffraganeis suis: ut xviii. di. in multis. c. ubi
 positus. & extra. de accus. sicut olim. Et episcopus facit suam syno-
 dum episcopalem cum clericis suis: ut 1. dist. non oportet. & 38.
 dist. quando. xii. que 2. placuit. & episcopus. Non ergo omnibus
 his inferiori erit legatus Romanae ecclesiae quoad hoc: imo pote-
 rit concilium facere. & provinciale & particulare cū episcopis pro-
 uinciae sibi decreta. & in eo constitutiones & statuta edere: ut j.
 uerfi. pōt. etiam legatus. Nec obstat pōt. c. ideo quia loquitur de con-
 cilio generali & uniuersali: quod habet fieri uocatis episcopis di-
 21 uersarū prouinciarum. Item non obstat. pra. l. ff. de off. eius. cui mā.
 est iurisdic. quia de alio dist. simili concilio loquitur. ¶ De consuetu-

ADDITIONES

- a Peutionem. ¶ Facit pro. cum ibi papa improbat sententiā latā per legatū post appellatiōem. si dicit. q. approbat eius acta. respon. ut ibi. no. in glo. 2.
- b Sequen. ¶ Vbi dicam.
- c Nō iter. ¶ Non loquitur de legatis de latere. sed de minoribus. quos respō-
 sales uocat. Adde q. id. q. dicitur in hoc. ver. sequitur. Abba. cons. 7. lib. 2.
- d Ber. contra. ¶ Quod hoc not. eodem titu. quod translationem. in 1. gl. Adde
 q. tē tenet Abba. in d. c. & Io. An. in c. 1. de uer. sig. Fel. in gl. cum gratia. de
 off. or. & ibi q. d. si sit datus super correctione criminis. an excepti cōprehēdāt.
- e Resp. 1. ¶ lib. 6. Et facit de elec. ff. abbatem. c. lib. 6.
- f Perpetua. ¶ Hoc non expedit. eod. tit. c. 2. lib. 6. nisi dicas hec respicere
 specialē pmissā. q. nec expedit. in q. r. sapit ipsius legati gratia de off. dele. si
 sup. l. 6. dat tñ hodie litera legatis. q. q. cito exiuerint curia. l. pforū iurisdic-
 tōe sic ppetuata quo ad oia sibi commissā. & hāc habuit dñs meus dñs Carno.
- g Specialiter. ¶ Ceter legatū in talib. pontif. in gratia. quā faciunt. totam lite-
 ram commissiōis eis facit de illis. Adde q. legato. cardinali credat absque
 literis. saluo in his q. papa sunt reserua. tenet Pan. de Cal. in l. vna. de mā.
 prin. q. alle. Io. An. in c. j. de off. dele. in 6. in nouel. idē tenet Ab. p. 1. 8. sed o
 li. ubi dicit q. et eredit illis de gels corā fe. all. Io. An. & Hof. in c. p. tit. uis.
 ex. de ap. tenuit et Ang. pl. 7. 2. q. legato cardinali de latere asserit se habere
 spalem amissionē sup. eo q. directo respicit iudiciū alienū. nō credat sine
 pragmate sua legationis. sed in his q. ad nullius iudiciū tendit. sed ad pmo
 dū papae. Et ita dicit se intelligere Inn. c. cū iure. d. of. d. Adde tu. Ab. Sic. in
 d. c. cū iure. & ex. d. of. del. ubi notabil. hoc tractat & ibi p. do. si satis ample
 amplissime tñ p. hac mā si q. uult uideri. ad utriq. partē uideat. An. Sic.
 i. tra. d. p. tit. Cir. in 2. pte. i. q. circa 2. mēbrū. ubi hoc dispitat p. decē co.
- h Aliqui. ¶ Hof. in sup. eo. tit. §. 3. post prin.
- i Io. contra. ¶ Qui hoc no. in pra. §. porro. & in c. ideo.
- K Congregando. ¶ Semper referat. & sic procedit hoc dictum.
- l Eos facit. ¶ Dicit H. ugens ratio. qui hūc uer. posuit in sum. eo. tit. §. 3. in fi.
- m Loq. ¶ Scilicet manumissioes fiedas. ut ibi no. Itē ibi loq. d. legato priu-
 cipis. sed p. d. Et licet uera sit opi. q. possit. p. dubium tñ opinionū quan-
 do. id specialiter cedit: ut pate in stylo. de quo dixi §. s. qualiter. in prin-
 cip. prima legatione: Adde tu ad uer. seq. de p. uertine. & c. q. legatus po-
 test absolueri a cōcatis. & propter iniectionē manu in Clericos pro qua
 cunque l. zione enormi. Ab. Sic. in c. eod. de his. extra. de sen. exc.

ame quoque inductum est. quod legati de latere absolueri possunt illos, qui propter violentiam manuum iniectionem in clericos in canonicam laicam sententiam inciderunt: vt extra. de offi. legati. quod translationem. quod dic. vt infra. eod. §. nunc dicamus. ver. circa. Potest etiam legatus abbatem, vel priorem exemptum transire. De hoc infra. §. nunc ostendendum. ver. 22. ¶ Illud quoque non est omittendum quod legatus dum legatione fungitur, inuigilare debet saluti, & edificationi cleri & populi sibi commissi. vt ff. de off. pfect. vt. l. j. §. quies quoque. Na legatus fidelis sanitas. nec debet subditos in procuracionibus inhumaniter aggrauare, nec in hospitibus prope adis prouinciam onerare: vt ff. de offic. proconf. obseruare. respon. i. ne longi temporis victur. brevis nora confirmat. extra. de censib. cum Ap. solus. Augere enim Republicam, vt diuitia augetur, damnable est, & propterea quadam prouidentia militibus stipendia constituta sunt ne dum sumptus querit, predo grassetur: vt 22. q. j. militare. prope princi. Talis enim consorsor est: vt ibi in fine. nec ibi per potentiam legationis nominis totum, quod Leuitari est, in suos redigat: vltus ut 93. dist. diaco. ni. veltling. nec cum aliena iactura desideraret locupletari. vt extra. de penit. s. i. ff. de d. indel. na hoc natura. quia ex quo auaritia creuit, perit lex de sacerdote. & visio de pphet. vt in pd. c. dia. 33. con. circa medii. ver. nunc autem. ¶ Prandia igitur eius sint fm cuiusq. loci mediocritatem: vt de censib. c. cu. nu. per. & 10. q. 1. c. si sic agens vt nulla ecclesia, seu prelati se indebiti grauari rationa biliter conqueratur. Sed pariatu conuigi ecclesias procurando, que per se non sufficiunt sigillatim: vt eo. tit. de censib. c. cu. infla. tia. extra. de pfer. accedentes. De talibus enim contribus licet vi uere, non de symbolis vel confertis: vt 44. dist. fin. c. non oportet. c. non liceat. Quod si debitum modum in exigendo excedat, iure poterit subditis denegare: extra. de exce. pra. sane. & c. cum ad quorundam. Alias autem nullus se potest ab ipsius procuracione excusare ne contra hanc currit prescriptio, vt in pra. c. cum in stantia. In modo tamen procurand. forte prescriptio locum ha. bet. arg. in eo. c. sane. ar. tamen contra. eo. tit. quanto. sed nec legatus, vel nuncius absq. manifesta & rationabili causa debet procuracionem recipere, nisi personam viderit: & cum in vno loco oportuerit eum necessariam moram contrahere, recipiat moderatas procuraciones ab aliis ecclesiis vel personis, que nondum fuerant suis procuracionibus aggrauate: & cum aliqua non suffice rit per seipsum, duas vel plures coniungatur in unum: tamē quod numerus procuracionum numerum dierum, quibus huius. modi moram fecerit non excedat: vt eo. tit. procuraciones. ¶ In telligo autem moderatas expensas, si sunt iuxta modum in suis li. c. teris statutum: vel si non sit statutum, iuxta decentiam sui status. ¶ non enim coguntur diuites pauperu cibis vesci. ¶ vt 41. dist. non cogantur. & arg. extra. de preben. de multa. in fi. & secundum co. suctudinem aliorum legatorum: vt ff. de lega. l. 2. §. fin. & extra. de censib. super eo. in fi. Lauius enim procurandi sunt maiores, qua minores prelati. arg. 35. dist. ecclesie vt extra. de cens. c. Ap. solus. & 25. dist. §. alias, ea. demum. prope si vbi dicitur, quod venialiter peccat, qui pauperibus nimis delicata & sumptuosa cibaria ministrat. Et uide j. de expē §. si. ver. & nota quod expens. & j. de fa. 2. §. larius. §. j. prope prin. ¶ Hoc etiam sciendum est, quod legati de latere domini papae missi, & alij honorabiles nuncij puta episcopi, abbates & capellani sui decenter recipiendi sunt, & honorandi alijs autem minoribus puta curforibus Apostolicae sedis, debet tantum in victu necessitas: his pro equis & personis in domibus prelatorum prouideri, nisi alijs sibi datis expensis: vt in constitu. Alex. 4. de cens. licet. ¶ Item quando nuncij vel alij legati Apostolicae sedis transeunt aliquod ab ecclesiasticis personis possidant, si ipsi praesentes vel vicini sint, debent facere copiam literarum suarum: si vero sint absentes, illarum transcriptum authenticum sigillatum ostendere tenentur: alioquin nullus tenetur eis in aliquo respondere. Sed si ostenderit, debet eis pro numero personarum & aequum in literis comprehenso iuxta tempus, quo eos morari contigerit, copienter prouideri: dum tamen illident suas patentes literas continentis quid, quantum & quando receperit ab eisdem: quae littere eo. h. ordinariis assignentur: & si absentes per procuratorem aut nuncium procuracione exegerint, solventes debent transcriptum literarum sub sigillo authenticum retinere, & se habet aliquo testimonio soluere: nec peccant procuraciones, vel alia, nisi ab illis, per quorum diocesim transiunt fecerint nisi forte alicubi contingat eos moram contrahere, vel nisi forte aliqua diocesis secundum tempus morae inibi factae nimis in procuracionibus sit grauata: & haec obtinent in legationibus, quibus in aliqua prouincia plenae legationis officium non est commissum: ut in constitu. Alex. 4. eo. tit. ne legati. ¶ Vt autem breuius utar, legatus, ¶ quia loco Ap. solus est, illius conuersatio & abstinentiam imitetur, non multum labore epulis conquisitis: 35. dist. ecclesie principes. de conse. disti. 5. ne tales. in prin. non ailla & mella fastidia: vt 1. q. 2. gloria episcopi. bonis tamen &

delicatis cibis utatur: vt in pra. cap. non cogantur. & melioribus qua lo. ei preparer in gl. q. ponit in pra. c. cum instantia de censib. nec super barbas pauperu comestiones sine conuiuia extraordi naria frequer. Na species furri est, velle de alieno largiri. vt ff. de fur. l. si pignore. §. j. vnde secunda Augu. qui offert sacrificium ex substantia pauperis, quasi qui victimat filium in conspectu patris. vt 14. q. 5. immolans. i. q. i. non est putanda. Et si quis totum tribuit, quod alteri abstulit, potius addit peccato, quam minuat. ¶ vt 24. qua. 5. forte. ¶ Sumptus autem legato proficiscenti dari non restituentur, si decesserit in munere legationis prius quam ad patriam reuertatur: vt ff. de legationib. l. legatus antequam. & C. lib. 10. eo. tit. l. 2. Sed illud obtinet, quando de publico sumptus legato subministrantur. Legatus autem sedis Apostolicae de substantia pauperum procuratur: & ideo ca. rest. quod vltra victui necessaria nil imburset. 47. distinctio. sicut hi. in fin. Nam Apostolica sedes pro magna parte per sua privilegia diuites a praestatione procuracionum exempt: cum potius pauperes eximere debuisset. Si autem legatus mortuus non fuerit, nec alia vrgens necessitas fuerit, sed sponte legationem deseruerit, tunc bene restituitur sumptus: vt legitur & no. in pra. lib. C. quo etiam casu puniuntur. ¶ Si puniuntur. ¶ Itē legato de latere cardinali debetur procuratio. extra. p. unciam sibi decretam, si forte contingat eum alio transiitum facere, secundum dominum meum ¶ sed alteri non, nisi forte hoc habeat ex privilegio speciali: ut extra. de cens. c. instantia. extra. de iure iur. ego. arg. extra. de off. leg. c. officij. & legatus de latere excedit legatum positum in procuracionibus: vt §. sequitur. ver. & 28. not. ¶ Solent autem legati & nuncij literas super suis procuracionibus mittere sub hac forma:

FORMA. Talis domini papenunciis, vel Apostolice sedis legatus, tali episcopo salutem in domino Iesu Christo. Cum pro negotijs Apostolicae sedis nos oporteat in tali prouincia amplius immorari, & iam receptarum procuracionum tempus completum sit: decreuimus ad praesens pro tot futuris mensibus die tali inchoandis, procuraciones recipere ordinatas. Facta igitur de consilio peritorum distributione equali ecclesijs ciuitatis & dioecesis vestrae, tot libras pro dicto tempore duximus imponendas. Quocirca imponendi, ac proportionabiliter exigendi per vos, vel alios dictam summam, cum moderatis & necessarijs expensis pro exactione huiusmodi faciendis, ab ecclesijs & ecclesiasticis personis exemptis & non exemptis ciuitatis & dioecesis vestrae secundum vniuersumque ecclesiam, & loci facultates prout fieri consuevit, auctoritate nobis in hac parte concessa paternitati vestre, praesentium auctoritate, plenam committimus potestatem. Nos vero ex nunc contra factores quoslibet & rebelles si legitima per uos monitione praemissa de portione sibi imposta in praefixo eis termino satisfacere contempserint, in his scriptis excommunicationis vinculo innodamus, & eorum ecclesias ecclesiastico supponimus interdico. Quarum sententiarum denunciationem & publicationem, & praedictarum etiam si necesse fuerit absolutionem, & interdicti relaxationem post condignam satisfactionem vobis tempore praesentium duximus committendas pecuniam ipsam nobis intra decem dies a praesentatione praesentium computandas, omni excusatione & dilatione cessantibus, per aliquem vestrum certum & fidelem nuncium transmissuri. Porro vrgente nos uiarum difficultate cogimur ex nunc uos monere, & insuper in his scriptis excommunicationis in uos, & in ecclesiam vestram interdicti sententias proferre,

ADDITIONES.

- a Fidelis. sanitas. Prouerb. 13.
- b Quanto. ¶ Hoc ca. facit pro & propter diuersas lecturas, quas ibi scripta in pe. gl. Item pro hoc brio facit quod no. j. de cens. in fi.
- c Status. ¶ Vide quod dixi de cens. procuraciones. in glo. tene quod.
- * Vesci. ¶ Alias vi.
- d Licet. ¶ Renocata est: quia non inserta in 6. ut in proemio Sexti. in fi.
- e Legati. ¶ De qua die vt prox. dixi de Decret. licet. Adde Abb. in c. ad emine. tiam. de sen. ex com. vbi dicit, quod legati non coguntur ostendere mandatum expressum super his que ueniunt iure legationis ex dispositione legis, vbi consuetudinis, secus in alijs. & vide Felin. ibi in j. col. v. et. limita omnes. vbi dicit, quod si ageretur de graui praedicio alicuius, non crederetur etiam cardinali, nisi ostendat literas: per gl. singularē in c. scilicet. eo. tit. q. gl. allegat. p. sua. gl. Abb. in c. ep. in eccles. col. 2. v. in ea. gl. de maior. & obed. Vide tamen Bart. in l. r. C. de superind. l. r. ubi dicit, quod illud quod dicitur Canonista, quod cardinalibus, & quibusdam praecellentibus creditur, etiam si literas non ostendant, nec habere se dicant: est contra illum tex. ubi non creditur et praefecto praetorio. Hen. Fer.
- f Debuisset. ¶ Hoc dixi, ppter hospitalarios, & olim templarios, vel similes habentes talia privilegia, quibus an obtinent verba generalia, que ponuntur in literis legatorum, sepe disputatum est, nec diffinitum. Sed vide quod facti p. de excel. prala. c. vno. lib. 6. super prima. gl.
- g Dominu meū. ¶ Vide qd dixi de cens. procuraciones. in gl. tene, q. ubi videbis quod legatis & cardinalibus, taxat curia in itinere 40. floren. pro die in prouincia vero sua non fit taxatio, sed recipiunt viginti quinque annuatim redditum.

ferre, si moram vel difficultatem aliquam In premissis adhibueris, & premissa adimplere contempseris, vel si hac occasione aliquid vitra summam predictam a subditis vestris duxeritis extorquendum: scituri quod super presentatione presentium literarum fidem earum dabimus potiori. In prima autem impositione, oportet quod nuncij faciant fidem de Apostolico mandato vt s. versi. proximi. & versi. quid si legati. & se. ¶ Nuncij quoque & legati viatores ad instar forme predictae suas literas hoc modo formabunt.

FORMA. Tali episcopo talis domini papae nuncijs salutem. Literas Apostolicas me recepisse noueritis in hac forma, Clemens episcopus, &c. veniens igitur ad talem locum pro executione iniuncti mihi mandati, vel transiens per talem locum pro sumptibus tot dierum, quibus ibi moram traxi, recepi tantum a tali procuratore ipsius cleri, vestre ciuitatis vel diocesis dante ac soluente pro ipso clero. Cum itaque diuisum in partes onus facilius supportetur imponendi, ac proportionabiliter, &c. vt s. vsque ibi: pecuniam ipsam, &c. ¶ Legatus quoque constitutus potest reuocare in irritum, quod fit per literas apostolicas obtentas, tacito de dispensatione per alias quibus renunciatum fuerat obtenta: & decernere impetrantem earum commodo carere: vt extra de rescript. ad audientiam. Vel dic, quod ibi processit legatus auctoritate mandati Apostolici. ¶ Potest etiam legatus de latere interpretari mandatum domini papae, vt extra, de postul. praec. j. versicul. nec valet. Ex officio legationis potest interdicere totam terram regi adhaerentem: prout ibi not. secundum papam. Imo etiam commendatur processus eius contra regem Franciae factus post appellationem a rege interpositam, & post causas recusatias propositas: vt extra de app. nouit. Appellatione autem ad dominum papam interposita, se non intromittat, nisi prout no. j. s. nunc ostendendum. versic. 33. ¶ Electionem quoque celebratam de illo, qui abiurato schismate ad ecclesiam redijt unitatem potest legatus de latere dispensare confirmare: vt extra, de elec. quia diligentia. arg. tamen contra 1. 2. dist. nos consuetudinem. ¶ Item etiam legatus de latere examinat quandoq; quod est notorium, quia non est sibi notorium: & papa defendi, & exco. sit eius processum: vt extra de elec. bona. j. &c. venerabilem. ¶ Facit etiam legatus de latere consultationes super suis dubijs, & ei respondetur: vt extra, de elec. dndm. j. & de temp. or. quod translati. & de dolo & contu. cum delicti. & extra, de priu. recipimus. &c. quia circa, & de senten. exco. officij etia quo ad forum animarum: vt extra, de pcc. & re. officij & papa libenter debet eius consultationes & relationes audire, ne illius videatur decedere auctoritas, si eius consulta veluti prophorum praesces a suis aditis repellit: vt C. de offic. vicar. l. 2. Consultit etiam dominum papam legatus de latere si per pro. essu per legatum non de latere factum vtrum valeat: vt extra, de elec. officij. delegatus autem legatus ipsius legatum consulere debet in dubijs iuris, & non papam: vt ff. de offi. proconf. & leg. l. solent. §. legatos. ¶ Praeficit etiam irregularitatem, & in minoribus ordinibus constitutum in abbatem: ut legatur, & no. secundum papam extra, de eta. & qual. tuam. & de corpore vitia. exposuisti b. ¶ Potest etiam committere alijs praedictae crucem, excommunicare, absolvere dispensare cum irregularibus, & iniungere poenitentias, si haec fuerint sibi commissa, quod alius facere non possit: ut extra, de offic. leg. ca. fin. Si ergo domini papa aliquid agendum specialiter legato committit, vel aliquem de provincia sibi commissam ad eum remittit, legatus no. cogitur hoc specialiter perficere: imo poterit hoc alij committere pag. dñi. vt ibi patet. & probatur ff. de offi. praesid. l. saepe. & l. seq. sed si sine commissione potest ex officio legationis absolutionem ab excommunicatione committere: vt extra de off. ordi. c. fi. ¶ Potest etiam legatus statuta facere, quae perpetuo durabunt: vt extra. eo. ca. fin. & extra, de verb. sign. cap. ex parte. & cap. super quibusdam. §. fi. j. §. finitur. ver. quamuis. & ea interpretari, vt ibi dicitur. & ea excommunicationis poena vallare: vt extra, de loc. c. j. vñ & papa concedit etiam quandoq; aliquibus privilegium saluis institutionibus legatorum Apostolicae sedis: vt extra, de praescript. veniens. ¶ Potest autem intelligi secundum Vin. de illis statutis, quae perpetua sunt, quae legatus edidit in concilijs provincialibus, de quibus loquitur 3. dist. c. regula. §. potro. 76. distinctio. vti nam. De alijs autem praecipis & inhibitionibus aliud est: vt j. ver. sed nunquid potest. ¶ Sed per quem absoluentur violatores statutorum ipsorum? Respondi. per ordinarios locorum extra, de sentent. exco. nuper. Vtrum autem in condendo statuta requirere praerogatiua consensus, nota secundum papam, extra, de offic. leg. capitul. fin. ¶ Quid de sententia, quam ferret sub hac forma, Qui quis furum fecerit, sit excommunicatus, extra de sentent. exco. munit. a nobis. j. Dic quod valet, & durabit legatione finita: vt extra, de loc. capitul. & infra uers. sed nunquid. Legatus enim est index ordinarius: ut extra, de off. leg. c. i. & cap. fi. & C. de off. rec. pronin. cuius ordinariam & l. seq. & ad idem. ff. de offic. proconf. l. 1. & 2. C. de offic. eius, qui vicem alterius iudicis obtin.

h. i. & 2 quia habet imperium in provincia sibi decreta: ut ff. de off. proconf. l. 1. arg. ff. de offi. proconf. l. 1. & fin. extra, de sent. exco. ad eminentiam, quia cardinalis limitur ex consiliariis domini papae: vt s. §. sequitur. sicut & proconf. olim eligebatur ex consiliariis suburbis Romae ad aliquam provinciam regendam. ff. de offic. praesid. l. 1. arg. ff. de offi. quasto. l. 1. §. ex his. uel potius praefecto pretorio, secundum dom. arg. extra de app. nouit. & C. de episc. aud. episcopale. Et quod legatus cardinalis sit similis proconf. l. 1. & ordinariam habeat iuris. habet ex presse in consti. Clem. 4. titul. ex parte e. Alios autem singulos dicimus similes praesidibus. ar. ff. de offic. praesid. l. 2. Illi enim praesides provinciarum dicebant, qui cum non essent prius consules, eligebantur ad regimina provinciarum: praesides autem nomen generale est. ¶ Nam omnes legati Caesaris. & alii omnes provincias regentes, licet senatores sint praesides appellantur ff. de off. praesid. l. 1. & praesides provincie ordinarius est: ut C. de lega. lib. ro. l. i. quod extraordinarium. & j. de offic. ordi. s. j. Praeterea apparet cum ordinarius esse: quia unius est causae criminales & civiles totius provinciae sibi decreta deferuntur ad eum: ut extra, de offic. leg. c. i. Cum ergo hoc possint alij ordinarij facere, ut in pra. dec. a nobis. extra, de sentent. exco. multo fortius legatus poterit hoc: quia habet maius imperium in provincia post principem, ut in pra. alleg. l. & ideo. & eod. tit. si in aliam. §. fin. & l. nec quicquam in prin. uicarius etiam ordinariam habet iuris. ut not. extra de off. ord. quia in plerisque. & haec ualent ad disputationem quaestiois illius, quae sequitur, utrum uidelicet legatus indulgentiae perpetuae sint. argum. tamen contra, quod legatus habet delegatam iurisisdictionem, non ordinariam, 2. s. quae 2. igitur. & cap. seq. §. & c. in Galliarum. ¶ Potest etiam indulgentias pro adificatione pontium & ecclesiarum huiusmodi concedere, & ille perpetuo durat: quia indulgentiae extendendae sunt: ut ff. de conscri. prin. l. fin. & extra de dona. cum dilecti. prout not. in pra. Decree de offic. leg. cap. fin. Si enim episcopi & archiepiscopi, dare indulgentias possunt: ut extra de pe. & re. cum ex eo. & c. seq. multo fortius ipse hoc potest: quia maius imperium habet in provincia post principem, ut praedixi. ¶ Sed nunquid iure legationis poterit excedere numerum quadragenarium in literis indulgentiarum? Et uidetur quod non sicut nec episcopi, uel archiepiscopi hoc possunt: ut in concilio generali, extra, de poen. & re. cum ex eo §. final. Respond. licet ibi de legatis non fiat expressa mentio: tamen credo, quod ipsi propter reuerentiam dicti concilij, in hoc debent alijs praesatis conformari: ut j. s. nunc ostendendum. uersic. 37. nisi super hoc uel rescripto. uel uia uocis oraculo aliqui eis concessum fuerit speciale. ¶ Sed nunquid potest aliquem ex aliqua causa reddere inhabilem ad beneficia ecclesiastica perpetuo obtinenda? Videtur quod non: quia praesens provincia non potest alicui interdicare arte sua ultra tempus suum. ff. de poenis. l. fin. ff. de postul. l. puto. §. fin. argum. contra. Nam etiam praefectus urbis ad tempus & in perpetuum, potest alicui officium aduocationis, & negotiationem, & professionem, & forum interdicare. ff. de offic. praesid. ur. l. 1. §. penultim. & hoc puto: & idem credo in laico ex causa quoad publica officia: quia potest illum infamare per sententiam, quae sententia facit, & perpetuo effectum habet, donec ille restitutionis beneficium mereatur: ut extra, de here. si aduersus. in fin. & capitul. exco. munit. §. credentes. & 2. q. 3. si quem poenituerit. in fin. & j. §. fin. Credo etiam, quod quilibet episcopus potest hoc facere in sua diocesi. ¶ Quod autem legatus possit ferre sententias sub conditione: puta, si quis sic fecerit, talem poenam patiatur: & quod post finitam legationem duret, probatur, s. uersicul. & quid de sententia. Nec obstat praesal. l. de poenis. & de postu. quae loquuntur, ubi iudex absque causa, cognitione poenam infert sine temporis praescriptione, quae poena tempore suae administrationis tantum intelligitur durare. arg. extra de conscri. ex literis. so. dist. c. j. in fi. Vnde si indignatus forte praesal. cepit,

ADDITIONES.

- a. Consuetudinem. ¶ Ibi soluitur. & vide s. eo. s. ver. sed quid dices.
- b. Exposuisti. ¶ Adde tu, quod legatus de latere potest absolvere ab irregularitate, quam quis celebrando suspensionis incurrit: dummodo non celebrauerit in contemptum. Ita L. apus all. 13.
- c. Secundum Vingen. ¶ Qui hoc not. in praec. c. fin. sed uide quod ibi dixi, & statim sequitur.
- d. Adde tu quod legatus de latere non potest facere constitutiones, uel huiusmodi: sed etiam constituit & constitutionem, seu statutum capituli cuius dignitatis prouiso spectat ad summum pontificem, etia si haec faciat cum praelato ipsius capituli seu collegij. Vide Car. in cons. 6. in fi.
- e. c. fi. ¶ Et tenet quod non ut ibi scripsi.
- f. Ex parte. ¶ Vide quod dixi in prin. huius.
- g. Ex c. leg. ¶ In his duobus large ponitur uersic. de legationis. sequens no. facit sua diocesis. ¶ Facit clemens de poenis, si quis iudicente. uersic. ipse filij.

cepit, vel interdicit alicui ne aduocet post finitam legationem po-
 a terit aduocare. ff. de pen. moris. f. c. us si sententialiter. 2. ¶ Item
 42 prouincie episcopi, & omnes alij legato subfunt, & sibi obedire
 tenentur. & si forte aliquis episcopus ad ipsius uocationem ueni-
 re contempserit, mittendus est ad sedem Apostolicam, suam in-
 nocentiam, si poterit ostensurus. extra, de ap. cum parati. arg. ta
 b men. q. 2. in Galliarum. b. & ipse debet cogere clericos obe-
 dire prelati suis, nec debet dissimulare quin significet domino
 papa ea que male aguntur, ut extra, de instit. ad decorem. & iudi-
 care de episcoporum processibus, & eos secundum iuris trami-
 tes, quando expedire uiderit, reuocare, & emendare potest.
 43 ¶ Creditur quoque sigillo legati de latere. Vnde creditur ei mit-
 tenti sub sigillo suo tenorem aliquorum priuilegiorum: extra de
 confirm. vii. vel inuit. cum dilectis & etiam delegati quandoque
 quod dicitur j. de remiss. §. vtil. ver. sed nunquid. Potest etiam co-
 gere dimittere beneficia ecclesiastica eos, qui illa minus canonicè
 sunt adepti, non obstante confirmatione a sede Apostolica ob-
 tenta sub illa forma: Sicut iuste possides, &c. extra, de concessio.
 prebend. quia diuersitatem. sed ibi est specialis commissio proce-
 ditur legatus etiam, qui iuit ad concedendum pallium alicui pre-
 44 lato. ¶ Et potest secundum interpretationem ecclesie Roma-
 ne licite recipere ab electo equum unum, & electuaria, vinum,
 & similia. extra, de sumo. & si quaestiones. argum. contra: quia in 6.
 sol. committitur simonia: vt eod. tit. ex tua. ¶ pro gallina furti.
 Inuit. de rerum diui §. gallinarum. Non enim debet in totum ab-
 stinere ab xeniis, nec etiam auare modum xeniorum excedere: quia
 ualde inhumanum est a nemine recipere: sed passim uilissimum,
 & per omnia auarissimum. Sed nec xenia producenda sunt ad mu-
 nerum qualitatem. Hec legatur ff. de off. procur. l. solent §. fin.
 Recipiat igitur confidenter efulcanta & poculenta, que intra dies
 proximos prodigantur: vt ff. de off. presi. plebiscito. A donis au-
 tem & muneribus abstinere ut in pra. l. Hinc est q. Moyse consti-
 tuit tribunos munera odientes: vt §. legatus in fin. & ab illicitis
 exactionibus: quia si debet alios ab hoc cohibere: vt j. ver. in sum
 ma multo fortius se: vt j. nunc de episcopo. ver. sic. in his igitur.
 45 ¶ Item patris rechal legatus ex causa reuocat indulgentias domi-
 ni papae, & etiam suorum predecessorum: vt extra, de de. non
 reu. c. pen. Item non potest legatus de latere cogere appellatam
 ad papam eorum se litigare: vt extra, de appel. si duob. quia quoli-
 bet omisso appellatur ad papam: 2. q. 6. deo. arg. extra, de app. con-
 stitutus. Notandum quoque est, q. legatus de latere potest eccle-
 siam inordinatam in prebendis, & in alijs ordinare: & papa senten-
 tialiter approbat quod per eum fitur extra, de de. exc. min. propo-
 46 sit. Potest etiam Grecos & eremitas propter inobedientiam sus-
 pensos & excommunicatos cum manuali absoluit promissio-
 ne, si nullatenus iurare uolunt: ut extra, de sen. ex. super eo. ¶ Po-
 test etiam se opponere guerris & discordijs, & propter hoc de cau-
 sa, que est inter duos reges, cognoscere: vt extra, de iudi. nouit §. 1.
 Vtrum legatus uel alius possit suspendere interdictionem in aliqua
 ciuitate uel castrum prolatum colligere ex his, que not. extra,
 de app. ad hec quoniam & c. dilectis & secundum papiam in c. ut
 priuilegia quod j. sequitur. Bene faciet autem legatus, si interdi-
 ctum per ordinarium prolatum non suspendit. argum. in his que
 non. j. §. nunc dicanus. ver. quod autem De sententia autem do-
 mini papae, uel delegati sui in romittere se non potest, vt j. §. nunc
 ostendendum. ver. 26. Hoc tamen nota, q. licet locus interdictus
 sit tamen non potest celebrari, de licentia iuris: vt extra, de priui-
 47 priuilegia. & c. seq. & etiam hominibus extra, de ap. dilectis. secun-
 dum quosdam sed si persona sit interdicta, uel suspensa, non potest
 de licentia alicuius celebrari: nec suspensi potest interdictionem
 in persona suspensa De quo dicit secundum papiam, prout not. in
 48 pre. c. vt priuilegia. ¶ Sed nunquid legatus potest concedere ali-
 quibus priuilegium, q. reanore interdicti licet eis, interdicitis &
 excommunicatis exclusis, iannus clausis suppressa uoce celebrare
 diuina? Credo q. sic, & proderit tale priuilegium, quantum ad sen-
 tentias suas & suorum successorum, in legatione, nisi illi speciali-
 ter reuocauerint illud, & quorumlibet ordinariorum prouincie
 sit: quia & ipsi ordinarij simile priuilegium, quoad suas & successo-
 rum sententias, concedere possunt, nisi successores id expresse
 ex causa dixerint reuocandum. Quo ad sententias autem Roma-
 ni pontificis uel delegatorum eius, dicit quidam, tale priuilegium
 non ualere. argum. tamen q. etiam illas ualeat. Nam papa concedit
 priuilegia, saluis institutionibus legatorum Apostolicæ sedis: vt ex-
 tra, de pre. scri. ueniens. Pari ergo ratione in sua & sui delegati sen-
 tentia non intelligitur ea tollere, sed saluare: quia uult istorum sta-
 49 rata & priuilegia perpetuo durare: ut extra, de off. leg. ca. si. Hinc
 est, q. legatus potest ratione pacis, comitis Tholose & precepta
 & statuta facere perpetuo duratura: ut extra, de uerbo. signifi. su-
 48 per quibusdam §. si. ¶ Potest legatus, etiam non de latere, regem
 & reginam male conuictos se parare: vt extra, qui fil. sint legi. p.
 uenerabilem §. uer. una. Item is, cui aliqua causa specialiter delega-
 tur, maior est legato generali, quam uis ad illam: nec legatus iu-

risdictiones illius dēt aliquatenus impedire vel relaxare, nec sen-
 tentiam per delegatum latam potest legatus iure legationis irrita-
 re: sed eam ritē laram confirmare potest, & ad requisitionem siue
 mandatum delegati, cui obedire tenetur, executioni mandare: vt
 extra, de off. leg. studuisti. ext. de treu. & pa. c. 1. §. 1. & ar. 93. distin.
 præcipimus. & extra, de off. ordi. pastoralis. C. si aduersus rem iudi-
 ca. aduersus sententiam. Dominus tamen meus dicit, q. delega-
 tus non potest cogere legatum exequi, si ipse hoc ille facere no-
 lit. g. ¶ Patet ergo ex præmissis, q. non potest legatus absoluit ex-
 49 communicatum a delegato domini papæ, & multo minus exco-
 municatum ab ipso papa: nec de sententia uel processu illius se in-
 tronittere, nisi ad illius requisitionem: ut in pre. decr. studuisti. &
 1. q. 1. peruenit. Vel dicit, q. potest confirmare sententiam illius in
 communi forma, qua parum prodesset, s. Confirmamus sicut ius-
 ta est, extra, de concess. præb. quia diuersitatem. sed hoc non pla-
 cet. Cum causa autem cognitione non potest: quia per conse-
 quens possit etiam infirmare. 21. dist. inferior. de pen. dist. 1. ver-
 bum. ff. de re iud. qui condemnare. ff. de reg. iur. eius est. & l. nemo.
 50 & uide j. §. nunc ostendendum. ver. 33. ¶ Quid sitis, cui papa com-
 misit inquisitionem, negligens est, nunquid legatus potest illi p̄cipe
 re vt procedat? De hoc j. de inquisitione. §. 1. ver. sed pone qd.
 hoc etiā nota, q. legatus debet causas committere tū personis in
 dignitatibus, seu in ecclesijs cathedralibus, seu alijs collegiatis ho-
 norabilibus in futuris: vt extra, de ref. presenti. Et legatus Aposto-
 licæ sedis, & etiam archiepiscopus bene possunt aliquem trahere
 per literas suas ultra duas dietas a sinibus diocesis ipsius citari. Et
 idē uideat de delegatis eorū, cum hoc non inueniatur prohibiti. Cō-
 stitutio enim illa de refer. nō nulli loquit in delegato dñi papæ.
 Alij autē pra. dicunt: sed dominus meus dicit, quod contra literas
 legatorū excipi potest, si per eas quis ultra duas dietas trahatur
 ar. extra, de rescript. presenti. respon. 1. quicquid tamen ipse scrip-
 1 serit, contrarium uideamus ubiq. seruari. ¶ Ceterum licet lega-
 51 tus alicui in aliqua causa simpliciter commiserit uices suas: nihil-
 ominus poterit reuocare ad se causam, licet ille peccerit, quod
 non est in deleg. De hoc not. j. de remiss. §. qui aut. prope prin. &
 §. de off. deleg. §. sequit. ver. & nota quod simpliciter. & §. restat.
 52 ver. item reuocato. ¶ Illud autem notandū est, quod dominus
 papata seruare debet, quod fit per eius legatū, ac si ipse fecisset: ut
 2. q. 2. de cā. & ff. de off. procur. C. l. 1. in princ. extra, de cler. ex
 com. mi. proposuit. ext. de app. nouit. Credere. n. debet princeps
 eum, qui ob singularem industriam explorata eius fide, & grauita-
 te, ad huius officij magnitudinē adhibetur, non aliter iudicaturū
 esse pro sapientia ac luce dignitatis suæ, quam ipse foret iudicatu-
 rus: ff. de off. præf. prato. l. unica. pro legatum de ipsius late-
 re missum suscitare: ut extra, de integ. rescript. expostia, nisi eius
 sententia foret iniusta, quia illam bene reuocat: ut extra, de re iud.
 cum causa quærimo quod per legatum minus canonicè fit, quan-
 doque ipse ex causa tolerat: ut extra, de accus. ad petitionem. &
 idem honor illi exhibendus est, sicut & papæ: ut §. 1. & ipse fa-
 cere dicit, quod eius legatus facit. ff. de administr. tuto. l. ita tñ. §.
 53 gessisse. ex. de sent. excom. mulieres 2. q. 2. si ea. ¶ Porro priui-
 legium legatorum est, ut legatione durante, respondere nō te-
 neant, nisi de his tantū, que legationis tempore contraxerint: nisi
 forte legatione finita, in prouincia permanserint: ut ff. de iud. l. 2.
 §. legatis. & §. sequenti. & ff. de off. presi. Senatus. sed si ipsi agunt,
 & contingat eos reconueniri, respondere tenentur, nisi agant pro
 iniuria sibi illata: uel pro furto uel damno: ut in eadē l. §. sed & si
 agant. & ff. de legationibus. l. Paulus. responso 2. & l. sequenti. pot
 tamen in alium compromittere: ff. de arbi. nō distinguemus. §. itē
 si qs. Legato autē tps. p̄dest, ex quo legatus creatus est, nō ex quo

ADDITIONES. Romani

- a Sententialiter. ¶ Vide quod scripti eodem titulo cap. fin. super 1. gloss.
- b In Galliarum. ¶ Ibi limitata erat forma: nec expresse loquitur de legato.
- c Ex tua. ¶ Solue, quod ibi interuenit pactio, ut ibi dixi super 1. gloss.
- d Dñi papæ. ¶ Illud de papæ licentia, itē ibi potius est teporatio. q. reuocatio.
- e Diuina. ¶ Hodie questio ista est superflua, cum hoc liceat de iure comuni-
 de sent. excom. c. si l. b. 6.
- f Adde, quod stante priuilegio prædicto, ac etiam q. possint recipere ecclesi-
 astica sacramenta q. mortuis poterunt saper, cad ueribus cantari diuina offi-
 cia, & iradi sepultura. Ita consiluit Fede. conf. 286. & precedenti.
- f Concedit. ¶ Sup. quandoque. & hoc foluit contrarium. Idem ergo si papa
 interdiceret, saluis priuilegijs legatorum.
- g Nolit. ¶ Nihil aliud esset ordinarius in loco, secundum Vinc. vt scripti in de-
 cre. studuisti. super vlt. glo.
- h Presenti. ¶ Quam non habemus.
- i Seruari. ¶ Vt archiepiscopus dicit ut de off. or. vt litigantes. lib. 6. De legato
 uero dicit, q. coram se bene citant per totam legationem, licet ultra duas dietas:
 nisi uero delegati ipsi & ipsorum delegati seruare dēt decr. statuti. de refer.
 h. Adde, q. delegatus habens sub se plures prouincias, non potest trahere ho-
 minem unius prouincie ad aliam. Ita no. Ab. in c. nouit. in 3. no. de iud.
- k Legatorum. ¶ Qui intelligantur quoad hoc legati, & de materia huius §. la-
 tis scripti de foro comp. c. si super glo. fi.

Specul. prima pars.

Romam venit ut ff. de leg. l. legato. Item qui in legationibus publicis uer fati sunt, a civilibus numeribus & oneribus excipiuntur ut C. de legal. 4. lib. 10. In transmarina autem legatione perfuncti, vacationem biennio habent: non tamen hi, qui de proximo obsequium Rei publicae videntur exhibuisse: ut eo. tit. l. 3. Item praeses provinciae fines provinciae excedere non debet nisi uoti soluendi causa dum tamen ei abnotare non liceat: ut ff. de off. praesid. l. illud. ¶ In summa no. quod ad officium legati pertinet, ut in adueniendo facilem se praebeat: ita tamen, quod se contemni non patiat, nec in vltiorem familiaritatem provinciales admittat. Nam ex conuersatione aequali contemptus nascitur dignitatis. ^a Sed nec excedat aduersus eos, quos malam causam fouere putat: nec precibus calamitosum cum illachrimari oportet: & ita ius reddere debet, ut auctoritatem dignitatis ingenio suo augeat. Haec legum ff. de off. praesid. obseruandū. Illicitas quoque exactiones & violentias prohibere debet: & ne potentiores humiliores iniuriis afficiant, ff. de off. praesid. illicitas. in prin. & §. 34 neq. 4. dist. facta. & 23. q. quinta. non frustra. ¶ Vltimo consulo legatis, quod tam in citationibus, quam in confirmationibus, & in dispensationibus, & aliis formis, sequantur solum Romanae curiae, qui super iure fundatur. in summa vero nota, quod quibusdam legatis plus conceditur, & quibusdam minus, quod ex suarum literarum patet inspectione: ut supra, uersiculo, nunquid legatus in sine. Quid si literae legationis indeterminatē loquuntur? Respon. plena est interpretatio facienda in eis: extra. de uerb. orum ostendendum. Illud etiam nota quod superueniente legato maioris auctoritatis, puta de latere, minoris officium cessat, quando in ille praesens est: ut extra. eo. volentes. ^b extra. de prin. an. 55. ¶ Sed quid erit de causis inchoatis coram primo. Dic quod ipse a modo se de illis non intromittet. Nam tutor gerere prohibitus, reuocatus esse intelligitur. ff. de susp. ut. l. haec enim. Sed an secundus superueniens de illis cognoscat? Respon. sic ff. de iud. si iudex. extra. de officio ordin. pastoralis. de eo qui mit. in poss. scilicet causa rei seruauit cum uenissent. Argum. tamen contra: quia qui apud aliquem nomina edidit, apud alium consilem manumittere non potest. ff. de off. consul. l. 1. Idem quoque erit de praebendis, quas minor suae donationi referuauerat: quoniam secundus d eas conferret. infra §. proximo. uers. sed ecce. ¶ Item si aliqua acta perficienda erant, ille perficiet. extra de fide instrumentorum. cū 56. ¶ Quid de causis commissis per primum ante secundum aduentum? Respon. non expirant commissiones, si iudices ceperant cognoscere. ar. extra. eo. c. fin. j. §. finitur. Sed ad quem appellabitur ab illis iudicibus? Respon. ad legatum de latere, quasi ad successorem. Sed quis absoluet eos, qui excommunicati erant ante aduentum secundi? Respon. iste secundus de latere tanquam successor. Quid si lata sententia per primum secundus intra decennium superuenit? Respon. dicit Vin. non debere appellari ad secundum: quia pares sunt, licet primus factus sit priuatus 2. quest. 6. anteriorum §. si. ar. tamen contra: quia secundus de latere maior sit. extra. de eodem. officij. ¶ Quid si primus extra provinciam incidit in causa nonem late sententiae? Respon. potest absolui a secundo de latere: quia primus inferior est illo, quo ad hoc. ar. extra. de excommunicatis. 21. dist. inferior. extra. de maio. & obed. cum inferior. Sed quid econuerso? Nunquid missus de latere poterit absolui a primo, qui non habet executionem? Et videtur quod sic, quasi se subiciat illius iurisdictioni. 2. questio. 7. nos in incompetent. & quest. 5. mandastis. Contra credo, ut in praedicta ca. inferior. Nec enim potest legatus de latere se subijcere alicui j. dominum papam: nisi in iudicio animae, qui est casus exceptus: ut extra de pen. 58. & re. c. fin. ¶ Sed nunquid iste superueniens poterit corrigere & iudicare primum iam suspensum? Respon. sic, super his, in quibus excesserit tempore suspensionis: quia istius missi de latere est iurisdictionis. Secus de his, quae gessit ante huiusmodi aduentum. extra. c. studuisti. quia par in parem non habet imperium ff. de arb. nam magistratus. extra. de elec. innotuit. ¶ Sed an iste de latere aliquid potest mandare prius quam ingrediatur provinciam? Respon. videtur generaliter in quolibet, q non ff. de of. procons. l. obseruare. Sed si moram necessariam facit in via, nunquid potest praemittere legatum ad provinciam, ad quam vadit? Et uidetur quod sic. ff. eo. l. aliquando. j. §. nunc dicamus. in prin. Sed die quod praedicta lex non habet locum in casu, in quo loquimur quando videlicet alius legatus est in provincia, qui non tenetur suspendere suae legationis officium: nisi demum uiso legato de latere superueniente: nec etiam hoc casu ante ingressum in provinciam exercebit uoluntariam iurisdictionem, quod alias posset: ut in pra. §. nunc dicamus. imo primus iudicabit: & omnia faciet usque in aduentum g successoris, vel quasi. ff. de off. procons. l. meminisse. & ualebit quicquid egerit, donec nonerit illum de latere aduenisse. ut eod. 59. si. l. si forte. ¶ Sed pone q dominus papa primo legato commi-

serat diuersas causas singulares, expresso nomine legationis: h & ipse ante aduentum secundi in illis processerat Apostolica auctoritate: non legit onis nunquid post aduentum secundi poterit in illis procedere? Respon. nunquid post aduentum secundi poterit in illis procedere? Respon. sic: extra. eod. studuisti. extra. de off. deleg. quoniam. de off. ord. ca. pastoralis. §. praeterea. ¶ Item, quid si iste de latere se transfert ad aliam provinciam sibi similiter commissam, in qua primus non est legatus: nunquid primus poterit resumere officij executionem & legationis, dum sic ille abest? Et videtur quod sic: ut praed. Decret. volentes. ibi: quoadiu legatus, &c. & ar. ff. de ass. si eandem. Sed die contra nam legatus potest negotia vnius provinciae in alia tractare. ut extra. eod. nouit. ¶ Quid si iste de latere remanet, peractis negotijs legationis suae: nunquid alius potest resumere executionem, vel vltim suae iurisdictionis? Videtur q sic: quia alius videtur cedere priuilegio. ff. de iud. l. 2. §. omnes. Sed die contra: nisi tempus certum esset sibi praefixum. extra de off. dele. de causis. Sed quid si secundus egreditur provinciam animo redeundi ad illam? Die q primus nequit vti iure suspensio: quia ille pro praesenti habetur: licet enim extra provinciam iudicare non possit, tamen inde causas committere potest, & iudicare sicut praeses, qui provinciam egreditur. ff. de off. pre. vrb. l. si. Videtur tamen de mente iuris. quod huiusmodi egressus non debet esse longe. ff. de off. praesid. illud. infra §. finitur. in prin. ¶ Quid si iste de latere existens in provincia, concedit primo ut suum officium exequatur? Respon. hoc non potest: quia abdicando a se imperium non redendi ad illam? Die q primus nequit vti iure subdelegando: ut j. ver. sed an hoc. Quid si legatus de latere animo non redeundi mare intrat? Respon. alius poterit immediate iure suo resumere exercitium suae legationis, exceptis causis inchoatis per delegatos a cardinali. Quid de causis coeptis coram ipso cardinali, vel coram auctoribus curiae? Respon. dici potest quod etiam illas finiet secundus. s. uers. sed an seruuus? ¶ Sed pone, q aura aduersa iterum reducat illum ad portum: nunquid primus tenetur ei cedere? Dixit Vinc. q si in breui reddit, debet illi admitti: ar. de pce. dist. l. idinortium. quia in ingressu Romae deponitur imperium. ff. de off. procons. l. si. Si autem longo tempore post rediit, finito legationis officio per longum exitum ad provinciam, non videtur ex necessitate admittendus. ar. ff. de iudic. si longius extra. de renu. c. ex transmissa. Vel die ut j. §. finit. uers. quid ergo? Sed an hoc casu primus potest ei cedere, si vult ob reuerentiam Apostolicae sedis? Et videtur q non. s. uers. quid si iste. Vnde enim haberet iste iurisdictionem, si finita sit, ar. extra. de off. del. significatibus de p. dist. 4. quæris. uersus prin. Vinc. contra & dicit quod reuocatus ex eo, q recipitur. fingitur enim non recessisse, sed uoluisse recedere: sicut quando quis non petiit, sed uoluit petere: ut ff. rem ra. hab. amplius. Praeterea in ingressu Romae dicitur imperium deponere: ut s. & ita ante ingressum id habet, licet non habeat executionem, cum non sit in provincia: ut ff. de iud. venditor. §. si. sicut & primus legatus, qui ibi erat, presente isto habuit imperium, sed non executionem, si ergo admittitur, poterit exercere.

ADDITIONES.

- a Dignitatis. ¶ Facit 86. dist. quando. & quod ibi no. & extra. de Iudicis. & si Iudex.
- b Volentes. ¶ Ibi ad litem notauit Vin. omnia que sequuntur usque ad fin. s. ut ibi etiam scripsi. in vlt. gl.
- c Consul. l. 1. ¶ De collega loquitur, non de successore: & tamen impeditur primo, etiam collega id agit: ut ibi.
- d Sed ecce. ¶ Ibi uide.
- e Officij. ¶ Ibi. Verum est q est maioris honoris & potestatis, quam ille: sed non est maior illius, id est, super illum, cum utriusque potestas ab uno dependeat.
- f Iurisdictionem. ¶ Sup. quo ad illam provinciam, ex quo est ibi legatus, licet minor: & sic etiam in tellexit Vin.
- g Vel quasi. ¶ Hoc puto dictum propter illos duos dies, quibus deponit ciuitatem ante successoris aduentum. In A uthen. de administ. in fi. coll. 7.
- h Legationis. ¶ Sup. & proprio. alias non procederet quod sequitur.
- i Quid ergo. ¶ Sub eadem alternativa ibi licet remittit, sed iustior est istius causa, quia necessaria: illius uero uoluntaria. de quo ibi quaeritur.

S Y M M A R I V M.

- 1 Legatus quomodo possit beneficia conferre. Sedes Apostolica & legatus Apostolicus differunt, & in quo sit sedes Apostolica.
- 2 Cardinalis legatus potest referuare suae dationi collationem praebendae primo uacatae.
- 3 Promissio facta a legato de conferendo alicui beneficium primo uacatum, non ualeat.
- 4 Promittere non ualeat beneficium primo uacatum, quomodo poterit si licet pro aliquo referuare.

Ergo

- Legatus episcopo vel capitulo auferre potest potestatem eligendi,
- Reservatio beneficiorum per legatum quomodo fieri debeat.
- Legatus an possit conferre prebendam spectantem ad presentationem laici patroni, illo invito.
- Legatus reservans collationem suam prebendam primo in ecclesia vacaturam alicui conferendam, an poterit statim facere illum recipi in canonicum.
- Receptio ultra numerum statutum iuratum, & auctoritate Apostolica confirmatum, quomodo teneat.
- Receptio secundo auctoritate Apostolica praefertur recepto primo auctoritate legati. & num. 11.
- Papa solus per se, vel per executores suos potest dare ius in vacatura.
- Papa concilij non ligatur, imò contra illa facere potest.
- Legatus ex officio, siue iure legationis, reservans collationem, siue beneficium primo vacaturam, si renovatur, vel moritur ante collationem, quid iuris.
- Commissio mista quae sit. & num. 4.
- Mandatum legati de providendo patienti defectum status, vel alias indigno, non est validum.
- Legatus de latere quomodo concedere possit episcopo pauperi ius percipiendi fructus eiusdem praepositurae vel plebis.
- Ordinarius conferens prebendam vacantem, quam legatus reservaverat collationi suae, an teneat talis collatio.

§. Nunc Tractemus, utrum legatus possit beneficia conferre: & quidem legatus cardinalis potest ex iure legationis officio beneficia vacantia conferre: ut extr. de offi. leg. li. 6. sed constitutus & natus ex legationis suae munere hoc non potest, nisi eis specialiter sit indultum: ut ibi, & extr. de appe. c. 1. nec potest legatus de una prebenda duas facere, vel a duos ad unam recipere: ut extr. de p. dilecto. ¶ Sed nunquid potest cardinalis legatus conferre beneficia illa, quae tanto tempore vacaverunt, & secundum statuta Lateranen. concilij eorum collatio est ad sedem Apostolicam devoluta. Non videtur: quia non ipse, sed papa est sedes Apostolica, ar. 93. distin. legimus. prope si. imò aliud est sedes Apostolica, aliud eius legatus, ar. extr. de sen. exc. quod de his, & aliud Romana ecclesia, & aliud eius legatus: ut eo. ti. c. ea. noster, in fi. Nec dicit emanare à sede Apostolica, quod ab eius legato emanat: nisi & ab ipso papa emanet, vt le. & no. fm. papam, extra. de fil. presby. ca. pen. & ex quo papa sibi specialiter hoc reservat, non transit in generali legatione: vt §. nunc ostendendum. ver. legatus igitur. Dic contra, vt extr. de preb. venerabili & ar. extr. de presump. ma. data. quia etiam, quod metropolitani facit, sedes Apostolica dicitur facere: vt 64. di. ordinationes. extr. de trans. episc. c. inter. §. sed neque. Imò etiam videtur, quod legatus constitutus hoc possit: vt extr. de suppl. negl. pl. literas. sed illud ibi contingit ex virtute mandati, non ex officio legationis. ¶ Item legatus cardinalis potest reservare suae donationis collationem prebendae primo vacaturae certae personae faciendam, & inhibere ne illa ab aliquo conferatur: & decernere irritum & inane, quod contra fieri: vt extr. de iure pa. cum dilectus. circa prin. arg. tamen quod non possit decernere irritum, j. §. nunc ostendendum est. d. ver. 37. ¶ Promissio autem facta à legato de conferendo alicui beneficium primo vacaturum, non valet: quia hoc esset contra Lateran. concilium, quod prohibet donationem, vel promissionem beneficij priusquam vacet. extr. de concef. preb. c. 2. contra quod concilium legatus nil potest. Papa autem bene potest: vt j. ver. de allo. nec etiam conferre potest loco proximo vacaturum vt extr. de prebend. dilectus infra de concef. preben. capitulo. 2.

¶ Sed si non potest mihi beneficium primo vacaturum promittere: quomodo poterit primo vacaturum pro me reservare? Respondet: & est ratio diversitatis: quia plus est promittere, quam reservare. Sed non videtur quod legatus possit reservare prebendam primo vacaturam alicui conferendam: quia hoc videtur fieri in fraudem praedicti concilij Lateran. vt extr. de concef. preb. constitutus. sed illud loquitur de episcopo, cui hoc interdicitur, & legatus ibi non sua, sed domini papae auctoritate procedit. Legatus autem, qui maior est episcopo, hac potestas à iure conceditur: ut praedixi. Item qua ratione potest legatus primo vacaturam suae donationis reservare, pari etiam ratione poterit & secundam & tertiam reservare. ¶ Sed secundum hoc videtur, quod legatus potest capitulo vel episcopo auferre potestatem eligendi, & beneficia conferendi. Dic quod non potest eos privare potest tamen suae legationis tempore eligendi potestatem sibi reservare: & eis interdicare collationem, iuxta praemissa. ¶ Reservatio autem fiet per legatum hoc modo. Nam primo coram rebus reservabit sub forma, quae iam sequitur, de quo fieri faciet publicum instrumentum: deinde scribet aliquibus executoribus sub hac forma.

FORMA Prater Latinis miseratione divina Hostien. & Velletr. episcopus, Apostolica sedis legatus, talibus salutem in Domino. Cum nos in tali ecclesia intendamus auctore Domino, per sonae idoneae, vel si vis exprimaturs persona providere canonicam & prebendam, si vacat ibi ad praesens: vel quam primum vacare contigerit, nulli de iure de bitosis iunge, si vis, conferendos ta

li collationi nostrae, auctoritate qua fingimur, referemus: districtius inhibentes omnibus & singulis, ad quos alias eorundem canonicatus & praebendae collatio, electio, seu provisio spectare possent: ne ipsi canonicatum huiusmodi seu praebendam alicui conferre, seu de ipsis providere quocumque modo praesument. Nos enim ex hac irritum decernimus & inane, quicquid de ipsis, vel eorum altero contra praedictam reservationem nostram, à quocumque quomodolibet contigerit attentari. Quo circa vobis praesentium tenore committimus & mandamus: quatenus vos, sive alter vestrum per vos, vel alium, aut alios, praedictas reservationem & inhibitionem nostras, ac decretum in praesentia talis episcopi & capituli, necnon & in ipsa ecclesia coram canonicis & aliis honestis personis studeatis publicare: & nihilominus ex parte nostra sub forma consimili reservare, inhibere, & decernere, & quod contra fieri, irritum & inane facturi de publicatione huiusmodi: necnon & de nostra inhibitione ac decreto canonici publici documenta.

¶ Sed nunquid legatus potest conferre prebendam seu ecclesiam spectantem ad presentationem laici patroni, illo invito? Non videtur: vt in praed. Dec. cum dilectus. & extr. de preb. cum dilectus. g. 3. Et hoc tenent Ber. & Goffr. & ferè omnes: quia nec episcopus hoc potest: vt 16. quaestione 7. decernimus. Et hac opinionem patroni laici in regno Franciae defendunt. Vel dic, quod siue sit clericus, siue laicus, qui ius patronatus, vel alia iura spiritualia obtinet, semper de illo domino papae & eius legato respondere tenebit. extr. de iud. quanto. Hinc est quod plus iuris habet in concessione praelatus, quam in presentatione patronus: ut extr. de offic. leg. dilectus. Et hanc opinionem sequi voluit dominus Nicolaus papa, conferendo praebendam, quam ipse ante suam promotionem in ecclesia Laudun. habuerat. Rex tamen Franciae dicens collationem ipsius praebendae ad se pertinere, alij de facto conrullit illam. ¶ Praebendam autem ad presentationem ecclesiasticae personae spectantem, potest legatus indubitanter conferre: vt in praed. Dec. dilectus. vbi de hoc. ¶ Sed si legatus reservavit collationem suae praebendae primo in ecclesia vacaturam mihi conferendam: nunquid poterit facere me statim recipi in canonicum ad illam ultra numerum in ecclesia statutum? Videtur quod sic: vt extr. de prebendi. lectus. 1. & c. dilecto & de concessio. preben. cum super. arg. contra: quia non debet esse canonicus sine praebenda: vt in praed. c. dilectus. & extr. de constitutio. cum M. quia nec executor deputatus à papa ad providendum, potest hoc facere, nulla praebenda vacante: prout non secundum Papam, extr. de concef. preben. propositum. Item non debent plures institui in ecclesiis, quam ex fructibus possint commode sustentari: vt extr. de institut. c. 1. Item haec receptio videtur fieri in fraudem vacaturarum. Super hoc dicitur dñi est, quod si in ecclesia est certus canonicorum numerus statutus iuramento roboratus, cum nullus canonicatus vacet, non poterit legatus infringere numerum, & me facere recipi in canonicum, donec mihi fuerit de praebenda provisum: vt in praed. Decreta dilecto.

ADDITIONES.

- a Facere, vel. ¶ Pro id est, alias enim ex causa de vna posset facere duas: cum hoc posset episcopus, extra, de praebend. vacante. in fi. vbi de hoc. & eod. titu. maioribus. Adde, ut, an legatus de latere possit vniere ecclesiis: dicitur quod sic. Item quod potest aliquam ecclesiam attribuere mensae episcopali, licet hoc non possit episcopus, per cle. 2. de reb. ecc. non alie. quae omnia vide per Ab. Sic. in c. sicut unire. extr. de excus. prel. in ver. extr. gloss.
- b Deuoluta. ¶ Vide quod no. c. ti. c. 1. lib. 6. in vlt. glo. & quod super ea plenè se ipsi, omnino videas. Item pro legato facit clemen. de preben. si de beneficiis. vt ibi not. in fin. ante penult. g. hodie communiter datur legatis de latere littera super hoc: ut patet in stylo curiae sub prima legatione: & hanc in super me habuit dominus meus legatus cardinalis. S. Martini in Montibus.
- c Posit. ¶ Secundum Fran. Vercei. cuius motuum & responsionem ad illud vide vbi supra remisit.
- d Ver. 37. ¶ Ibi dabo remissionem.
- e Reservare. ¶ Cum reservans ponere & renovare possit: ut no. eo. tit. c. 3. in glof. illa igitur, quod non licet promittenti. P. fal. 3. Quae procedunt à labijs meis, non faciam irrita.
- f Praemissa. ¶ Quod dicitur hodie, ut de off. leg. c. 3. & 4. li. 6. per que iura satis restricta est in his legatorum potestas.
- g Omnes. ¶ Et facit quod no. j. de act. vel pet. §. super actionibus. ad fi. uer. illud etiam.
- h Conrullit illam. ¶ Presentationem posset habere, collationem non: nisi ex privilegio papali. & vide quod no. 1. 6. q. 7. in si. summa. & 10. dist. imperium. & privilegium imperiale. de quo j. de preben. ad fin. no. dat collationem, ut ibi dicam. & ibi vide & vide quod plene scripti de elect. quod dicitur, in princ. & de preben. c. 2. lib. 6. super gl. nil dixit. & de iure patro. nobis. in gl. que dicit. j. §. prox. ver. 60. Adde quod legatus potest beneficium sicut in sua dia. esse conferre. licet ille, ad quem pertinet collatio siue presentatio sit extra provinciam commissam illi legato. Ita consulat. cons. 361. incipiente. omnipotentis Dei in casu proposito, &c.
- i De hoc. ¶ Vide quod ibi dixi super 3. gl. & in praed. Dec. cum dilectus. super gloss. pen.
- k Statutum. ¶ Vide quod scripsi de preben. si cum lib. 6. super verfic. obtemperatum. ubi etiam scripsi de reservationibus legatorum cum beneficio accipiendi.

uerit p̄bēdā collationi dñi papæ. t̄nc indubitat̄ nō redit ad ordi-
nariū p̄ferēdi potestas. ¶ Quid si legatus mādaui mihi. p̄uideri
de b̄n̄ficio vacāte. vel et̄ nō vacāte cū h̄ret sup̄ hoc specialē po-
testatē a papa? Dixit q̄ talis om̄issio mista est. s̄m ea. q̄
ipse nō. in Summa. in tit. de off. dele. §. quæ delegari. uerū qd̄ si du-
bitas. Vnde b̄n̄ p̄petuat̄ p̄ citationē. seu p̄cellum. vt extra de offi.
dele. grati. & c. relatū. Et iō si post insinuationē mādati. appella-
tionē. vel inhibitionē. vel reservationē p̄ certa p̄sona factā. legatio-
nē moriat̄. vel ruoet̄: nō redit potestas p̄ferēdi beneficiū illud
ad ordinariū. cui est interdīcta imō ad dñm papā. cuius auctorita-
te reservatio facta est. & q̄ p̄uisionē faciendā impetrāti p̄ se. vel p̄
executorē suū ad legatō deputat̄ hoc exequat̄. ¶ Quid si legat̄ mā-
dator ab ip̄o legato deputat̄ hoc exequat̄. b̄n̄ ¶ Quid si legat̄ mā-
dator p̄uideri alicui pat̄ētī defectū ī atate. uel alias idigno? Dicite
ras nō valere. vt extra de æra. & quali. cā. r̄n̄so primo. & de rescrip.
c. cū adeo. ¶ Et nō. q̄ si legatus scribit̄ p̄ me. q̄ recipiar̄ in aliqua ec-
clesiā: ipsi vero id facere nolētib. papa mādat̄ eis. q̄ iuxta formam
mādati ipsius legati me recipiāt̄ d̄dictores. & c. & si recipiar̄. intel-
ligor esse receptus auctoritate Apostolica. non legatū. ut in cōst.
d. Ale. 111. de rescrip. dilectus. ¶ Sed qd̄. ecce legatus de latere cō-
16 cessit alicui episcopo. ¶ p̄ eius paupertatē. ius percipiendi fruc-
tus cuiusdam preposituræ. uel plebis per quinquenniū: quær̄it an
hoc poterit facere. & si prepositura nō fuit collata. quær̄itur an
vacet̄: & si uacat. quær̄itur. an semestre t̄ps. quod spectabat ad col-
lationem episcopi. sit clapsim. Io. de Deo nō. in q̄n̄ibus suis. q. 3.
¶ Legatus nō poterit extinguere illā diuersitatē ad t̄ps. vel in per-
petuū: hoc fit solus papæ. ut extra de p̄sti. c. accessit. & 22.
d. d. o. s. v̄n̄ non tenet. qd̄ fecit: vt extra de p̄b. dilectus. Sed posito q̄
ex cā potuerit illi fructus cedere: vt extra de ecclesia. benefi. vt nō
strū ad si. & de ver. sig. tuā. t̄n̄ dignitas debuit cō aliquo emolumē
ḡ to ferri. ¶ Sed pone. legatus seruauit collationi suæ aliq̄ p̄e-
17 b̄dā: ordinariū uero illa uacat̄ eā alicui p̄fer̄t post huius reser-
uationē: quid tenet collatio ordinarij? Dic q̄ n̄. ar. extra de iure pa.
c. dilectus §. nos legit. & extra de do. & c. ueritatē ad si. Cū em̄ or-
dinariū post inhibitionē & reservationē suspēsus sit a collatio-
ne illius beneficij: collatio eius tanq̄ a suspensio facta. nō tenet: vt
extra de p̄st. c. dilectus. & de ele. c. inter. extra de p̄c. p̄b. quia di-
uersitatem. præsertim si decretum fuit interpositum iuxta scrip-
tam formam. vt patet in his. quæ nō. extra de p̄b. dilectus filius.
G. & in Sum. domini mei. eo. titi §. & a quo. ver. si. quid si legatus.
i de hoc not. secundum papam in prædicto capitulo. cum dilectus.

ADDITIONES.

- a Potestas. ¶ Idem nō. de iure. pa. cum dilectus. in gl̄ sed quid. Hoc iterum pu-
to in casu sequenti uerū. quando id facit ex potestate papali: si iure legatio-
nis. non credo q̄ possit ordinariū impedire. contra mentem decr. 3. & 4. eo
ti. lib. 6. imo in his. de quib. loquitur. præ. decr. 4. sic aperte patet ex text. etiam
legatione durante ordinariū non posse.
- b Exequatur. ¶ Et sic feruatur.
- c Cum adeo. ¶ Vt ibi scripti in vlt. glo. etiam de papa dubitatur. an eo casu sit
sibi præbendum. Adde Old. plene a. confi. 33. v. usque ad 335. in clausula. ubi po-
nit. an papa pupillo præsentī conferens gratiam de dignitate in aliqua ecclē-
sia. uidetur dispensare ipsam pupillum respecta ætatis.
- d Dilectus. ¶ Quam non habemus. sed patet hoc de præben. si eum. li. 6.
- e Alicui episcopo. ¶ An ex causa hoc possit. nō. de res. si. propter. in gl. an lega-
tus. & omnino uide quod super eius finem scripti propter cle. de reb. ecclē.
nō alic. vna. a. res. on. Scripti etiā ibi satis plene in gl. p. e. episcopus cū ca-
pitulo possit statuerē. q̄ pars certa fructuum beneficiorum suæ diocesis pri-
mi anni deberetur fabricæ ecclēsiæ suæ concurrentib. tribus ibidem expres-
sis: nec per id auctorizat̄ in factō proprio. Adde. quando propter paupertate-
m episcopus possit unire ecclēsiās. Old. cō. n̄. 260. cum duob. sequentib. &
per Ped. cō. n̄. 111.
- f Extinguere. ¶ Illud non est extinguere. quod patet ex sequentibus.
- g Conferri. ¶ Vt nō. de præben. si tibi concessio. li. 6. in gl. 2. secus si concessa est
beneficiorum retentio: vt in decr. si gratiosus. li. 6. de rescrip. Er̄it autem emo-
lumētum illud. quod habetur de off. or. præsentī. §. porro. & in extrauag. Io.
fufcepti.
- h Inhibitionem. ¶ De hoc non dixerat in questione. hoc dico propter ea. quæ
scripti de præben. si a postolica. lib. 6. super gl. nō.
- i Dilectus. ¶ Vt ibi scripti super verbo. inhībentis.

QUESTIO.

An legatus possit concedere massariam fratrum laborerij. vel
cedere alicui fratri laborerij sicut alia beneficia? Stephanus
quod sic in cle. 2. extra de præben. in si in uerbo. apostolicus.

S V M M A R I V M.

Interdīcta legato. & sedi Apostolicæ reservata.

- 1 Cause maiores ad sedem Apostolicam sunt referendæ. & super istis cita-
tus corā ordinario pot̄ absq̄ grauamine ad sedē Apostolicā appellare.
- 2 Papa seu prima sedes a nemine potest̄ indicari. nisi in causa heresis.
- 3 Papa solus potest̄ erigere. sine de nouo ordinare ecclēsiās cathedrales.
- 4 Vn̄e duos episcopatus in unum. & unum diuiderē in duos solus papæ est.
- 5 Transfere unum episcopum de una ecclēsiā ad aliam solus papæ potest̄.
- 6 Restituere solemniter degradatos. solus papæ est.
- 7 Restitutio sine dispensatio iuri cōi. petita. & c. potest̄ fieri per episcopum.

- 8 Remouere episcopum de serentem ecclesiam suam ab episcopatu. seu admi-
nistracione episcopali. potest̄ solus papa: & num. 12. aliquando cardina-
lis legatus de latere.
- 9 Promouere insufficientes. & defectū patētes. puta bigamos. & c. pot̄ papa.
- 10 Disputare. utrū dignus sit quem princeps eligit sacrilegij instar est.
- 11 Committere causam appellatione remota. nullis potest̄. excepto principe.
- 12 Patriarcha Constantinopolitanus & Alexandrinus uideatur posse depo-
nere episcopos suos.
- 13 Supplere defectus in contractibus & iudicijs. papa interest.
- 14 Clausula illa. Supplemus de plenitudine potestatis si quis defectus fuerit: in
priuilegijs apposta. quomodo sit intelligenda.
- 15 Cardinalis legatus in teris Imperij. an Imperio uacante poterit ex officio
legationis cognoscere de causis inter laicos.
- 16 Papa potest̄ deponere Imperatorem propter suas iniquitates.
- 17 Abbas uel prior exemptus renunciare debet in manib. papæ. & non aliter.
- 18 Dispensare cum simoniacō in ordine solus papa potest̄.
- 19 Dispensatio episcopi. quoad simoniam. in quib. se extendat.
- 20 Ignorans se simoniam commississe. postea tamen sciens ratum habet perim-
de est ac si ob mirro consensisset.
- 21 Ordinatus a simoniacō prebato. caret executione. donec cum eo fuerit di-
spensatum.
- 22 Dissimulare & decernere. ubi dubitatur. utrum iuramentū sit seruandum. uel
non pertinet ad papam.
- 23 Iuramentum & notum sunt de iure naturali.
- 24 Iuramentum dolo. uel metu extortum. potest̄ episcopus in eo dispensare.
- 25 Dispensat episcopus ex causa in iuramentis licite præstitis.
- 26 Consuli debet papa. utrum iuramentum sit illicitum.
- 27 Iurantes se facturos aliquid. quod ad cultum Dei. aut religionem. uel pietate
tem pertinet. nequeunt sibi talia iuramen. a remittere.
- 28 Iurantes se facturos id. ad qd̄ alias tenent. non possunt sibi remittere iur̄m.
- 29 Iurans in honorem Dei se quicquam facturum. quomodo teneatur.
Iuramentum potest̄ relaxare eis. cui iuratur.
- 30 Papa solus. uel cui specialiter commiserit. potest̄ excommunicatū a se ab-
soluere: quia eius est soluere. cuius ligare.
- 31 Papa in quibus debet solus dispensare. uel quæ pertineant ad eum solum de
clarare.
- 32 Episcopus quandoque potest̄ penitentiam a papa iniunctam diminuerē.
Papa excommunicatum saluans. uel aliter ei participans. præsumitur eo
ip̄o ipsum uelle absoluerē.
- 33 Inferior absoluerē non potest̄. ubi lator canonū sibi absolutionem retinet.
- 34 Papa solus dispensat cum eo. qui irregularitatem incurrit.
- 35 Causa qualitercūque ad Papam delata. det per eū examinari & diffiniri.
- 36 Appellatio extra iudicium quō. & in quibus recipiatur. aut impugnetur.
- 37 Appellatio non semper est admitenda.
- 38 Dissimulatio debet per papam. ubi de fide. uel fidei articulo dubitatur.
- 39 Pronuntiationem. que nondum facta est si eā contingat fieri papa poterit pro-
nuntiare irritam & inane.
- 40 Papa quid agere habeat erga Imperatoris creationem.
- 41 Mutat̄ Papa etiam rei naturam. de aliquo faciens nihil. de nibilo faciens
aliquid & c.
- 42 Papa solus legibus est solutus: nam nulli subest. nec ab aliquo iudicatur.
- 43 Appellatur ad papam omnibus medijs om̄issis.
- 44 Abbatē & monachō contradicentibus. potest̄ papa monachum extrahere
de monasterio. & sibi prouidere.
- 45 Papa solus potest̄ auferre uni. & dare alteri.
- 46 Concedere potest̄ papa laicijs spiritualia. & eos eximere a præstatione de-
cimarium.
- 47 Papa solus sedet in sede illa. quam dominus sibi in personā beati Petri spe-
cialiter elegit: ideoque summus pontifex appellatur.
- 48 Dispensat solus papa cum filio sacerdotis. ut ecclesiam. in qua pater eius
ministravit. obtineat.
- 49 Dispensat solus papa cum clericis conferentibus ecclēsiā. si sacra mētia
hereticis.
- 50 Papa utrumque gladium hēt. scilicet ip̄alē & spiritualem ex comissione Dei.
- 51 Papa est successor Petri. & uicarius Iesu Christi. uicē Dei gerēs in teris.
- 52 Voluntas papæ habetur pro ratione. & quod ei placet. legis habet uigorē.
- 53 Legatus potest̄ exercere omnia. que potest̄ ille. qui eum misit. nisi speciali-
ter sibi ipsi reseruauit.
- 54 Legatus uicem proconsulis & præsidis pronuncie obtinet: nam ei adhsret
merum imperium.
- 55 Clausula. quod legatus potest̄. qui quid potest̄ patriarcha. in quibus fallit.
- 56 Legatus de latere an possit electum in archiepiscopum confirmare.
- 57 Alienare non potest̄ legatus sine speciali mandato res ad sedem apostolicā
pertinentes.
- 58 Prelatus. qui ex iuramento tenetur singulis annis limina apostolorum uis-
itare. an uisitando legatum securus erit.

6. §. Nunc ostendendum est. a que sint interdīcta lega-
to. Sup̄ quo prænotādū est: q̄ de his q̄ sedē
Apostolica sibi specialiter in signum uoluerit salū dñij reseruauit.
nullius

ADDITIONIO.

a Nunc ostendendum est.)
Specul. prima pars.

nullus gñis legatus iure legationis se intrmittere pōt: ut ext. eo. ti. quod translationem. cum enim iudicatur, rem meam cē, simul iudicatur tuam non esse: ut ff. de procu. Pompo. scribit. §. sed & is. **a** Super hoc autem sciendum est, q̄ maiores causae ad sedem Apostolicam sunt referendae: ut ext. de baptis. c. maiores extr. de transla. episc. c. j. 2. q. 6. omnis oppressus & citatus super istis corā ordinatio pōt etiam absque aliquo grauamine illato, uel comminatio, ad sedem Apostolicam appellare: ut 2. q. 4. nullam. & q. 6. ad Romanam. & c. ideo. §. cum ergo. quod specialissimum est: ut p̄batur extr. de app. vt debitis. in fi. que autem sunt illa. per ordinē de aliquibus est videndum. **¶** Primo igitur Papa, vel prima sedes a quocunq̄ accusari, vel iudicari non pōt solum de heresi. vt 40. dist. si Papa. 9. q. 3. aliorum nisi forte ipse Papa uoluntarie se submittat alicuius iurisdictioni. 2. q. 7. nos in incompetenter. si submittat alicuius iurisdictioni. 2. q. 7. nos in incompetenter. si deponitur 21. dist. nunc autem. **¶** Secundo ipse erigit, siue de nouo ordinat ecclesias cathedrales. 16. q. 1. Felix. & c. p̄cipimus. & arg. de cons. dist. j. de locorum. Nam omnis dignitas ab ecclesia Ro. originem sumpsit. 22. dist. c. 1. & in hoc intelligitur extr. de maio. & obe. cum inferior. resp. 1. ibi, ecclesiam cathedralem exereris, & c. Supple. auctoritate nostra. Ad idem 80. dist. in illis. & c. ver. proximo. Tertio a dño Papa consuevit regalis dignitas imperari, sicut in iur. & a quo rex iungatur. hoc enim ad ipsum pertinet diffinire. arg. extra de sacra vncti. c. unico. §. vñ in veteri Testamēto. **¶** Quarto subicit unam ecclesiam cathedralem alteri: quod legato facere non licet in p̄c. c. quod translationem. **¶** Quinto unum episcopatum in unum. & unum diuidit in duos: ut 16. q. j. & c. p̄cipimus. §. sicut duo. & hoc specialiter interdicitur legato de latere cardinali: ut in p̄c. c. quod translationem. **b** in si ecclesias autem inferiores forte poterit legatus de latere ex causa diuidere & unire. ar. ext. de exce. p̄la. sicut unire sine p̄iudicio tñ diceciani. ut extr. de p̄f. vt in iur. c. fi. **¶** Sexto mutat sedem episcopalem de uno loco in alium: ut tex. de tran. episc. c. 1. 7. q. 1. & temporis. so. dist. in illis ext. de priu. c. primo. **¶** Septimo transfert unum episcopum de una ecclesia ad aliam: ut 7. q. 1. mutationis. & c. seq. ext. de transla. episcopi. c. j. & fi. Legatus autem de latere cardinalis hoc non potest: ut ext. de post. p̄la. gratum. in si imo puniur, si fecerit. extra. de off. le. nisi. secus de abate: ut j. ver. 22. **¶** Octauo ipse dolus, uel is cui mandauerit, pōt commutare uotum terre Sanctae: uel redemptionem illius recipere: ut ext. de uoto & uoti redem. magna. & c. quod si p̄ his & cap. 6. ex multa. **¶** Nono restituit solemniter degradatos: ut 2. q. 7. ideo. ubi sic dicit: Ideo huic sanctae sedi p̄fata priuilegia specialiter sunt concessa, tam de congregandis conciliis & iudiciis, id est, de positionibus, ac restitutionibus episcoporum, quam etiam de summis ecclesiasticarum rerum negotiis, ut ab ea omnes oppressi auxilium, & iniurie damnati restitutionem sumant: & talia ab impiis nō p̄sumant absque ultione, nec exerceant absque sua damnatione. Ad idem facit 7. q. 1. si quis p̄byter. extra. de cle. non re. si ex tua. & 50. dist. capitulo. 1. & 2. 17. dist. in ist. huic sedi. de poeni. dist. 6. capitulo. 1. in fi. nam nec p̄fates provinciae potest illum restituere, quem damnauit. ff. de q̄stioni. l. i. in fi. & hęc uera sunt, **7** cum restitutio, seu dispensatio de gratia petit specialiter: Si uero petitur restitutio, sine dispensatio iure cōmuni, puta, quia dicit de gradatus sententia contra eum latam fuisse p̄ falsos testes, uel per falsa instrumenta, uel contra ipsum absentem ex causa p̄babilis, uel non citatū uel conuictū, tunc pōt episcopus restituere & dispensare. 1. 1. q. 3. episcopus p̄byter. 46. dist. clericus mal. edicus. & ibi exponit, degradetur, id est, suspendatur. Porro si non sunt solemniter degradati, sed sunt solo uerbo depositi, possunt p̄ episcopos restitui, ut ext. de iudiciis at si clerici ff. de postu. l. 1. §. de qua. nam in criminalibus notariis locum habet dispensatio, seu restitutio, non in occultis. ext. de temp. or. c. fi. Sed de hoc dic. put. no. in p̄c. c. ideo. & 50. dist. contumaces. & c. domino. ext. de cler. excom. mini. clerici. Gul. Na. uero dixit indistincte, episcopum non posse dispensare, seu restituere post sententiam, cum sit functus officio suo, siue bene, siue male pronunciando. ext. de off. deleg. in literis. & c. uenerabili. & in p̄c. decr. ar. si clerici. Alii etiam contradicunt indistincte per eandem decr. sed primum uerius. Quot autē episcopi sint necessarii in restitutione, uide j. in ti. de accusatio. ne. §. 2. uer. sed nunquid. **¶** Decimo remouet ab episcopatu, uel ab administratione episcopum deserentem ecclesiam suam, quandoque tam in hoc specialiter legto de latere cardinali cōmittit: ut ext. de cler. non resi. ex tua. Regulariter autem licet causa criminalis episcopi possit p̄ cōcilium tractari per dominum Papam solum haberi diffiniri. ut 3. q. 6. quamuis. & capitulo. dudum arg. contra ext. de cler. non resi. c. 2. **¶** Undecimo eximit episcopos & alios, ut 1. 6. q. 1. frater noster. 13. q. 1. capitulo. 1. §. 1. Nā legatus non potest unam ecclesiam alteri subicere, uel conferre, nec iuri ordinarij iudicare, nec confirmationem sedis Apostolicę in cōmuni forma super hoc obrenā p̄iudicat. ut ext. de confirmatione uti. uel inuti. c. fin. & extra de app. c. 1. & de p̄b. dilectus 1. Solus enim, papa ta

lia p̄t ut j. ver. 56. **¶** Duodecimo legitimat illegitimos filios: ut extra, qui fil. sint legi. c. per uenerabile. & c. tanta & uide j. §. nunc de e. eorum. uer. utri aut. **¶** §. postremo. **¶** Tertio decimo promouet Insuperficiēs & defectū parientes: pura bigamos. 34. dist. lector. 50. dist. q̄st. 2. & illegitimos, ut ext. de fil. p̄f. ca. pe. & minores 30. an. ad episcopatum. ext. de e. e. cum nobis olim §. fi. Quisdam et dicit, q̄ nullus alius pōt dispensare in defectu etatis. De hoc j. §. nunc de episcopatu. uer. 53. Item promouet ad episcopatum illos, qui nō sunt in s̄a. ris ordinibz p̄stituti, q̄ alius facere nō potest: nec in hoc dispensare, ar. extra. de elec. dudum. j. §. fin. & de ara. & quali a multis. Sed ad eū p̄inet, q̄ solus, & non alius pōt de episcopatu iudicare. ar. 17. dist. multis in fi. 56. dist. Cēnomanensium. & c. Apostolica. & c. quia simpliciter. extr. de corp. uitia. c. 2. secundū dñm meum. Tu dic contra. ut in p̄c. ver. 53. ibi, sed nunquid. **¶** Idem. pōt in aliis defectibz dici. **¶** Nam sacrilegij in ista est disputare, utri dignus sit, quem princeps elegerit. C. de crimine sacrilegij. l. disputare. & in auth. colla. 2. ut iudic. sine quoquo ius. §. eos autem. ibi: quis non diligit. & c. 17. q̄stio. 4. si quis suadente. §. committit **¶** Decimo quarto, nullus excepto principe, potest committere causam, appellatione remota: ut ff. a quib. ap. non licet. l. 1. in fi. et delegatus suus, ut extr. de of. del. super q̄stio. §. 1. uel legatus, qui nemini potest beneficium iuris sua auctoritate auferre: ut §. superest. uer. sed nunquid legatus. **¶** Decimo quinto, ab eo non appellatur, cum superiore non habeat. ut ext. de elec. licet. §. fin. sed a legato sic. §. superest. uer. illud autem. **¶** Decimo sexto, licet quilibet legitime etatis possit in qualibet religione facere professionem, tamen in infulis citra 18. an. constitutum prohibet suscipi: ut extr. de regular. quia in infulis. ad quod accedit in Auth. coll. 8. ut cum de ap. c. §. hanc autem p̄nam. **¶** Decimo septimo, deponit episcopos. 3. q̄st. 6. quamuis. & capitulo. multum. & c. dudum. 9. q̄stio. 3. si autem. 3. q̄stio. 8. capitulo. 1. 6. q̄stio. 3. denique extr. de regularibz. licet. §. illa temper. Idem iuris est quoad hoc de electo confirmato: ut extra, de transla. episc. cap. inter corporalia. §. 1. nec legatus de latere hoc potest. ut extra, de transla. episc. capitulo. inter. quod dicit, ut not. extra, de off. ega. capitulo. 1. p̄byterum tamen deponere posset, ut ibi, iuncti s̄t ubi alij se p̄focis: ut 1. 5. q̄stio. 7. Felix. & capitulo. si autem. Vtrum legatus possit de causa criminali episcopum diffinire, not. supra §. superest. **¶** Uer. sed nunquid legatus. **¶** Patriarcha autem Constantinopolitani uidetur, quod possit deponere episcopos suos, sicut & papa. arg. 3. q̄stio. 5. quia sit p̄fatus. & Alexandrius, ut 6. 5. di. mosanti. h. quus. **¶** Decimo octauo, supplet defectum si quis est in contrahentibus, uel in iudiciis, ut extra, de tran. capitulo. 1. & 3. q̄stio. 6. hęc quippe. ideoque in confirmationibus, beneficiorum frequenter apponitur illa clausula, Supplentes defectum, si q̄s est de plenitudine potestatis, & probatur extr. de elec. illa. Nam secundum ipsam potest de iure s̄s dispensare, & omnino illud tollere ut extr. de conce. p̄ben. proposuit. §. fin. extra, de cogn. spiritu. c. 1. **¶** Et not. q̄ si clausula illa, Supplens de plenitudine potestatis, si quis fuerit defectus, ponitur in priuilegiis, intelligitur tantum dispensatū esse in defectu, si quis fuerit circa solennitatis:

ADDITIONES.

- a** Autem. **¶** Textus bene probat, q̄ ab inferiore deponi nō pōt: sed q̄ se deponi fuerit, nō patet ex textu, sed ex historia. renunciatō autē deponit, de renu. c. 1. lib. 6. adde, quando papa possit accusari & deponi. plene Ro. cons. pe.
- b** Forte. **¶** Et sine forte, cum minores possint, & uide j. pe. col. uer. legatus igitur. propter quā plus dico, q̄ legatus de latere poterit ecclesiam subiectam episcopo ex illa cā unire ecclesie cathedrales: non erigendo illi in cathedralem, sed applicando illam mensē episcopi: de qua unione loquitur clem. ult. de reb. ecc. non alie. 2. respon. Fiat autem id sine p̄iudicio rectoris, si uer. propter quod non est necesse eum ad id uocari. ut ibi, 1. respon. illo uero mortuo reget illam episcopus per uicarium perpetuum, cui de redditibus ecclesie assignabitur congrua portio. iuxta distinctionem decre. i. de iure pa. in clem. Adde, quando de licentia papę unitur ecclesia subiecta episcopo q̄ ipsam uniat, an sit citandus rector parochialis, & quid sit facta unione rector p̄mutet, an teneat permutatio, & an quando episcopus uniat ecclesiam sibi subiectam, sit necessarius consensus capituli. Oldra. consil. suo allegato 257. incipit, dom. Nico. papa quartus, & uide etiam eius consil. 223.
- c** Criminalis. **¶** Vide s̄s. superest. uer. sed nunquid. 2. Adde pulchre Pe. de Anc. p̄f. 157. qualiter deat puniri pralatus eps spoliatus ecclesiā, de qua in alium est translatus. & ibi ponit comparationem p̄narum legalium & canonicarum.
- d** Res. c. 2. **¶** Ibi soluitur in 1. gl.
- e** Vtrum autem. **¶** Ibi dicam Adde tu, q̄ legatus de latere ex specialī potestate potest legitimare, & habens potestatem legitimandi spurios & in celsu. s̄s, poterat legitimare spurium & incestuosum simul. Ita Bald. in l. si ita. pe. illum text. ff. de lib. & posthum.
- f** Nunquid. **¶** Ibi remittam: quia primum uerius.
- g** Poenam. **¶** Idem dicit potest de ordinibus mendicantibus, iuxta id quod habetur de reg. non solum. & c. seq. lib. 6.
- h** Antiquus. **¶** Hoc reperit ad fi. huius §. uer. quod autem dixi. sed c. istud non probat id, ad quod inducitur, secundum secundam lectionem gl. quę placuit Hugo, quia c. factum recitat.
- i** Transac. c. 1. **¶** Vide q̄ ibi scripsi post Inno. in ult. glo.

nia iuris non aut si is, de quo agit, erat excoicatus, vel illegitime natus, vel aliu naturale defectu petiebat. Nam tuc necessaria e ex preffa dispensatio: vt s. §. qualiter aut. ver. de illo. Quod si dicat, supplemus defectu, si quis circa iuris solenia fuit, tunc parti operat, vt quid dicitur: nisi defectus specificet. ar. ff. si qs cau. sed & si qs. §. que sit. ext. de off. dele. ex parte. ¶ Decimono. Supplet defectu regis vacante regno: vt ext. de elect. cum inter vnuerfas. in fi. & defectum Imperatoris vacante Imperio: vt ext. de p. p. p. licet. ¶ Sed nungd cardinalis legatus in terris Imperij poterit ex officio legationis vacante Imperio cognoscere de causis & questionibus inter laicos: ¶ Et vt q. sic. ext. de traslatio episc. c. in prin. ¶ Credo. nec per simplicem querelam: vt in pra. decre. licet. respon. i. & ext. de elec. venerabilis. nec et p. ap. vt in ead. decre. ver. licet. in fi. ad nostra, si maluerit, &c. & in fi. ibid. nos p. iustitia recur ras. nisi forte specialiter sit commissum. rone pacis tn de multis poterit se intronittere legat: vt ext. de iudicijs nouit. §. cateru. ¶ 17 & §. seq. ¶ Vigesimo. Deponit Imperator p. ipi inquiratres vt ext. de re iud. ad apostolica. li. 6. & et reges. i. §. q. 6. al. ¶ & dat eis curatores vbi ipi sunt inuitas ad regendu: vt ext. de sup. neg. pra. la. grandi. li. 6. ¶ Vigesimo primo. Episcopo ruc recipit renuicia riones: si p quo scriptura requirit, vt q. r. ca. sicut vir §. ecce his au roritatib. ext. de renun. c. j. & c. nisi cu pri de. ext. de regula licet §. ille semper. imo etia episcopus electus simoniace, eo tamen ignorate non potest renuiciare sine licentia dñi pape: vt le. & no. ext. de renun. post traslatione §. rursus. & de simo. de regularib. Legat. aut no p r recipi resignacione episcopi: vt ext. de off. del. ¶ 18 quod tranlla. & de tranlla. ca. r. & no 94. dist. c. 2. ¶ Vigesimo mosecudo. Abbas vel prior ex epe renuiciat in manib. dñi pape, & no aliter, vt ext. de renu. dilectus Transferrit aut & cofirmati p auctoritate legati de latere cardinalis, vt ext. de p. ius. cum venerabilis. secundum Ros. & papa idem tenuit. Dñs aut mens dicit, quod nec transferri potest sine auctoritate pape: vt ext. de of. le. quod traslatione. Regulare enim est quod nullus potest renun ciare, nisi in manib. prelati sui: vt ext. de ren. admonet. cum suis cor. & electe. nec potest, secundu eu, reddi rarioidiuerfitas qua re aliud fit in renuiciacione q in traslatione. Nec ob. pra. decre. cu venerabilis. imo coadiuuat. Nam quod ibi dicitur, qui vices no stras in illis partib. tunc gerebant: intelligitur quoad illud, de quo ibi queritur specialiter. De facto autem feruatur, q legatus de latere electos ad monasterium exemptum cofirmat: curia tamen Rom. tenet, q legatus prouidere non potest tali monasterio vacanti, praesertim diuini & famoso. & licet aliud fit cofirmare, & aliud prouidere, tamen ipa curia molest e erit, si legatus electos in matoribus monasterijs cofirmet. ¶ Vigesimo tertio. Ipse solus dicitur dispensat cum simoniaco in ordine: vt i. q. i. si quis a simoniachis. su per hoc tamen breuiter tenendum est, q aut committitur simonia in ordine aut in beneficio: si in ordine, ut quia dedit aliquis pecuniam, ut promoueretur ad aliquem sacrum ordinem, hoc non potest episcopus dispensare, ut ext. de simo. nobis. quia non potest dispensare, nisi in adulterio, & in minorib. ut ext. de iud. ar. si clerici. At simonia maioris criminis est adulterio, ut ext. de simo. licet Heli. & c. seq. sed papa in hoc bene dispensat, & purgabitur vitium ordinis. i. q. 5. praesentium. licet quidam dicat papam in hoc dispensare non posse: vt §. nunc breuiter. ver. 6 Sed si ignorante eo pecunia fuit soluta, & sic occultata, dicit dñs meus, q episcopus poterit dispensare: c. ar. ext. de simo de simoniace. Si uero beneficium est quis simoniace adeptus, aut illud est simplex beneficium, aut est praelatura: si simplex post liberam eius resignacione, potest illud ex dispensatione episcopi, uel etiam capituli, episcopo consentiente, recuperare extra, de elect. si alicuius. in fi. ext. de simo. ex infinuacione. Si vero sit dignitas, vel platura, puta plebs, vel beneficium cum cura: vt extra, de off. ord. cum ab ecclesia tum. & ille nullo ipsum accusante, vel denunciante suo proprio motu renuiciat in manibus episcopi, poterit ex dispensatione ip sius episcopi, qui tamen non deliquit in hoc, recuperare, si utilitas, uel necessitas ecclesiae id expofcit, i. q. 5 praesentium & c. quicquid. Si uero in iudicium vocatus conuictus sit, uel timore probationum confessus: & propter hoc eius electio reprobetur, non potest episcopus illa vice cum eo dispensare: vt in praed. decre. si alicuius. & ext. de simo. nobis fuit §. r. & secundum hoc potest in telligi i. q. i. erga: & ext. de elec. super eo. & i. q. 5. c. r. & fin. Vel dic breuius, q in beneficio simpliciter dispensat episcopus cum capitulo ex causa, & sine causa: dum tamen id meritorum praerogatiua expofcat: ut in decr. si alicuius. in fi. & in c. ex infinuacione. In duplici autem potest dispensare, etiam ea vice, si necessitas ecclesiae id expofcat: ut in c. praesentium. alias non potest episcopus dispofare, ut in d. c. nobis fuit §. r. Verum est ea vice, sed secunda bene potest: ut in decr. si alicuius. in prin. & sic c. praesentium. determinat decretalem, si alicuius. & illa determinat illam, nobis fuit. ff. de leg. non est nouum. & l. sed & posteriores. Quod autem dicit episcopus dispensare posse, intelligendum est, quando non sibi, sed eo ignorante alicui de socijs suis pecunia data fuit. Si enim ip

se deliquisset, indignus esse potestate dispensandi. argu. extra. de cler. conu. diuers. in fi. & innuitur hoc in praed. c. praesentium. ibi non episcopo, sed cuidam principum, &c. arg. prima. q. r. fertur ver. vulnerato. & 26 dist. c. vni. & uide j. de sen. §. vt aut. ver. si autem. ¶ Sed nunquid dispensat episcopus in simonia commissa circa officia mortuorum, benedictiones nubentium, sepulturas, christiatis uenditiones, sacrorum uasorum & uestimentorum benedictiones, & huiusmodi? Dicitur magistri, q sic, post peracta poenitentiam: cum non sit prohibitum. ar. ext. de sen. exc. cap. n. per. Quid si aliquis simoniace ingressus est aliquam religionem? Dicit potest, q episcopus potest dispensare cum eo, si eo ignorante fuit pecunia data. Alij dicunt, indistincte standum fore concilio generali. ext. de simo. c. quonia. &c. de regularibus. §. ¶ Hoc etiam no. q si aliquo ignorante simonia commissa sit, postmodum tamen sciens ratum haberet perinde est acti ab initio consensisset. vt legit. & no. in pra. decre. si alicuius. & in pra. ca. ex infinuacione. De hac materia no. ext. de renun. post traslatione. mentali vero simonia, sufficit per poenitentiam satisfacere creatori. Sed si papa committit alicui q dispensat cum monachis simoniachis, ille dispensare poterit etiam cum abbate, vt ext. de simonia. cap. in fi. 22 so. dist. in his vero. ext. de sentent. excomm. n. per. ¶ In ordinato autem a simoniaco prelato, dicendum est, quod caret executione, donec cum eo dispensatum fuerit per papam, uel etiam per episcopum, ut quidam dicunt, quod dicit prout legi. & no. i. q. h. 7. si quis a simoniachis. ¶ XXiiij. Quando dubitatur, utrum iuramentum sit licitum, uel seruandum, uel non seruandum, ad papam pertinet diffinire & decernere, vt ext. de cler. non rest. ad audientiam, & ext. de electio. venerabilem: §. pen. ext. de iureiur. verum. & c. quanto. & c. intellecto. Item cum in omnibus iuramento intelligatur eius auctoritas excepta: vt ext. de iureiur. uenientes. §. i. & ff. ad munie. Imperatores. & 22 q. 2. beatus. uideretur quod potest illum absolueret, qui iurauit: quod uerum est secundum d. m. inter clericos etiam in ecclesiasticis indistincte, ut patet ext. de referip. constitutis. & de ap. dilecto. Item etiam inter laicos, & in temporalibus: & si non absoluat omnino, relaxat tamen, siue suspendit ad tempus ex causa, vt patet i. §. 6. iuratos. ext. de penis. c. fi. & de heret. c. fin. Quidam tamen hoc uilimum non reputant speciale: secundum d. m. Quidam autem dicunt q papa dispensare potest & absolueret aliquem a iuramento propter graue scandalum, uel malum exemplum, praecedente tamen clauis differetionis. sed hoc contra nisi sit illicitum qd iuratur. ¶ Qui iurauerunt & uotum sunt de iure naturali, ut ext. de iureiur. & si Christus, & de uoto. magna. & iura naturalia sunt immutabilia, & indispofabilia. vt §. dist. c. r. & 6 dist. non est peccatum §. his ita. & j. §. nunc breuiter. De hoc not. i. §. q. 6 auctoritatem. ¶ Vbi autem qs temere iurauit, quod de sui natura illicitum est, & qd seruatum uerget in detrimendum

ADDITIONES.

- a Solennia iuris. ¶ Vide cle. de re iur. p. roralis. ad fi. ver. ceterum defectus. & ver. leg. Et ibi Pet. de Anc. & domi. Car. ac ceteros feribentes: A. de Socin. consil. 164. incip. uisa bulla Bonifacii colum. fin. ut. nec obstat clausula in 2. uolu. Ludo. Rom. a. sing. 415. incipien. an uerba rescripti & per Jo. de Tur. re. Crema. post Arch. & Io. de Fan. in c. Cenomanensia. dist. 66. ubi plene, an si in priuilegijs ponatur clausula, supplemus de plenitudine potestatis, si quis fuerit defectus: an omnis defectus intelligatur remotis. Hen. Ferran.
- b Dicunt. ¶ Bonagui in pra. c. illa. allegans eadem iura.
- c Laicos. ¶ De terris ecclesiae non uidetur dubium, de eo, qui mit. in p. sic. pe. Illud dicitum Specu. refert pro singulari, & sequitur Lu. Roma. fin. 422. incip. vacante Imperio. & ibi assignat rationem: quia nemo debet ponere manum auctoritate generalis commissionis in his quae competunt papa specialiter praerogatiua. per c. quod traslatione. de off. legati. sed hoc est concessum singulariter papa in signum singularis praeeminetia, ergo, & c. Hen. Ferr.
- d Confirmet. ¶ Etiam episcopo exemptos, quos tamen non transfert, sed bene transfert abbates exemptos. Hae patent de ele. si abbatem. r. & r. resp. lib. 6. Adde quando ualeat renunciatio facta aliter, quam in manib. praelati. Paul. de Cast. consil. 313.
- e Si autem. ¶ Et ibi uide circa hoc dictum Ioan. de Deo.
- f Commissa. ¶ Quod simonia sit patet de simonia non satis. c. seq. & c. ea que. & c. in tantum.
- g Regularibus. ¶ Ber. ibi tenet primum in quarta gloss. quod placet respectu eius, quod de secularib. clericis, & simplicibus beneficijs dictum est §. ver. r. & secundum hoc consilium loquitur de simoniachis.
- h Simoniachis. Et §. q. i. c. 2. & de simon. pertus. 2.
- i Excepta. ¶ Et in his, quibus sic intelligitur excepta, dicit Hostien. quod potest sola uoluntate absolueret iuramentum, vt scripsi in decr. quanto, super 2. gloss. Adde quae consuluit Pe. de Anch. consil. 65. de cardinalibus uolebat p. Gregorij papa iurauerunt ire Saonam, & papa Gregorius uolebat quod irent, aliquibus rationib. & allegabatur, quod in omni iuramento auctoritas pape intelligitur excepta: tamen ipse ibi consuluit, quod iuramentum debent cardinales obseruare: & in illo casu auctoritas pape non erat excepta.
- k Auctoritatem. ¶ Et in pra. decre. quanto. de iureiur. in gloss. 2. curiosus in hoc uideat Tho. secunda secunda questio. §. q. art. 9. & de uoto. in quest. pra. ec. 88. articulo 10. & 11.

trimentum utriusque salutis, id est, anima & corporis potest & ep̄s dispensare, vel potius denunciare non tenere, secundum Ioan de Deo. 22. q. 4. qui sacramento. & §. si & c. inter cetera & c. in malis. extr. de iureiur. peruenit. j. & c. sicut ex literis. imò et ipse iurans potest auctoritate propria venire, licet debeat poenitere: vbi & 22. q. 4. c. 1. c. 2. & c. seq. Si verò possit seruare sine interitu salutis æternæ, licet aliàs temerarij sit, & periculo sum, nõ debet propria auctoritate contravenire. extr. de iureiur. si verò. & c. cum quidã. §. fin. & ca. verum. imò papa solus absoluit a temerario iuro, vt in præ. de ci. venerabilem. ar. in. q. etia ep̄s in temerario dispensat: extr. de censu. gravis. & hoc quidã tenet, qd ep̄s dispesat in temerario, si in peior exitu vergat: ut extr. e. Quintauallis. & c. si verò. 22. q. 1. qui sacramento. & §. si. Potest et dispensare ep̄scopus. vt non exigat iuram ab alio, cui committit curam animarum. 22. q. 5. nullus ep̄scopus, à contrario sensu: extra de iureiur. nullus. Dispensat et ep̄scopus qñ est p̄ primu, & est illicitum. extr. eo. uenies. & c. quanto. & qñ est p̄ libertatē ecclesiæ, extr. de maior. & ob. dilecti. & qñ est p̄ honestatē status naturalis. extr. de iureiur. Quintauallis. fm lo. de Deo. Item vt ep̄scopus potest interparari, q̄ quis non sit perius. extr. de pig. significante. Item papa nõ. extr. de iureiur. debitores. q̄ ep̄scopus dispensat in iuro dolo, vi, vel metu extorto. 1. 5. q. 6. c. 1. & 2. 22. q. 4. inter cetera. Si tñ sit metus talis, qui potuerit cadere in constantem virum: vnde ipse not. extr. qd metus causa ad aures. & de iureiur. c. 2. qd abiuranti res ecclesiæ sue, dari potest licentia rependi illas, vel iurans p̄stinet ad eam qui repetat. Si aut abiurauit res proprias et vi, vel metu: tale iuram obligat, & seruari debet, donec iurans per ep̄scopum absolutus. Eo vero per ep̄m absoluto, repetere pot. extr. de iureiur. si vero. prius tñ quam ep̄s absoluat, debet inquirere vtrum fuerit talis metus, qui cadere potuerit in constantem virum: vt ff. quod metus cau. l. metu. ext. e. ad au. licentiã. Sed quando ep̄s aliter comode providere potest, non debet absolue. e. a. iuro. Tutius autē vt ep̄scopus nõ absoluat a iuro dolo, vi, vel metu extorto, nec etiam legatus de latere, & sic vidimus plures legatos seruare. ar. in præ. c. ad aures. & extr. de iureiur. c. 2. & c. si verò. & ca. veru. Etiam in hoc vt concordare dñs meus. & lo. de Deo, dicens. solum papam dispensare posse, vbi vtraque salus seruati possit. Vide in præ. c. si vero. & ca. verum. extr. quod metus causa. cñ dilectus. 22. q. 4. §. si. & in præ. c. venerabilem. Quidam autem dicunt iuram per metum, qui cadere possit in virum constantem extortum, nõ obligat: extr. de iureiur. cum contingat. Quod est verum in iuramento de sui natura illicito præstito, & etiam in iuramento per coactionem absolutam extorto: ut in c. uerum. Alias enim bene obligat. Dispensat etiam ep̄scopus ex causa in iuramentis licite præstitis, vt 1. 5. q. 6. nos sanctorum. & c. iuratos. Hinc est q̄ si iurauit tibi, cetera die restituere gladium, & medio tempore efficeris furiosus, non debeo tibi reddere: 22. q. 2. nec quis. hoc casu ramē est necessaria dispensatio: vt quidam dicunt. Potest etiam ep̄scopus iuramentum in melius commutare. Hinc est, q̄ si quis iurauit ire ad sanctum Iacobum, & vtilius sit ire ultra mare: bene potest commutare: sic & in uoto contingit: vt extr. de iureiur. pct. uenit. 2. & q̄ ep̄scopus possit licita iuramenta in melius commutare, patet: quia iuram non magis obligat, quam votum: maxime cum iuratur quod nulli est vitale, & alicui est damnosum: puta, si qs iurat, q̄ nõ loquetur cū P. nec cum eo comeder, nec ei seruiet, & similia: nisi forte hoc iuret, vt peccandi occasionem vitet, nec ob. extr. de refer. constitutus. quia ibi loquitur de illicito iuramento inueneritatis, quod consensu sui ep̄scopi debuit præstari: & iõ nõ potuit ibi ep̄scopus dispensare. & forte iuram vniuersitatis acquirit ep̄scopus propter scandalum in aliud commutare: e. uel in eo dispensare: licet hoc possit in info priuata persona. Item nec ob. præ. de re. venerabilem. vbi dicit, q̄ papa consuli debet, vtrum iuram illicitum sit: quia circa ardua negotia, & circa magnas personas potest forte pp scandalum solus papa in talib. interponere partes suas. Vel loquitur ibi de licito, uel saltem in dubio iuro, in quo solus papa potest dare auctoritatem contraveniendi sine cõ. mutatione aliqua. Hec quoque notandum est, q̄ si aliqui iurant se facturos aliquid quod perueniat ad cultum Dei, aut ad religionem, vel pietatē, neque sit sibi remittere talia infra: puta si duo iurant ire ultra mare, & ibi Deo militare: aut religionem intrare: aut duo uel tria psalteria pro inuicem dicere: vel si pistores, uel alii qui mechanicè iurant de lucro certam portionem præstare fabri ecclesiæ, uel in alios pios usus: possunt tñ in primo ex p̄lo sibi remittere, q̄ simul non uadant ultra mare, sed nõ q̄ non uadant. Si aut iuram respicit temporale commodum aut præter illud iuramentum tenentur facere quod iurant: puta, qa carniſices iurant non necdere carnes infestis: uel mercatores, q̄ non fornicabunt: mercēs suas uel q̄ propter prolixiorē terminum, carius non uendent. Et tunc nequeunt sibi remittere, quia propter animum salutem sic iuratum esse uidentur. Aut non tenentur sine iuramento seruare, quod iurant, sed solum ex iuramento: & tunc subdistinguitur: quia si obseruantia iuramenti spectat tan-

tum ad commodum uel incommodum iurantium, & iurant de dando, uel faciendo, uel non faciendo aliquid alteri, uel ab altero, possunt sibi remittere: ut si aliquis iurat alij libri scribere, uel domum, uel aliquid aliud facere: & alius iurat ei mercedem reddere: uel quando duo socij iurant de communicandis omnib. lucris. Si tunc non iurent super aliquo dando, uel faciendo, uel non faciendo ad inuicem, ut dictum est: sed alias iurant aliquid se facturos, uel non facturos, nequeunt sibi remittere. Similiter cum iurant, & non intendunt se obligare Deo, sed tantum homini, nõ hilominus non possunt absolui ab homine. Si iurant aliquid se facturos in fauorem Dei, si ut si iurasset tibi quod daretm 10. Titio in fauorem Titij, non posses mihi remittere hoc iuramentum, sed secundum Ray. §. De hoc j. in tractatu libel. de iurjur. uer. is. q. h. Is quoque, cui iuratum est, potest relaxare iuramentum, ut extr. eod. capitu. 1. & de iur. consultu. uer. & utrum. & uide infra §. cõsequenter uer. ceterum. ¶ Vigesimo quinto. ipse tantum, uel is, cui specialiter ipse commiserit, potest absolue: ex communitatem a se quia eius est soluere, cuius est ligare: ut 21. dist. in inferior. extr. de ma. & ob. cum inferior, uel eo defuncto eius successor, ut extr. de ele. uenerabilem. §. rationibus. uer. fuit quoque, & extr. de off. or. pastoralis. §. 1. uer. ad quod. ¶ Vigesimo sexto. Ipse solus potest absolue a sententia sua, & non legatus: ut supra & extr. de elec. uenerabilem. 16. q. 1. frater. & a sententia sui delegati, uel legati cuius iurisdictione expirat, & cui nullus successit in officio sibi inuito, ut in præ. uer. ad qd. & extr. de off. dele. queret. extr. de p̄. q. diuersitat. extr. de off. leg. studiu. ¶ Vigesimo septimo. Si lex est dñi papæ, uel legi sui obsequia sit, & legatus sit finita, nec alius legatus illi succedat in obsequia illa, uel si queratur de dispensatione in casibus illis, qui per eandem leges sunt sedis Aposto. reseruari, ad solum papam pertinet declaratio & dispensatio argu. in concor. supra uersicu. proxi. inducis. exemplum de declaratione legis summi pontificis extra de simo. per tuas. & de senten. excom. inter alia. extr. de off. dele. super questionum. §. intentionis. 2. §. questio. 1. §. si ergo. uer. ipsi namque soli. extr. libr. 6. in consti. Gre. X. de ele. nemo & de senten. excomm. præsentis. Item ipse renouat leges imperiales, ut in consti. Gre. X. de postul. properandum. Item exemplum de lege, siue de constitutione legati, extr. de loc. & con. capitu. 1. & extr. de constan. & aff. quod dilectio. Ipse idem tamen legatus bene declarat suam constitutionem: extra, de uerò. sign. ex parte 2. Item ipse interpretatur processum sui legati, ut extr. de ele. captu. 1. uenerabilem. & de ap. noui. legatus etiam potest suam constitutionem interpretari: ut extr. de uer. sign. ex parte 3. & in præ. §. si ergo. Item legatus interpretatur mandatum domini papæ, ut extr. de postul. præ. capitu. 1. & iunge quod est. infra uer. 30. Item quando cunque ep̄scopus dimittit poenitentiam iam iniunctam a papa, ut 50. dist. accedens. 3. q. 2. latorem. C. de epi. & cle. auth. interdicimus. ¶ Vigesimo octauo. Ipse solus absoluit participan-

ADDITIONES.

- a Ioan. de Deo. ¶ Vbi statim dicam.
- b Io. de Deo. ¶ In libello Dispensationum, arti. 6. in §. col. debitorum. ¶ Vbi scripti super gl. 2.
- d Dicitur. ¶ Vbi s. art. 6. c. 1.
- e Verum. ¶ Ego planè sibi illi deer. in eo quod dicit finis. ut etiam ibi scripti in ultima gl.
- f Viquidam. ¶ Inno. & Host ubi s. & est una ratio quare non extenditur ad hunc casum: quia de illo non præsumitur cogitatum. Secunda propter conditionem subintellectam, si res in eodem statu permanerit. ibi vide. Adde q̄ iuramentum habet h. s. subintellectas clausulas: scilicet facultatem adimpletionem rei persequerantiam, item uerisimilitudinem, item præcognitionem. Vide eundem Io. And. in regula, in malis. in j. col. de regu. iuris. li. 6. extr. in mercu. Adde q̄ pro hoc facit, quod consultu. Fede. consil. mihi. 249. q̄ iurans soluere creditoribus, non efficitur perius. imò dicit q̄ iudex secularis vigore illius iuramenti, nõ potest ipsum cogere, ut soluat h. s. eo tanquam successori illius damasti. alleg. Host. ita tenere in c. significauit, de censib. lac. But. in l. his consequenter. ff. fa. er. & Comp. poste. extr. de refer. c. mandatum. Et isto casu quis potest allegare de iure tertij, ut ibi p̄ eum. Adde tu quoad solutionem, quam facit Spe. circa ardua, & c. quod hoc sequitur do. Abbas Sien. in sua quadam disputa. 2. in ordine, in 1. col. quæna. ubi pulchre ad propositum. Item do. Ant. de Bu. in c. 1. & ibi etiam Ab. Sien. Item Felin. ad sanctorum extr. de iureiur.
- g Secundum Ray. ¶ Qui de hoc tractat in Summa de iuramentis & periuurijs, paulo ante finem.
- h Is qui. ¶ Et ibi allegat decreta. præterea. extra, de spon. vbi de hoc scripti sunt per ultima glo.
- i Properandum. ¶ Quam hodie non habemus. in nouabat autem l. rem nõ no uam, s. patroni. C. de iudicijs, circa iuramõta aduocatorum. taxabat autem ipsorum & procuratorum salariã.
- k Latorem. ¶ Vt ibi nota, in utroque. c. id fuit de speciali mandato papæ, qd alio non licuisset, facit quod nõ, de fortil. c. 2. in gl. 2. & de accusat. cum P. in ult. glo. anth. interdicimus, eodem modo solui potest, licet solutione non egeat. 96. dist. c. 1. de consti. ecclesiã.

tem ex certa scientia in diuini officii excoicato a se, ut extr. de sen. exc. significauit. communiter tamen aliter illud intelligit. § Xxix. Si ipse aliquem excoicatum ex certa scientia saluauerit, uel aliter ei participauerit, presumitur quod eum uelit absolueri coiplo. extr. de sen. exc. si aliquando. & ar. ext. de priu. cum olim essemus. §. fi. & 63. dist. cum Adrianus & de cons. dist. 2. pacem. ar. cotra: quia forma non seruauit in absolueno, ut extra, de sent. exc. cum desideres. §. fi. & c. a nobis. Sed dicitur, quod princeps sola uoluntate absoluit sicut & sola uoluntate manumittit, ut ff. de manu. apud eum. b. §. Xxx. Quia ratio canonis sibi absolutionem retinet: inferior absolueri non potest, alias astitit ut absolutionem alius processisse, ut extr. de sen. exc. nu. per. §. in secundo. uer. in secundo Et idem intellige de constitutionibus legatorum sicut ex quo legatio est finita, nec aliquid legatio succedit. cum in talibus nullus sit superior, nisi papa, ut §. uer. 26. & uer. 27. Is autem casus plura membra complectitur, nam in plerisque casibus papa sibi retinet absolutionem & dispensationem, ut patet in nostro aureo Repertorio in ti. de pe. & de re sequitur. uer. item habens ab ipso & se. §. Xxxi. Solus papa dispensat cum eo, qui irregularitatem incurrit, ut 1. q. 3. si quis damnatus. extr. de eo, qui fur. or. sus. ueniens. extr. de sent. exc. cum illorum & c. cum medicinalis. §. pe. & de re iudi. cum eterni. & is casus multa membra includit, cum in multis casibus irregularitas contrahatur. q. dic. ut §. iuxta. & §. si quis autem. & seq. §. Xxxij. Si quis suspendatur pro eo, quod hereticis ecclesiastica sacramenta ministrat, contra sedem Apostolicam absolui non potest, ut extr. de hereticis. excommunicamus. §. saue clerici. §. Xxxij. cum causa sit de se ad ipsum, ad eum pertinet examinatio & definitio. nec legatus se introumittere potest: siue deferatur per relationem factam, uel pollicitam, ut C. de app. ex eo. de re. dilectus. extr. de off. leg. licet. extr. de appel. intimasti. siue per commissionem, ut extra, de off. leg. studisti. siue per querelam. 2. q. 6. quoties. & cap. anteriorum. §. ad hoc. siue per postulationem portectam, ut extra, de postul. pre. bona. 2. §. nec nocebat. siue per reuocationem a se factam. ff. de iud. iudicium soluitur. extr. de app. ut nostrum. extra, de procur. auditis. de quo not. j. de remis. §. nunc uideamus. uer. idem etiam est siue per app. ut 2. q. 6. Decreto siue alio quocunq; modo: imo in his omnibus est superioris iussio, decisio, 3. denique. C. de rela. l. j. & 2. in pra. cap. Decreto potest tamen legatus causam app. ad papam interpositam, examinare, non ut ei prauidet, sed ut magis instruatam remittat, & ei creditur in hoc ut extr. de app. constitutus. ubi de hoc. & de accu. ad petitionem. 2. q. 6. Decreto. 2. quae in nonen. extr. de sta. regu. ca. quae uer. h. c. eadem. Quod uerum est, nisi causam iam examinatum ad papam remiserit, quia postea se introumittere non potest, cum deserit esse iudex secundum B. ut in pra. Decret. licet. & de postu. pre. bona. & uer. 37. de §. superest. uer. item est cui. §. Circa hoc tamen sciendum est, quod appellatur. maxime extra iudicium, si appellatus coram eo, & quo appellatur est, uel coram alio superiore, uel etiam coram quocunq; alio, ius suum super eo, super quo appellatur esse dicitur, prosequitur: appellans uero coram illo excipit, quod ipse appellauit ad papam: quare ille non debet se super hoc introumittere: appellatus autem appellationem negat, uel eam confitetur, sed dicit, quod per eam non est translata iurisdictio ad eum, ad quem appellatus est, uel dicit tempus prosequendae appellationis elapsum esse: Bene audiet ille huiusmodi replicationes & probationes super eis, ar. extr. de app. Romana. §. si uero uocatis lib. 6. Nisi forte superior iam inceperit de causa app. cognoscere: quia tunc causam a iudice attentatam, nullo modo inferior tangere debet extr. de off. dele. pastoralis, non ergo derogat appellationi ad papam interpositae legatus, qui alias de causa cognoscere poterat, uel etiam quilibet ordinarius cognoscendo, utrum appellatio detulerit eam ad ipsum, uel penes illum iurisdictio permanerit. Imo sententia super hoc lata partibus prauidet, nisi fuerit appellatus ff. de iudi. si quis ex aliena. & extra, de app. sollicitudinem. Et sic in questione, quae inter archiepiscopum Pisanaum, & commune ciuitatis Pisanae uerbatur, processit: licet pro parte communis Pisanae ad sedem apostolicam appellatum esse diceretur. §. Non enim passim est admittenda qualibet appellatio: imo diligenter considerare debet is, a quo appellatur, an debeat illi deferre, ut not. j. de appel. nunc dicamus. §. Xxxiii. si dubitatur de rescripto Apostolico contentioso, utrum per aliud rescriptum eiusdem reuocetur, Apostolicus solum hoc discernere potest, ut extra, de off. dele. c. 2. Idem est in gratioso, scilicet in privilegio, ut extr. de iud. cum ueniens. & de confir. uil. uel iuri. c. 1. & 2. Siue distinctio extr. cor. pus iuris canonici uacante, ut extr. de sic. instr. pastoralis, §. siue in clu. ut v. uer. 27. §. Xxxv. Si de fide, uel fidei articulo dubitatur, hoc per papam discerni debet, ut extr. de bap. maiores in princip. extr. de here. cum Christus. & in Decret. Greg. 10. lib. 6. de sum. trin. fidel. ut ibi dixi. 24. qu. 1. quoties. 1. 2. distinctio praecipua est in dubitatum sit: ex quo in dubium uertitur. C. de sum. tri. l. fi. unde & de sacramentis ecclesiasticis sentiendum est pro-

ut ipse sentit, extra, de heret. ad abolendam. argum. tamen quod per eius legatum, uel etiam per episcopum quaestio fidei posset cogno- sci. 1. 6. q. 1. frater noster. circa medium. §. Xxxvj. ipse dispensat, ut quis habeat plura beneficia cum cura, uel plures personatus cum cura. 2. q. 2. sicut. quod dicitur in §. uidentium. uer. sic. duplex. 40 & seq. §. Xxxvij. pronunciat electionem & prouisionem, quae nondum facta est, si eam contingat fieri irritam & inanem: ut extra, de elect. innotuit. §. sine. extra, de praben. inter caetera. quod alius facere non potest, secundum dominum meum: quia tractus futuri temporis non pertinet ad inferiorem iudicem in hoc casu: ut ff. de iur. l. 1. §. 1. Unde gradus qui non est, rumpi non potest. ff. de in. iust. rupt. & irr. test. l. nam & si sub conditione. Delegati ergo in quorum literis non ponitur haec clausula, si ipsi ut praesumunt abutuntur, secundum eum. Alij tamen contradicunt. argument. pro eis extra, de conce. praben. quia cum electis §. non sic. quia omnia uidentur ei commissa, & c. ut extra, de off. dele. praeterea. Sed ipse respondet, quod bene potest aliter expediri. §. Xxxviii. Edit legem generalem. extr. de const. cap. 1. & fin. 4. distinctio erit. C. de sum. trin. cunctos. & per hanc approbat consuetudinem: quae alias non excusaret, ut extra, de tempor. ordinand. capitul. 2. extra, de conce. eccles. uel alia. aqua. extra, de cog. spiritu super eodem. 41 §. Xxxix. approbat electum in Imperatorem, & confirmat, uel infirmat electionem ipsius gratificando cui uult, cum sint plures in discordia electi: consecrat & iniungit, & coronat ipsum, ut extra, de elect. uenerabilem: & etiam iustus ex causis repellit, ut ibi & etiam iam coronatum deponit, ut extr. de re iudi. ad Apostolicam lib. 6. Item ordinat eum. Nam imperator ordinem habet, ut 63. distinctio. Valentinus in fine. & §. principibus. in fin. Dicit enim quidam, quod habet ordinem sacerdotalem, prout not. ff. de re. rum diui. sacra. Alij dicunt, quod est subdiaconus. Tertij dicit, quod non est subdiaconus, sed episcopo in officio subdiaconatus ministrat. Tu dic, quod nullum habet ordinem, & quod dicitur in praed. cap. iuxta ordinem meum. expone. id est, officium habet enim characterem militare, ut 1. q. j. quod quidam. 50. dist. si quis post. §. XI. Facit concilium generale. ut 2. quae 6. ideo. 1. 7. distinctio. per totum quod dicitur in §. superest. uer. sed nunquid le- tus. §. Xlij. canoniz. ut & approbat sanctos, & in catalogo sanctorum scribi facit nomina eorum: & aliter nullus quantiscunque fulgens miraculis, debet uenerari pro sancto. extra, de reli. que & ueneratio. sanctorum. cap. 1. extr. de testi. uenerabili. 42 §. Xlij. De aliquo facit nihil, mutando etiam rei naturam: ut C. de rei ux. act. l. unica. respon. 1. Ad idem extr. de exce. prelat. tanta §. 1. in fin. Immutat ergo substantialem rei naturam, puta faciendo de illegitimo legitimum, ut extr. qui fil. sint legi. per uenerabilem & de monacho canonicum: ut 74. distinctio. quorundam. Et de monacho non monachum, & de capaci non capace, & huiusmodi. j. uer. sic. prox. §. Xlij. De nihilo aliquid facit, ut extra, de transact. cap. 1. 3. q. 6. hec quippe. extr. de conce. praben. constitutus. 2. q. 1. in primis. & §. uer. sic. 1. 8. uer. sic. proximo. §. Xliij. semper & ubique pallium portat, quod nulli alij licet, ut extra, de iur. pal. ad honorem. §. Xli. concedit pallium instanter petenti. 1. 100. distinctio. prisca. & cap. optatum. extr. de elec. cap. significasti. quod nullus alius potest, etiam legatus, ut extr. de usu. pal. ex ce 43 pris patriarchis, ut extr. de priu. antiqua. §. Xli. Solutus est legib. ff. de

ADDITIONES.

- a Intelligitur. ¶ Ad hoc omnino uideas quod ibi scripsi super. j. glo.
- b Apud eum. ¶ Dicis hoc uerum, si id exprimat: alias non, per cle. de sen. exc. com. si sumus.
- c suorum. ¶ Scilicet quae absolutiones referunt.
- d Et seq. ¶ Scias quod inter casus excommunicationis iuris noui, quos notauis de sen. exc. com. eos, qui reseruat sunt. uer. 23. 29. & 30. iste tamen sub cunctis de sen. exc. com. 1. 62. qui not. in cle. de sen. exc. com. c. 1. sunt 16. reseruat, qui ibi ex tione. & 162. qui not. in cle. de sen. exc. com. c. 1. sunt 16. reseruat, qui ibi ex tione. & sic sunt 30. iuris noui reseruat. & sic bene dixit Gul. primuntur in glo. & sic sunt 30. iuris noui reseruat. & sic bene dixit Gul. iste casus plures complectitur. Adde an excommunicatus a sancta synodo, & absolutus a papa, absque alia citatione sit uitandus. Roman. cons. 354.
- e Clerici. ¶ Vide infra. §. 3.
- f Ad ipsum. ¶ Satis uidetur hoc procedere, etiam in appellat. de quibus. loquitur Decret. quamuis de elect. lib. 6. & c. 1. si postquam. & c. prouida. Na est in illis non omnis appellatio deuoluit: sed interposita in scriptis, & ex causa probabilis. Item potest esse ab illo canonice recessum. & ut ibi patet, de hoc cognoscit inferior: antequam sit presentata papae. ut ibi. & facit quod no. in c. quamuis. in glo. erga.
- g Circa medium. ¶ Solue, ut ibi not. & 80. dist. c. 1.
- h Expediri. ¶ Super hoc ultimo uidetur quod scripsi de conce. praben. si soli. lib. 6. super glo. super primo. quae tractat, an ipse solus apponat decretum, ut de quod dixi de praben. si apostolica. col. lib.
- i Venerabilem. Et in cle. de iur. iur. Romani. in prin.
- k Sacra. ¶ Vide §. dispensatio. uer. ius autem.
- l. ¶ De hoc no. plene eo. tit. c. vno. lib. 6.

ff. delegib. l. princeps. & 23. q. j. c. ideo permittente. §. si ergo. prope principium. vers. ita ergo. quia nulli subest. nec ab aliquo indicatur. vt s. vers. i. decet tamen ipsum feruare iura; vt C. delegib. digna vox. extr. de sup. neg. prala. licet. 1. q. 1. peruenit. 9. q. 3. ipsi sunt. & c. patet. 9. dist. iniustam palea est. & in pra. §. si ergo. vers. hincetiam. de cod. Vnde Christus volens baptizari a Ioanne. dixit: Sic nos decet omnem iustitiam implere: vt in Euangelio Matthaei legitur. 3. cap. ¶ Xlvij. Appellatur ad eum omnibus medijs omiffis. 2. q. 6. capit. 2. 3. 4. & 5. ext. de app. dilecti. licet sit arg. 3. 2. quast. 6. Decreto. Alias autem gradatim est appellandum. ut 2. q. 6. metropolitanum. 1. q. j. peruenit. in Auth. col. 4. de appe. & infra qua tempora. §. illo videlicet. qui. §. est. 2. q. 6. anteriorum. vers. illo. de legato. not. s. §. superest. vers. illud autem. ¶ Xlvij. Sententia eius facit ius. si animo ius condendi pronunciat. extr. de re iudi. in causis. ¶ Xlix. Abbate & monacho contradicentibus. potest non monachum extrahere de monasterio. & alicui contradicentibus. potest in principio in focium assignare. uel secum tenere. 9. q. 3. per principalem octaua distinctio. qua contra mores. 1. q. 1. quastione. 9. qui resistit. nec mirum. Nam & secundum quosdam de monacho potest facere non monachum: prout not. ext. de sta. mo. cum ad monasterium. in fi. ¶ L. Dispensat in criminibus. que sunt maiora adulterio: episcopo vero possunt in adulterio. & in minoribus. vt extr. de iudi. at si. Vtraque tamen regula fallit prout dicam j. de dispensat. §. nunc breuiter. & §. nunc de episcoporum. in versiculis. in his ergo. ¶ Lj. Canonica impedimenta matrimonij. aliquando restringit & annihilat: vt patet ext. de con. §. 75. ¶ Lij. Ipse solus licite ordinat extra quatuor tempora in festiuis diebus. puta Dominicis. ut ext. de tempo. ordin. c. 1. & cap. de eo. & si alius hoc fecerit papa solus eum taliter ordinato. & cum ordinatore dispensat: vt eo. tit. cum quidam & argumen. eodem tit. dilectus. Sed videtur quod archiepiscopus dispensare ualeat cum taliter ordinato: vt eodem. tit. consultationi. Sed illud intelligunt quidam ibi ex speciali domini papae mandato factum esse: vt eodem. tit. cum quidam. Alij contra: sed si ordinatus ab alio. quam a papa extra statuta tempora. vel alias illicite celebret ante dispensationem obtentam. solus papa eum eo dispensat. ut quidam dicunt. quod die ut j. de dispensat. §. nunc de episcoporum. vers. prohibetur. ¶ Lij. Ipse solus una & eadem die ad duos ordines sacros promouet aliquem: ut eod. tit. dilectus. sed si ab alio promotus sit. potest cum illo episcopus dispensare. vt dicunt quidam. cum non prohibentur ut ibi. Alij contra: de hoc in pra. vers. prohibetur. ¶ Lij. Promouitur a se. uel a predecessore suo. ipse solus ordinatur. ext. de rem. ordi. cum in distribuendis. ¶ Lj. Ipse solus facit ordinationes in die sua consecrationis: ut ext. de ele. quod sicut. §. p. p. terea. ¶ Lj. Ipse solus potest beneficia uectura conferre: ut s. nunc tra. de 45. inus in prin. & vers. de illo. ¶ Lj. Ipse solus potest auferre vni. & dare alteri. 24. q. 8. conuenior. & c. seq. in fin. 1. 2. quastio. 2. futuram. Quod non potest legatus. vt s. vers. 1. 1. Solus enim princeps potest aliquem iure suo priuare: vt in pra. con. c. & c. de quadri. pra. bene. & 9. quast. 3. cuncta. & ca. per principalem. ¶ Lvij. Ipse potest contra omnia statuta & concilia venire: vt ext. de ele. significati quod non potest legatus. in pra. vers. de illo. ¶ Lix. Ipse concedit episcopalia insignia abbatibus & inferioribus. puta mitram. anulum. baculum pastorem. sandalia. & similia: prout not. in Sum. do. in ritu. de usu pal. §. & quibus diebus. uer. & no. tandum. j. uer. 79. ¶ Vel quod aliquis faciat ante se crucem portare. ut ext. ut lite pen. cap. 1. quod tamen fieri non debet in presentia eius uel sui legati. ut extr. de priuile. antiqua. & archiepiscopi insignia sua recipiunt de corpore beati Petri. ut extr. de elec. signifi. 46. f. ad fi. ¶ Lx. Ipse concedit laico spiritualia: puta ius eligendi. vt ext. de iure pat. nobis fuit. & ecclesiis & decimas. ex insendo ipsum a prestatione decimarum. ut extra. de deci. a nobis. quod alius facere non potest: ut extr. eo. tit. quamuis. & cap. tua. & j. ad idem. 2. quast. 5. Meritoque ibi. coram te. & c. 3. dist. c. praeter hoc §. ad hoc. uer. scribit enim. ubi videntur spiritualia. siue causa spiritualia laicis delegari. quae tamen sunt eis alias interdicta: ut patet ext. de constit. ecclesia. & de reb. eccle. alic. uel non. cum laicis. 96. dist. bene quidem. extr. de iudicijs decernimus. de hoc extr. de arb. contingit. ¶ Lxi. Concedit presbytero. quod possit infantes chrismare in fronte. 9. 5. dist. peruenit. quod a nullo alio fieri potest. ut ext. de consue. quanto. & de sacra. vnt. c. unico. §. quia uer. 47. uer. sic. per frontis. & de consecra. ecc. nel. altar. aqua. ¶ Lxij. Ipse sedet in sede illa. quam Dominus sibi in persona beati Petri specialiter elegit. ut extr. qui fil. sint leg. per venerabilem §. rationibus. vers. sane. §. ext. de bap. maiores. in princip. 19. dist. enim. uero. Ideoque summus pontifex appellatur. ut ext. de stat. monachum ad monasterium. in fin. ad idem. 19. & 20. & 21. & 22. dist. per totum. ¶ Lxij. Aprobatur scripta aliorum & consilia. extr. de sum. tri. c. 2. in fin. 19. dist. in Romanorum. 13. dist. in sancta Rom. 17. 48. dist. regula. ext. de hereticis. cap. fraternitatis. ¶ Lxij. Ipse solus dispensat cum filio sacerdotis. ut habeat ecclesiam. in qua patet

eius immediate ministravit secundum Gos. ut ext. de fil. presbyt. dilectus. ¶ Lxv. Ipse solus dispensat cum illegitime nato. q. die. vt j. tit. 1. §. nunc de episcoporum. uer. sic. utrum autem. ¶ Lxvi. Ipse solus dispensat cum suspensio. seu interdicto ab homine. uel excommunicato celebrante. de quo dic. ut j. d. §. nunc de episcoporum. vers. sic. sed nunquid potest. ¶ Lxvii. Ipse solus absoluit interdictarios. postquam sunt excommunicati denunciati. secundum Ioan. De Deo. ut extr. de senten. excommunicati conuerti. & c. tua. ¶ Lxviii. Ipse solus absoluit occisores clericorum: uel si alius lesio sit enormis. vt j. §. nunc dicamus. vers. circa. ¶ Lxix. Ipse solus dispensat. ut nouitius uel homo alterius professionis fiat abbas. secundum Papiam & Ioan. de Deo. ut extra. de elec. c. officij. Alij contra. ut j. d. §. nunc de episcoporum. uer. sic. 52. & §. consequenter. vers. legatus. ¶ Lxx. Ipse solus dispensat. ut monachus. laicus. uel in minoribus ordinibus existens fiat episcopus. ex distinctione. 63. dist. in. Valentianus. 61. distinctio. capitul. Officij episcopi §. sed aliud. 3. vers. 1. 3. ¶ Lxxj. Ipse solus dispensat cum illo qui seienter excommunicatus ordinem recepit. ut extra. de senten. excom. cum illorum. §. 1. & hoc siue seiat ius. siue ignofcet & etiam quod plus est. si non recordabatur de facto propter quod excommunicatus erat. quia in culpa est: nec potest cum tali episcopus dispensare. secundum Papiam ut ibi. ¶ Lxxij. Ipse solus dispensat cum ordinato in apostata. ut extra. de apo. cap. fin. argu. tamen contra. et etiam abbas hoc possunt. ut extra. de temp. ordi. ex parte. ¶ Lxxij. Cum ordinato a schismatico solus papa dispensat secundum B. Alij contra. et etiam episcopus hoc possit. ut die prout legitur & no. ext. de schism. c. 2. & non legatus: ut ext. de confanguin. & affin. quod dilectus. & c. quia c. ca. extr. de transact. c. fi. 3. 5. q. 1. quastiam. & quod scripti s. uer. 51. ¶ Lxxvij. Ipse solus dispensat cum regularibus. executibus. ad audiendum leges. uel physican. ut promouentur. ut extra. ne cler. uel mo. non imgn. in fin. & ca. super specula. ref. j. secundum domi. meum. ¶ Lxxvij. Cum non ordinato ministrant. ut ad superiores ordines ascendat. ut j. §. nunc de episcoporum. uer. 1. 8. ¶ Lxxvij. Secundum quosdam ipse solus dispensat cum eo. qui excommunicatus uel suspensus recipit beneficium ecclesiasticum. ut j. eod. §. vers. 16. ¶ Quod non placet. ¶ Lxxix. Ipse solus concedit diacono. ut compagibus siue sandalijs utatur. ut 93. distinctio. peruenit ad nos. & clericis ut mappulis uti possint. ut 100. distinctio. illud. s. uer. 59. ¶ Lxxx. Ipse solus dispensat in decimis non dadas. ¶

ADDITIONES.

- a Deetero. ¶ Ibi soluitur in 2. glo. Adde quod ualeat appellatio interposita ad concilium. uel summum pontificem: quoniam quis dubitare potest. quod sacrum concilium nollet de causa cognoscere. Ita consultit Roma. con. 340. & respectu uer. seq. die quod idem Ro. consultit. quod a sententia papae appellatur. quando ipse iudicat ex relatione non uera eidem facta: & hoc concilium non debet remittere cognitionem ipsi papae. Vide etus con. 521.
- b Ordinatur. ¶ Supple. ad sacros.
- c Distribuendis. ¶ Hae decre. de ordinato probat. non de promotio. De quo uide quod satis scripti de tempo. ordi. cum nullus. libro 6. super uersicul. in hoc casu.
- d Priuare. ¶ Etiam nuda uoluntate. infra uersicul. 89. & infra titul. 1. §. nunc breuiter. ante fin. non tamen debet id facere sine causa: ut nota. 22. distinctio. capitul. 1. Item inferiores. quandoque id facere possunt ex causa. ad hoc. de relig. do. constitutus. in glo. hic ergo cum suis remissionibus. ¶ Adde pulchre Bald. con. 92. lib. 2. & con. 38. & 179. lib. 3. Paul. de Castr. con. 218. & 232. & plene 283. & ibi an possit expedire ardua sine consensu cardinalium: & an possit tollere dominium rerum suarum clericis non subdito.
- e Vers. 79. ¶ Ad hoc de priuileg. ut Apostolic. lib. 6.
- f Eligendi. ¶ Vide quod dixi supra proximo. §. super uersicul. sed nunquid legatus.
- g Vers. sane. ¶ De elect. fundamenta. §. nec autem. lib. 6. uide quod dixi co. lib. de temp. or. c. 1. super gl. quid conuersio.
- h Dilectus. ¶ Vide j. §. qui itatum allegatur in fi. Adde quando episcopus potest dispensare cum illegitimo. Old. con. 125.
- i Ioan. de Deo. Vt s. articu. 7.
- k Io. de Deo. ¶ Vbi s.
- l Versi. legatus. ¶ Vide quod ibi dicam.
- m Cum illo. ¶ Etiam religioso.
- n Ex parte. ¶ Ibi non sunt uera apostasia: imo si ad maiorem transferat non peccauerat. Adde in uer. an papa sine causa possit dispensare inter eos qui guineos matrimonium fiendum. Bal. con. 433. lib. 3. Et an papa possit dispensare. ut nepos uxorem patris ducat in uxorem: & fuit in nepote regis Angliae. Pe. de Anchi. q. sic. eius con. 383.
- o Dominum meum. ¶ Item dominus meus in additione. quam ibi posuit. in ult. glo.
- p Versi. 6. ¶ Ibi dabo remissionem.

die. ut extr. de deci. ex parte. & capitul. a nobis. & supra. versicul. 60. ¶ Lxxxii. Ut portet Christianus arma Saracenis. ut extr. de lu. deis. significauit. ¶ Lxxxiii. Committit causam laico spiritualē vt supra. versicul. 60. ¶ Lxxxiii. Ipse solus dispensat cum clericis conferentibus ecclesiastica sacramenta hereticis, & ab eis oblationes & eleemosynas recipientibus vt extr. de hereticis. excommuniatus. §. sane. ubi de hoc. ¶ Lxxxiii. Ipse solus dispensat secundum quosdam contra canones inungentes certam poenitentiam, seu satisfactionem in enormibus criminibus, ut est homicidium & simonia in beneficio cum cura, uel in ordine. 50. distinctio minor. de hoc. extr. de renuncia. apost. translationem. in fin. contra. infra. §. dispensatio. versicul. & scias. ¶ Lxxxv. In uoto continentie, & pro terra sancta emissio infra titu. 1. §. nunc de episcoporum. versicul. 134. ¶ Lxxxvii. In erate secundum quosdam. ut eo. §. versicul. 53. & supra. versicul. 33. ¶ Lxxxvii. Ipse confirmando ex certa scientia firmat & sanat infirmum. extr. de confirmat. capitul. 1. extr. de transact. capitul. 1. & supra. versicul. 18. ¶ Lxxxviii. Ipse habet utrunque gladium, scilicet, temporale & spirituale ex commissione Dei. ut 22. distinctio. c. omnes. & in euangelio. ¶ Ecce duo gladii. & Dominus, cuius ipse uisus gerit utroque usus est. ut 10. distinctio. quoniam idem, & 96. distinctio. cum ad uerum. sed & alii quandoque habent exercitium utriusque gladii. ut extr. de sentent. excommu. dilecto. lib. 6. ¶ Lxxxix. Ipse est successore Petri, & uicarius Iesu Christi, uicem non puri hominis, sed ueri Dei gerens in terris, ut extr. de transla. episcopi. inter cor. respon. 1. & capitul. quanto. respon. 1. & capitul. licet. extr. ut eccl. ben. ut nostrum. §. 1. versicul. porro. 21. distinctio. c. capitul. 1. extr. de homi. pro humani. 24. questio. 1. quoniam uetus. unde omnia regit & disponit, & iudicat, prout sibi placet. 9. questio. 3. cuncta. & capitul. per principalem 2. questio. 6. ideo licet & quilibet episcopus sit, quo ad quedam uicarius Christi: ut 23. questio. 5. mulierem. & extra. de sacra. unct. capitul. unico. §. ad exhibendum. versicul. caput igitur & §. sequenti ad quod etiam. ¶ Habet etiam papa plenitudinem potestatis, ad quam uocatus est. Alii uero in parte sollicitudinis sunt uocati, ut extr. de usu. pal. ad honorem. 2. questio. 6. Decreto. & capitul. qui fecit. & dummodo contra fidem non ueniat in omnibus & per omnia potest facere & dicere quicquid placet, auferendo etiam ius suum cui uult quia non est qui ei dicat. Cur ita facis. 19. distinctio. in memoriam. 52. de poen. distinctio. 3. capitul. quamuis. ¶ Nam & apud eum est pro ratione uoluntas, & quod ei placet legis habet uigorem. Infitur. b. de iur. na. §. sed quod princ. Potest etiam omne ius tollere: b. & de iure supra ius dispensare. ut supra. versicul. 18. Item non habet superiorem, ut extr. de elec. licet. Sed ipse super omnes est: nec potest ab aliquo iudicari. 21. dist. in nono. & c. nunc aut. 9. q. 3. cuncta. & c. nunc uero. & seq. 2. q. 5. auditum. §. uer. 46. & habet in terris plenitudinem potestatis. 2. q. 6. Decreto. Item habet coeleste arbitrium. ut c. de sum. tri. l. 1. Item ei iura coelestis & terreni Imperii a Deo commissis sunt. ut 22. dist. c. 1. ¶ Quaedam tñ sunt, in quib. papa dispensare non potest, ut j. §. nunc breuiter. & dixi in nostro aureo Repertorio, sub ti. de temp. ord. in rubrica. He sunt irregularitates, quae delictum iam promotis. ¶ Præmissa autem omnia quae sibi specialiter in signum generalis dñij, sedes Apostolica referuat, generaliter legationis mandato non transeunt in legatum, nisi specialiter committantur, ut 25. q. 2. seruatis. extr. de off. leg. q. translationem. & 17. dist. huic sedi. Haec enim sunt quasi meri imperii. ff. de iur. om. in. l. imperium. & j. de iur. om. iud. uer. secundum canones. & ideo in generali commissione non transeunt, sicut & multa alia sunt q. in gñali mandato non transeunt. ut probat. ff. de off. eius cui man. est. iur. l. 1. Ad idem accedit ff. de his, quae in fraudem creditor. si pater. ff. de don. filiis. familias. ff. de pec. qui pecul. l. ff. de procur. l. Pomp. & l. mandato. ff. de dam. infe. dies cautioni. §. 1. ff. de iur. om. iud. iudere. ¶ Legatus igitur quicunq. prædicta usupare non debet, secundum do. m. aliquo confundetur ut extr. de usu. pal. nisi. & de translatione episcopi. capitul. 1. 3. & 4. extr. de off. leg. quod translationem. & c. nisi. Vsurpare autem in telligitur nisi super præmissis priuilegium & concessionem habeat specialem. arg. extr. de priu. porro. & c. sane. nec intelligitur a sede Apostolica emanare, quod ab eo non emanabit, ut s. §. nunc 53. tractemus in princ. ¶ Alia autem quaecunq. exercere possent is, qui legatum misit, quae sibi ipsi specialiter non referuat, exercere potest legatus. secundum Goff. d. & B. & d. m. & fere omnes extra. de sent. excommu. nu. per. extr. de off. leg. quod translationem. extra. de off. uica. c. pen. Idem etiam no. l. o. 2. q. 5. de causa. Et pro eis tacit. ff. de procu. procurator cui & l. seq. ¶ Legatus. n. plenissimam iurisdictionem habet, cui adhæret merum imperium, sicut & procon. ff. de off. procon. si in aliam. §. si & maius imperium habet in prouincia sibi decreta omnib. aliis post principem, ut ff. eo. & ideo. & ff. de off. præsi. l. 4. nec quicquam est in ea prouincia, quod per ipsum non expeditur, ut ff. de off. procon. si. nec quicquam. in prin. ¶ Nam ipse uicem proconsulis & præsidis prouinciae obtinet, ut in consti. Clemen. 1. 1. 1. eo. titu. ex parte. ¶ Sed certe

res periculosa uideat, sic dicere indistincte. Vnde circa legati potestatem dicendum uidetur, quod si sibi commissum sit in certa prouincia plene legationis officium, oia exercere libere & immediate poterit, quae siue de iure, siue de consuetudine quilibet ordinarius offic. suae legationis exercere potest. siue sit ille abbas, siue episcopus, archiepiscopus siue primas, uel patriarcha, uel alius quocunq. ut in p. l. si in aliam. §. si ff. de off. præsi. l. ex omnibus. & l. sequen. & l. sed licet. ipse enim ordinarius est in illa prouincia: ut supra. §. superest. uer. sic quid de sententia quia gerit uices domini papae, ut extr. de consuetudin. cum uenerabilis. extra. de præsum. mandata. xciii. distinctio. cap. 1. extra. de off. legat. c. 1. & c. quod translationem. Illa autem, quae sunt sedi Apost. specialiter referuata, tangere non debet, ut dixi. sed & si aliqua immincant, quae sedes Apostolica sibi specialiter referuasse non inuenitur, ardua tamen & grauiora sunt, debet legatus illa ad Apost. se referre, ut euidenter probatur xvi. q. 1. frater noster. circa medium. xxv. q. ii. in Galliarum. extr. qui fil. sint legi. per uenerabilem. prope. ff. ext. de bap. maiores. in princ. xvii. distinctio. multis. 18. dist. cap. 1. extr. de off. archi. ad hoc. §. item in epistola. extra. de transla. episcopi. cap. 1. Vnde legitur in Exod. cap. 18. in fin. quod Moyses constituit principes & tribunos, qui quid maius esset ad eum referrent, & faciliora tantummodo iudicarent. Ad idem extr. de re iudi. cum aterni. 1. resp. sicut sunt illa quae maiori animaduersione indigentur. ff. de off. præsi. ur. l. 1. §. item solent. Ad idem ff. de off. præsi. uigilum. l. 3. §. cognoscit. ff. de off. procon. l. si quis erit. Et absoluerit occisores clericorum, ut in fra. §. nunc dicamus. versicul. quod etiam. sicut etiam sunt ea, quae per generalia concilia sunt prohibita: quae tangere non debet, ut supra. §. nunc tractemus. uer. sed illo. licet alias merum imperium habeat, ut prædixi, & alia similia. Cum enim plura sint negotia, quam uocabula, ut ff. de præsi. uer. l. naturalis non possunt omnes articuli legibus comprehendere, ut ff. de legibus. l. non possunt. & ideo est de similibus, ad similia procedendum, ut extra. de resc. inter ceteras, & C. de leg. leges. præsertim ubi nulla dissimilitudo notari potest, ut 28. questio. 1. si enim neque in 3. colum. uer. nūquid etiam. hic. Intelligendum est ergo, dominum papam maiora & grauiora sibi retinuisse, licet illa non sint in iure expressè scripta. ut in præ. concor. Item in dubijs melius est abstinere, quam inconscilte falcem in messem ponere alienam, ut in præ. nec quicquam. resp. 1. extra. de elec. uenerabilem. 6. questio. 3. scriptum. & arg. extr. de ap. dilectis. in fi. & 14. dist. sicut, quia non omne q. licet. exp.

ADDITIONES.

- a In Euang. q. Luc. 22. Adde tñ, ut hodie habemus extr. in gan. tem Bonifacii 8. incip. Vnam sanctam catholicam. sub titulo de maio. & obe.
- b Ius tollere. ¶ Etiam taliter q. habeatur p. non factio: ut in cle. de im. ec. qñ.
- c c. 1. ¶ Scias q. de his 89. casibus Hosien. posuerat 61. in Summa huius tit. §. quid pertinet. uer. illud quidem miror, quod omiserunt casum De cre. ult. de relig. do. in prin. de noua religione non creanda per alium. quia n. per ipsum. fuis. uer. propter. de immunita. ec. ¶ Nunc addend. sunt casus iuris noui, & primo lib. 6. & ante omnia de excommunicationibus. iuris noui referuatis: uer. de quod dixi supra. h. 30. Item referuata in ecclesia. de consue. c. j. quod personae prohibitae praesentantur urbi Romanae de electio. fundamenta. §. ut ergo. Item dare administratorem ecclesiae cathedrali vacanti. eo. tit. is cui. saluo quod habeatur de sup. neg. pra. eccl. Item dispensare cum ultramontano ordinato per episcopum. Italiae contra formam Decree. primae. de temp. ord. Item dare simul potestatem recipiendi renunciationem beneficij, & illud conferendi. de off. deleg. c. penult. §. 1. Item conferre beneficia uacantia in curia. de præb. c. 2. Item quod monachus habeat administrationem alterius monasterij, uel plures prioratus proprios, uel curatas ecclesias. eo. tit. cum singula. Item dare coadiutorem episcopi. q. dic. de clerico agr. ca. uno. It. dare licentia facienda recognitiones uel submissiones de quibus de reb. ec. nō alie. hoc p. ult. §. 1. Item quod mendicantes approbati post scilium duo referuata sunt papae, de relig. domi. capitul. vno. §. 1. & ult. Item casus Dec. vnica. de schisma. Item ut mendicantes possint acquirere noua loca, uel antiqua mutare. de excel. præla. capitul. vno. Item ut agens poenitentiam ultra mare, per Decree. Felices. de poenis. possit inde redire, ut ibi uer. cum autem. in clemen. quod immutetur uel dispensetur. Decretal. ubi periculum, de elect. ne Romani. Item quod quis prouideat ecclesiae cathedrali. carenti clerico & populo Christiano. eo. tit. in plerisque. Item forma citationis, quae habeatur de iudic. dudum. Item casus qui habeatur de relig. domi. quia contingit. & ibi not. gloss. per hanc. Item solus papa renouat & temperat priuilegia per se data. de cen. c. 1. alias concor. uide de re. iur. de ceter. in gloss. fin. Aliquos etiam casus collige per gloss. de refer. si propter. in gloss. an legatus. & de elect. cupientes. in gloss. in hoc casu. & gloss. l. q. eodem. titul. indemnitate. bus. in prin. & in cle. e. titu. cap. 1. & 2. cle. de prob. literis. in 4. glo. Alium casum collige ex questione, quam posui super regula. indulgentum. de re. iur. l. 6.
- d Secundo Gof. ¶ In summa huius tit. uer. ingressus. B. & Ho. e. tit. c. in fin.
- e Ex parte. ¶ De qua supra fuit Decree. e. tit. lib. 6. ut no. in 1. gl.
- f Patriarcha. ¶ Hoc j. temperat.

pedit, vt ff.de reg. iur. non omne. 11. q. 1. aliud alias aut gñaliter penas imponere, dispensare. & alia facere pōt nisi inueniatur expresse, vel per probabilē sequentiam prohibitiū: ut extr. de tran. c. fi. Audiui aliquos peritos dicentes, q̄ sicut episcopus omnia potest, quā sibi non sunt expresse prohibita, ita & legatus, nec aliud pōt legatus quā episcopus quorum dictum nō approbo, vt 55 p̄dixi. ¶ Quod aut dixi, legatū posse quicquid patriarcha pōt: fallit in quibusdā catib. Nā ille p̄fert pallia, & facit ante se crucem ferri, vt extr. de priu. antiqua. legatus nō. Item patriarcha Cōstātinop. deponit epif. suos, & etiam Alexandrinus: quod legatus facere non pōt, vt s. ver. 17. Itē ad illos duos pōt omisiss mediis appellari, vt 11. q. 1. si clericus. 22. dist. reuocantes. 65. dist. mos antiquus quod in legato non obtinet, s̄m quosdam ut s. §. superest. ver. illud aut. Itē licet alij prelati baculo pastoralis utantur, non tamen papa, vel eius legatus: tum propter historiam, tum p̄ mysticam rationē, vt ext. de sacra vnctio. c. vnico §. si. Prohibetur aut legatus sententiam delegati dñi papae reuocare, uel relaxare, vel impedire: quamuis ipsam possit confirmare, & comprobare, vt §. superest. uer. itē si cui s. uer. 26. ¶ Legatus quoq; de latere non pōt admittere postulationē alicuius in archiepiscopū, ut extr. de 50 si pal. nisi. ¶ Sed nūquid poterit electū in archiepiscopū confirmare? Videtur q̄ sic: cū possit electionē de ipso factā examinare, ut s. d. §. superest. uer. sed qd dices. Nā & patriarcha hoc pōt, ut extr. de priu. antiq. arg. tñ p̄ ext. de elect. significasti. prope finē. Quicquid tñ sit de iure, bene facit, si abstineat. arg. p̄r Dec. nisi. & 17. dist. huc sedi & arg. extr. de elec. bonā. r. vbi talia specialiter legato de latere committuntur. De episcopo aut dubium non est, quia illius electionem possit p̄firmare, & eū consecrari, uel facere cōsecrari. arg. in his, qua no. in p̄r. uer. sed quid dices. quia quilibet metropolit. hoc pōt in provincia sua, ut extr. de elect. suffraganeis. & c. qd sicut. §. prater ea. Cōsulo tñ q̄ abstineat. Nā ecclesia Romana nō libenter alteri participat hunc honorē Et sic seruati videmus p̄sertim in epif. exemptis. s. eo. ver. 22. ¶ Item legatus nō pōt alienare sine speciali mādato rē ad sedē Apō. pertinentē. arg. ff. de offi. proc. C. cesari. l. 1. nec donare. ff. de dona. filius. §. item ui deamus. ext. de do. c. 2. licet sit arg. p̄ ff. de procu. l. procurator cui. ¶ Itē si sit in causa, quā immediate pertinet ad sedē Apō. forte melius faciet, si abstineat, nec de ea sine speciali mandato diffinit, uel cognoscat. arg. ff. de offi. procon. l. nec quicquam. resp. 1. 58 ¶ Illud autem queritur, vtrum prelati uel exempti. qui ex iramento tenentur singulis annis limina Apostolorum uisitare, ut extr. de iure iur. ergo uisitando legatum, securus erit: Respon. non. Limina enim Apostolorum ibi s̄nt intelligitur, ubi est papa, ut 94. dist. in dīo. legimus. prope fin. Apostoli enim illi sunt Petrus & Paulus. ut 12. q. 2. de viro. quorum papa est successor, ut extra. de homicidio pro humani. respon. 1. lib. 6. & aliud est sedes Apōf. & aliud eius legatus, ut s. §. nunc tractemus. versicul. 1. sed nec legatus contra illius iramentum sibi potest ad hoc terminum prorogare, ut s. ver. 24.

- Excommunicare an possit legatus extra provinciam suam existens. Excommunicatio causae cognitionem requirit, sine qua ferenda non est.
11 Legatus constitutus an possit absoluerē subditos extra provinciam delinquentes, qui reuersi sunt ab eo absolui.
12 Lese non tantum uerbali satisfactio, uerum etiam pecuniaria est facienda per lademem. & no. casum in quo impeditur ladeus absoluitur etiam a legato de latere.
13 Excommunicare non potest legatus extra provinciam existens, absq; licentia diocesani: hoc dicit papa. Denunciator & pronuntiator differunt.
14 Delegati, qui ante egressum legati ceperunt uti iurisdictione, quomodo possint de causis cognoscere & excommunicare.
15 Legatus an poterit post egressum de provincia intra annum exequi sententiam.
16 Iurisdictione legati prorogata, an expiret ipso reuocato, ubi etiam incipit de causa cognoscere.

7. §. Nunc dicamus, quando & ubi suam iurisdictionem seu potestatem legatus ualeat exercere. Et quidem postquam ingressus fuerit provinciam sibi decretam: prius uero non, nisi in firmitate impeditur, & res urgeat, q̄ aliqua causa committat. Item etiam priusquam ingrediatur, uoluntaria, sed non contentiofam iurisdictionem exercet: ut ff. de off. proconf. l. j. & 2. respon. 1. & l. obseruare. §. post hoc. & l. seq. Hodie tamen indistincte licere uidetur, ut causas committere possit: ut in Aut. col. 9. de collatoribus. §. ad hoc prohibemus. uerū. antequam uerō. in penul. col. j. ¶ Idemq; dicitur potest secundum dñm meum, & Goff. b. de electo confirmato, & preteritum consecrato: ut si prius §. diocesim ingrediatur, possit committere causas: excipitur tamen in praedictis legibus, ut nō possit demandari ultimum supplicium, uel membri abscissio: ergo nec secundum canones, clericorum depositio, uel perpetua amotio: Nam amotus dicitur abscinditur: ut extr. de ex. cel. p̄r. grauem ext. de deci. quamuis. in fi. & dixi. j. de iur. iur. uer. si sed canones. Patet ergo ex premissis, q̄ legatus extra provinciam sibi decretam existens, potest causas in ea delegare: ut ff. de off. proconf. l. i. q. 1. si. licet hoc ex imperio procedat: ut ext. de off. deleg. pastoralis. Et hoc olim tantum, quantum necessariam moram extra provinciam faciebat: ut ibi. Hodie uero potest, etiam si uoluntaria: ut in p̄r. uerū. anteq̄ uero. Quiddam tñ dixerūt, q̄ post ingressum provinciam ex aliqua causa exit, animo tamen redeundi, committere potest iurisdictionem contentiofam: sed priusquam ad provinciam peruenit, non potest: ut in l. obseruare. §. pe. quia etiam ipse illam nō habet, quo ad exercitium. Vnde quod non habet, committere non potest: ut extr. de don. inter uirum & vx. o. cap. nuper. 1. q. 7. Daibertam. Nec etiam potest cogere recipere reuocatum: ut extr. de offi. ordin. pastoralis si tamen commiserit, & ingressus provinciam ratum habuerit, quod fecit, ualeat tempore & uirificationis tantum: ut in p̄r. l. obseruare. §. si sed hodie potest indistincte committere etiam priusquam provinciam ingrediatur, ut dixi. In ipso quoque provincie, & cuiuslibet ciuitatis introitu debet legatus provincialium mores seruare: ut in p̄r. legata. l. obseruare. §. ingressibus. & eod. titul. si in aliam. & in Auth. col. 7. de ad. ministratoribus §. illud autem. 1. 2. dist. illa. ¶ Recte autem faciet legatus, si prius quam sibi decretam ingrediatur provinciam, edictum de suo aduentu praemittat, significans quando ingressurus sit: exemplo Christi, qui Ioannem suū p̄cursorem p̄misit, ut corda hominum p̄pararet. Non tamen imprudēt appetat populares cursus, & mundanos honores: sed nec ultro oblatos respuat iuxta decentiam sui status: quia & Christus in per affidam taliter noluit honorari: & praemissa denunciatione per eam partem provincie ingrediatur, per quam alij legati confueuerunt ad instar proconfulis. Haec omnia probantur in p̄r. alleg. l. obseruare §. antequam. & §. seq. & §. recte. & in p̄r. §. illud autem. & iurisdictione suam impediens potest excommunicare: ut s. 1. uer. sed nunquid. Legatus autē egressus provinciam, & reuocatus, licet sit priuatus quo ad exercitium imperij, quousq; tamen portas urbis ingrediatur, imperium non deponit, qd dicitur j. §. si iur. uer. 3. item quam cito. ¶ Et breuiter no. quod legatus iurisdictionem suam

ADDITIONES.

- 1 Legatus. ¶ Sup. non episcopus.
2 Confirmare. ¶ Expeditum est quod potest, de electio. si abbatem. 2. respon. lib. 6.
3 Procurator cui. ¶ Oblat primo dicto de alie. nunc proxime de donatione. uide quod not. de offi. uicarij. c. 2. in 4. glo. lib. 6.

Legatus quando & ubi ualeat suam iurisdictionem exercere.

SUMMARIUM.

- 1 Legatus & cōfirmatus potest, etiam priusquam diocesim ingrediatur, causas committere, exceptis hic expressis.
2 Praemittere debet legatus prius quam decretā sibi provinciam ingrediatur, edictum de suo aduentu, exemplo Christi, qui p̄cursorem habuit.
3 Legatus iurisdictionem suam exercere non potest extra territorij provinciae sibi decretae, quantum ad cognitionem uel diffinitionem cause.
4 Beneficia conferre potest legatus, etiam extra decretam sibi provinciam existens.
5 Potestis legati circa absolutionem excommunicatorum.
6 Intrinittere se non potest legatus de sententijs ordinariorum suae provincie.
7 Dictum illud, q̄ legatus de latere possit absoluerē excommunicatum causa uolentē manus iniectionis in clericum, intelligitur de leui iniuria.
8 Iniuria grauis, atrox & enormis, quae dicitur.
9 Legatus de latere non solum potest excommunicatos absoluerē, imo etiā absolui ab alijs in casib. à iure concessis remittuntur ad eum, & remissis mandata iniungit, etiam si non sint de sua legatione.
Legatus constitutus extra provinciam sibi decretam existens, an poterit de consensu ordinari ad cuius diocesim trāsit, absoluerē excommunicatos propter uolentem manum iniectionem.
10 Legatus an possit absoluerē capientem se.

ADDITIONES.

- 1 Secundum dominū meum. ¶ In summa huius tit. s. quando. & Goff. in uer. item legatus. & ita seruatur: dummodo si promoti sunt p̄ Apo. sedem satisfiat extra uia. Bonifacii, que incipit, in uncta. scilicet q̄ litera promotionis exhibeantur: alias esset poena administrandi, & illum recipientem ad administrationem. ut ibi.
2 Et Goff. ¶ In summa huius tit. post prin.
3 Praemittit. ¶ Matth. 3. Ioan. 1.
4 Honorari. ¶ Matth. 21. Ioan. 12.

stam exere potest intra territorium prouincia sibi decreta : non extra quantum ad cognitionem vel definitionem cause : vt extra de offic. vicarij. capitul. penult. & ff. de iusti & iur. l. penulti. ff. de iudi. l. omni iudi. l. fina. extr. de offic. lega. nouit. Nam & si ff. de iudi. l. omni iudi. l. fina. extr. de offic. lega. nouit. Nam & si ultra centesimū lapidem egressus est, notio præfeti vrbis non estur ff. de off. pre. vrb. l. r. §. initio. Potest tamen causā extra suā prouinciam existens delegare, vt supra. Item potest iudicare a) aliena prouincia de consensu eius, cuius est ipsa prouincia, ar. gument. extra de fideiussō. constitutus. in fin. & de auctoritate & vti pal. ex tu arum. in fin. extra. de institutio. ex frequentibus querelis. per totum. 3. quæstio. 6. peregrina. & capitul. sequent. 4 & iunge. infra. versicul. sed nunquid legatus. ¶ Potest etiā extra sibi decretam prouinciam existens beneficia conferre : vt extra de concess. præben. post elect. in parte decisa. secundum Io. b) & extra de app. qua fronte. Item ea quæ sunt voluntariæ, non contentiose iuridici exercere potest extra prouinciam ff. de offi. proconsul. l. 2. & l. obseruare. vnde legatus de latere potest de cōsuetudine excommunicatos propter manuum violentam iniectionē in clericos extra prouinciam existens absoluerē : vt extra de sent. excomm. ad eminentiam. ext. de offic. leg. c. quod translationem. 5) alias autem non vt eod. titu. excommunicatis. ¶ Circa potestatem autem absoluerē ab excommunicatione plenius est notandam. Nam legatus de latere cardinalis in prouincia sibi decreta existens potest ex officio legationis absoluerē delinquentes ibidem, siue sint eius subditi, siue non : sed aliunde veniant, & ibi occurrant, vel ad eum accedant : sed & extra prouinciam existens, siue ante ingressum siue post egressum, prius tamen quam Romā ingrediatur : absoluerē potest, vnde quocumque veniant occurrentes. Legatus autem constitutus intra prouinciam sibi decretam existens, potest subditos suos absoluerē ratione domicilij & peccati, vel ratione peccati tantum : non dico ratione domicilij tantū, ut j. versicul. illud etiam. Extra prouinciam existens non potest absoluerē hos vel illos : quia priuatus factus est. ff. de off. præf. l. 3. Caterum legatus natus, nec extra prouinciam suam, nec intra illam potest aliquos absoluerē regulariter : nisi in illis casibus, qui omnibus aliis episcopis sunt cōcessi. Et hæc vera sunt, nisi primo, secundo, vel tertio, amplius per speciale priuilegium sit concessum extra, de priui. porro. Hoc rotum elicitur & probatur extra, eod. titu. excommunicatis. Et secundum hanc distinctionem intelligenda sunt iura illa, eod. titu. capitul. 2. & capitul. quod translationem & capitul. uolentes. & ext. de senten. excommu. capitul. 1. in fin. & capitul. si uero aliquis. in fin. & capitul. sequent. & capitul. ea noscitur. in fin. & capitul. de his. in fin. & cap. ad eminentiam & c. quæmuis. Patet ergo quod postquam legatus de latere egressus est vrbem, semper donec reuersus est ad illam, potest excoicatos absoluerē licet non habeat iurisdictionem, nisi in prouincia sibi decreta. Nam & proconsul statim atque egressus est vrbem, sen p donec reuersus est ad illam, ubiq; insignia proconsularia portat, licet iurisdictionem non exerceat, nisi in prouincia sibi decreta : ut ff. de off. procon. l. 1. ¶ Quando autem dicitur legatum absoluerē posse, intellige de excommunicatione, quam quis incurrit p. p. uiolentam manuum iniectionem in clericum, seu in personam re ligiosam : vt in præd. concor. & 17 q. 4. si quis suadente. ¶ Nam de sententijs ordinariarum suæ prouincia se non potest introumittere, nec illas reuocare sine causa cognitione, & secundum tramites iuris. ext. de sen. exco. per tuas. de off. or. ad reprimendam de off. dele. cum contingat, sed nec extra fines suæ legationis. ut j. dicā quod intellige de sententijs p. certam personam prolatis : secus autē est de sententijs in forma constitutionis in genere promulgatis : puta. Statuimus quod quicunq; falsauerit chartam. uel ueritatē taxillos uel surum fecerit, & huiusmodi, sit excommunicatus. Cum enim talis sententia potius iuris, quam hominis censenda sit. arg. 24 q. 1. c. 2. ext. de sen. excom. a nobis. 1. & de app. reprehensibilis. respon. 1. legati a talib. sententijs passim absoluant. Nam etiam a sententijs de iure scriptis absoluantur : ex quo eis specialiter nō in hibetur, ext. de sententia. ex. nuper. ¶ De sententijs uero ordinariarum non suæ prouincia se nullatenus introumittat : siue cū causæ cognitione : siue intra suam prouinciam : ut in conco. quæ sunt 7) j. uer. sed nunquid potest. ¶ Quod etiam dixi legatum de latere, uel alium ab excommunicatione, quam quis propter uiolentam manuum iniectionem in ecclesiasticam personam incurrit, absoluerē posse, intelligendū est in leui iniuria : & sic intelligenda sunt iura prædicta : quo casu episcopo interdīcta est absoluerē potestas : licet ubi est leuissima, episcopus absoluerē potest : ut extra de sent. excom. peruenit. & co. titu. ¶ Deere. Innoc. III. extrauagant. d. 1. perlectis. ¶ Si autem iniuria atrox, grauis & enormis sit, dicit dominus meus, quod nullus legatus tunc absoluerē possit citra sedem Apostolicam, uel alium ab ea speciale super hoc mandatum habentē, nec hoc tranfit in generali legatione : ut in conco. positus. supra. §. nunc ostendendum. uersicul. legatus igitur ibi : sed & si aliqua. Imo quando quis super hoc priuilegiatur in genere, uel in specie, semper talis iniuria excipi consueuit ut patet ext. de

senten. excom. si uero alicuius. respon. 1. in fin. & c. peruenit. & c. cum illorum. §. 1. & 2. & c. relatum. prope fi. & c. canonica. ergo secundum eum nec legatus Apostolicæ sedis hoc licet in hoc casu ex generali legatione, nisi super hoc potestatem receperit specialē. Nam & potestas absoluerē potius ei competit ex cōmunitudine, quam de iure in præ. c. quod translationem. & in hoc concordat Ioā de Deo, dicens legatum absoluerē non posse mutilatores, uel occisores clericorum : ut in prædicto ca. cum illorum. & 23. quæst. 11. si quis membrorum. & arg. 17 q. 4. si quis suadente. secundum sanum intellectum illius argu. tamen contra ext. qui clerici. uel uouen. cap. 1. ubi episcopus absoluit eum, qui diaconum uulnerauit. Sed dicē, quod ibi illud fecerit auctoritate Apostolica, & non sua. ¶ Que autem dicatur atrox, & enormis & gra. i. iniuria. colligitur in præ. Deere. perlectis & c. cum illorum. in fine de iniur. §. atrox. de poe. dist. 1. aut facta. Hoc tamen præter homicidium, & membri mutilationem committit discreti iudicis arbitrio. ext. de offi. deleg. de causis. & not. secundum papam in præ. c. cum illorum. In hoc autem inspiciedē sunt conditiones personarum iniuriarum, & iniuriam passā. & modus, & causa illata iniuria. & populi scandalum : ut 29. dist. sciendum. ext. de tra. fa. c. si in fi. Dicit autē quidam, quod sanguinis effusio, etiam si os capitis, uel brachij fractū fuerit, nō potest dici quoad hoc enormis iniuria, quod inde non sequitur mors, uel membri mutilatio, quod satis puto quoad legati potestatem. arg. ff. de edil. edict. l. si is cui dens. alij contra. ¶ Non solum autem potest legatus de latere excommunicatos absoluerē : imo etiam absoluti ab alijs in casibus ad iure concessis remittuntur ad eum, sicut & ad Apostolicam sedē : ut in præ. Dec. ea noscitur. ¶ Sed an tunc poterit mandata iniungere illis, qui non sunt de sua legatione, qui sic absoluti remittuntur ad eum. uideatur quod si, quia cum possit eos absoluerē, & persequens eis mandare : ergo multo fortius absolutis poterit mandatum facere argumen. 50. dist. in scio. accedens. ibi, & in hoc tuæ fraternitatis, & c. de episcop. & clerici. Authen. interdicimus. & hoc quidam tenent. Alij dicunt, quod ex quo absoluti sunt, cum amplius non sint in periculo, non remittuntur nisi ad papam, uel ad proprium legatū, si in illa prouincia aliquis sit legatus. Quod enim legatus possit extra prouinciam sibi decretam absoluerē, hoc indubium est propter periculum moræ : & mandata dare est accessorium absolutioni. Quamuis ergo ea dare possit accessorie, non tamen principaliter poterit. Prius tamen dictum benignius est : & satis per præd. Decret. ea noscitur comprobatur. ¶ Et sunt hæc in argument. quod legatus non potest dispensare cum illis, quos absoluit super irregularitate, quam administrando in suis officijs contraxerunt quod dic vt j. §. consequenter. uer. quid si. ¶ Sed nunquid legatus constitutus extra prouinciam sibi decretam existens, poterit de consensu ordinarij, ad cuius diocesim tranfit ibi absoluerē excommunicatos propter uiolentam manuum iniectionem ? Videtur quod non. cū enim ipse ordinarij hoc non possit : ut ext. de senten. excommu. peruenit. non poterit alteri dare licentiam hoc faciendū : ut 1. q. 2. Dabertum. extra. de don. inter ui. & vxor. nu. per. Quidam tñ dicunt, quod potest : nam de consensu illius potest ibi pro tribunali sedere, & cōtentiofam iurisdictionē exercere. arg. extra. de app. Rom. & de foro cōp. Romana. lib. 6. & 3. ner. & breuiter. Qd satis admitti potest in subditis suis. Si enim potest ordinarij ei concedere, quod ibi subditos suos iudicet, & illum suum vicarium facere : multo fortius concedere potest de subditis ipsius legatū. Melius tamē facit legatus, si extra suā prouinciam hoc non faciat : vt 3. q. 6. peregrina. & si suis ter 10) minis sit contentus. extra. de se. pul. c. 1. 24 q. 3. transferunt. ¶ Sed quæritur, utrum legatus possit absoluerē capientem se ? Ioan. no. 94. dist.

ADDITIONES.

- a Iudicare. ¶ Inter subditos consentientes : quia extra territorium, & c. de cōstit. c. 2. lib. 6. & sic est in episcopis, saluo quod hī in cle. de foro compe. quamuis & uide quod ibi not. in s. eisdē in j. gl. Adde, an legatus in transitu possit dare mandatum Apostolicum absoluto ab episcopo in casu necessitatis, quem admodum & absoluerē. Vide do. Abb. Sicu. in c. ea noscitur. extra. de senten. excom.
- b Secundum Io. ¶ Cuius dictum ponit G. co. tit. nouit. ante fin.
- c Nuper. ¶ Ad prædicta facit, quod scripti de insti. ex frequentib. in fi. & de peab. graue. in fi.
- d Perlectis. ¶ Quam hodie non habemus : & omnino uide quod scripti in præ. Deere. peruenit. super gl. Adde tu. §. Ab. Sicu. tenet, quod legatus possit absoluerē in huiusmodi casu, in quacumq; lesione et enorm. in c. ad eminentiam & in c. quod de his. extra. de sen. excom.
- e Alij contra. ¶ Vide quæ scripti de sen. excom. ad eminentiam.
- f Comprobatur. ¶ Vt ibi scripti in ulti. glo. licet hæc opinio sit benignior : tñ tria uerbor. Nec ob. dec. eos. de sen. ex. lib. 6. cum tex. ibi non dicat, absolutum adire debere eum qui absoluerē poterat : sed eum qui absoluerē debet ut ibi dixi.

94.4 fin. capitul. 2. quod sic: vt extra, de senten. excommunicat. ad eminentiam. argument. tamen contra: quia non debet esse iudex in propria iniuria. 2. q. 1. c. 1. & 3. q. 5. quia suspecti. resp. j. Sed nunquid pot. si legatus extra prouinciam existens excommunicare? Dic q. non: vt extr. de offic. legat. nouit quia excommunicatio cause cognitionem requirit, sine qua ferenda non est. vt 2. q. 1. nemo. & 11. quæst. 3. nemo episcoporum. Vnde ferenda est à iudice pro tribunali sedente; vt 2. q. 3. capitul. si quem peccauerit. §. si quis. 3. quæstio. 3. capitul. inducia. §. spacium. uerfic. à iudice. Sedere autem pro tribunali non potest in alterius prouincia, nec ibi aliquid disponere vt in predic. capitul. peregrina. 1. 1. quæstio. j. si quisquam. & capitul. peruenit. extr. de paroch. nullus. 9. quæst. 2. episcopum. 21. dist. c. denique. ff. de bon. auctor. iudi. pos. cum vnus. §. pen. Alij dicunt contra: vt 11. quæstio. 3. si episcopus forte. b. sicut Apostolus excommunicauit Corinthi absentem extr. de appellat. cum sit Romana. in fin. 11. quæstio. 3. audi. 9. q. 3. capitul. fina. & hoc potest uerum esse secundum dominum meum, in notoriis, in quibus. cause cognitio non requiritur. vt in proxi. conc. & extr. de iur. iurand. ad nostram. 3. de fil. 21. presbyter. quoniam. f. illud etiam queritur, vtrum legatus constitutus possit absolue subditos suos, qui extra prouinciam suam deliquerunt: nunc vero ad illam reuert. ab eo petunt absolui. Et videtur quod non, cum nequeat absolue suos subditos extra prouinciam suam existentes, nec infra illam aliunde uenientes ut in præ. Decre. excommunicatis. argumen. contra: quia eius subditi sunt, & in sua prouincia absolui perunt: vt in eadem Decre. Super hoc dixit dominus meus, quod non potest: nam talis potest indicari aliunde ueniens, cum ratione delicti factus sit de foro eius, in cuius iurisdictione deliquit: ut extr. de foro compe. cum contingat. & capit. fin. C. vbi de cri. agi oportet. Athen. qua in prouincia. C. vbi fena. vel d. a. l. j. 3. quæst. 6. ca. 1. & ab illo potest excommunicari: vt extr. de rap. capit. primo. Hac solutio probatur extra de senten. excommunicat. officij. Quod euidentius apparet, si ponas duos legatos eiusdem generis, & subditus vnus in alterius prouincia delinquat. Nam indubitanter is in cuius prouincia delinquit, absolue poterit. Et hæc etiam ratione dici potest, quod aliunde ueniens, & in sua prouincia delinquens, poterit per eum absolui: ut ff. de offic. præsid. l. 3. uerficul. habet. Alii uero dicunt, quod potest absolue suos prouinciales extra suam prouinciam delinquentes. argumen. decima sexta quæst. prima. cap. placuit. j. Vnde secundum eos vnus legatus absolue poterit ratione domicilij, alius uero ratione delicti. secundum ea que not. in præ. cap. placuit. sed secundum dominum meum non est hæc mens Apostolica extra, eod. volentes. quia sic fines prouinciarum confunderentur: quod esse non debet: vt dixi. 11. quæst. j. peruenit. & extra, de paroch. super eo argumen. tamen contra, quod in præmissis casu vnus non possit sine reliquo absolue extra, de senten. excommunicat. cum illorum. f. 12. f. Quid si laicus legatus de latere cardinali extra fines legationis occurrat, dicens. Domine non debetis hunc absolue, nisi satisfactione premissa: offero libellum: peto tantum pro iniuria mihi irrogata. Nam non solum verbalis, uerum etiam pecuniaria est satisfactio facienda: ut probatur extra, de senten. excommunicat. parochianos & c. ea noscitur. 17. quæst. 4. si quis deinceps. nec tenetor, nec uolo sibi remittere satisfactionem: ut legitur & not. 90. dist. in d. si quis contritatus. Quid facit legatus? Non enim potest extra prouinciam sibi decretam causam hanc diffinire, ne que ius dicere ff. de iurisdictione omnium iudi. l. fina. Super hoc dicit dominus meus, quod debet scribere ordinario, ut iure suo hoc audiat, & diffinat uice legati, excommunicatū absoluat, uel si periculum sit in mora, statim illum absoluat. ut extr. de senten. excomm. sacro. Et mandabit illi, ut ad arbitrium ordinarij satisfaciatur: alioquin in eadem excommunicationem illum reducat: sic enim curia seruat. Quid si legatus existens in prouincia sua aliquem excommunicauit: nunquid postquam est illam egressus poterit illum absolue? Dic quod non. Nam ex eundo prouinciam priuatus est dignitate. ff. de offic. præsid. l. 3. & statim expirat eius iurisdictione. extr. de offic. legat. nouit. & capitul. final. absolutio enim cause cognitionem requirit, ut dixi. quod uerum est, quando exit prouinciam reuocatus, & animo non redeundi: alias secus. Non enim uidetur diuertisse, qui in contineuti reuertitur: ut 13. §. proximo, uerfic. 2. Papa dixit, quod si legatus exit, etiam non animo deferendi legationem, non tamen poterit extra prouinciam existens excommunicare sine licentia episcopi diocesani: sed cum illa sic: vt uerficul. sed nunquid potest. & uerficul. sed nunquid legatus. Potest tamen absolue, ubi suum errorem recognoscit sine cause cognitione, propter periculum excommunicationis. argumen. extr. de senten. excommunicat. sacro. §. si uero iudex. Si autem aliquem denunciasset excommunicatum propter uolentiam manuum iniectionem, potest bene egressus prouinciam illum denunciare. Nam denunciatio non ligat, extra, de appella. pastoralis. & de senten. excommunicat. cum non ab homi-

ne. & capit. sequen. denunciator enim non est pronunciator, sed est lata sententia declarator. extr. de elect. uenerabilem. §. obiectioni, de appel. nouit. ff. de test. heredes in fin. extr. de testi. cog. 14 gen. preterea §. fin. j. Delegati autem ab eo post eius ingressum possunt excommunicare, & absolue, & de causis cognoscere, si cooperunt ante egressum illius uti iurisdictione. extr. de offic. ordin. capitul. fina. ab eis appellabitur ad papam, uel ad successorem illius legati. Causam uero à se inchoatam non finiet legatus post egressum, sed successor ipsius, uel papa, qui intelligitur eius successor. ex quo alium non dat. ff. de iudiciis. mortuo. extr. de eo. qui 15 mit. in pos. cum uenisset. extra, de offic. ordin. pastoralis. f. Sed an poterit legatus post egressum de prouincia intra annum exequi suam sententiam? respon. non, secundum præmissa: nec est contra, extra, de offic. delega. quærenti. que loquitur in delegato. lega. uero ordinarius est: ut supra, §. superest. uerficul. quid de sententia. Alij autem dicunt idem iuris esse in delegato, & in legato. argument. in præ. Decret. pastoralis §. 1. quod uidelicet uterque post sententiam retineat iurisdictionem intra annum. quod non puto: quia legatus ex eundo prouinciam sibi deputat animo non redeundi, nullam retinet iurisdictionem, imo fit priuatus, ut dixi. Dominus meus dicit, quod ordinarius potest exequi sententiam legati, de qua nullum est dubium: & coram eo proponi poterit actio iudicati. argumen. extr. de offic. lega. capitul. 1. & de offic. ordin. capitul. significauit. de foro compe. peten. postulasti. ff. de re iudica. a diuo. f. Sed pone, quod non subditi, uidelicet de aliena prouincia super questione, que inter eos uertitur. iurisdictionem legati in se prorogant, & legatus incipit de illa cognoscere, quod eo renouato talis iurisdictione prorogata expirat? Idem etiam queri potest de episcopo, cuius iurisdictione prorogata est: si ipse postmodum ad aliam ecclesiam transferatur. Et uidetur quod duret iurisdictione prorogata ex quo incipit ea uti priusquam ordinaria finiretur. argumen. extr. de offic. delega. gratum. & capitul. licet. potius enim uidetur fuisse electa persona, que superest, quam iurisdictione, que deficit. argumen. extr. de offic. delega. capitulo primo & de offic. deleg. capit. fina §. his autem. ad fin. extr. de arbit. ex parte. §. fina. & capitul. à nobis. extra, de test. requisiti. ff. de leg. 3. si quis concubinam. §. penulti. argumen. contra: quia iurisdictione ordinaria erat principalis: prorogata uero accessoria. Perempta igitur ordinaria uidetur periri subrobari. ff. de regul. iur. cum principalis extra de electio. qualiter. ad fin. & de fide instrument. inter dilectos. §. ceterum. in fi. Ad hoc facit j. q. j. cum Paulus. 63. dist. quorum uices, in fi. 2. q. 2. c. fi. extr. de app. cum cessante cū conor. ff. de public. l. si ego. §. idem ait: si adibus emptis. de iust. l. si à Titio. ad h. Pro & contra etiā facit ff. de litem si fundi. §. huic uicibus. ff. de uerb. obi. l. inter stipulantem. §. factam. Super hoc no. dñs meus extr. de offi. lega. nouit. quod iurisdictione dignitatis prorogata, suppresso proprio nomine legati uel episcopi, omnino expirat quantum ad personam iudicis prorogati: uel enim ad successorem transmissit: vt extr. de offi. ordi. pastoralis. §. i. prope fin. Si autem fuit proprium nomen eius expressum: tunc uidetur quod iurisdictione sequitur prorogata. arg. ff. quib. mo. usus. amit. l. quid tamē. j. resp. nisi propter crimen uel aliam causam famofam remotus sit, quia ipsum ad iudicandum inhabilem redditur. 3. qu. 7. iudicet. extra, de rescrip. seiscritus. Sed contra hoc ultimum membrum facit, quia prorogari non potuit iurisdictione proprio nomine expresso tacita dignitate: quia non tanquam Petrus uel Martinus iurisdictionem habet, sed solum ratione dignitatis, & priuorum consensus eum iudicem non facit, qui nulli præest iurisdictionem. ff. de iud.

ADDITIONES.

- a Respon. j. De legato cardinali, tene quod dicit dec. Felicitis. de pœnis. lib. & de non cardinali tamen episcopo, tene quod habes in cle. de pœnis. si q. suadente. in netro istorum obstat contrarium: quia cum nullus absoluat nisi hoc petat. 1. 1. q. 3. plerumq. & c. cum aliquis. de eo qui dux. in ma. significasti. petens per eum absolui, consentit eum esse iudicem. & sic cessat suspicio. de re iur. inter. cum conc.
- b Forte. Ad hoc capitulum & rationem sequentem, resp. de ut scripsi in decre. præ. nouit. super gl. j.
- c Secundum Dominum meum. Bo. tit. nouit. ut ibi scripsi. super j. gl.
- d Dixit dominus meus. In Summa eodem. tit. §. pen.
- e Secundum dominum meum. In Summa eod. tit. §. pen.
- f Illorum. §. si uero. sed de religiosis loquitur, qui fortius adstringuntur ab bati. quam prouincialis legato. Item de quod ibi dixi post Host. super secunda gl.
- g Dicit dominus meus. Qui hoc no. eo. tit. officij. lib. 6. & uide quod ibi scripsi super gl. tria genera.
- h Nouit. Item scripsi hoc eodem tit. nouit. super fin. prima glo. secundum Goff. Iac. & Host.
- i Non puto. In Idem Inn. ut scripsi eo. tit. nouit. super prima gl. ubi etiam inuenies id. quod sequitur.
- k Nouit. Vbi uide in gl. quid sit.

de indic. l. 1. & 2 in princip. extra, de foro competen. significasti. C. de in. om. iud. priuato rum. De hoc j. de compe. iud. additio. §. i. verficul. quid si duo. Vltimo nota, qd legatus in pluribus prouincijs potest causas vnius prouincie in alia tractare; ut extra, de offic. leg. nonit.

Potestas legati, seu eius iurisdic. qualiter finitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Legatus a principe, si exierit, non debet absque speciali mandato redire.
- 2 Legatus generalis missus ad aliquam prouinciam, si papa moritur eo exercente iurisdictionem, an ulterius poterit de causis cognoscere.
- 3 Concessio papa depumto de abufores literarum Apostolicarum, an expirat mortente papa.
- 4 Legatus non est admittendus absque literis legationis, nec cum alio signo missus, inquam legatus est habendus.
- 5 Vacante sede Apostolica, an curus cardinalium reuocare possit legatos a papa.
- Minor aliquando reuocat factum maioris.
- 6 Legatus de latera si facit constitutionem de non recipiendo beneficium ecclesiasticum, nisi cum residentia sub pena excommunicationis, an contra faciens teneat in re iudicium Metropolitan.
- 7 Princeps mittens posteriori legatum ad aliquam prouinciam, non videtur prohibere priorem.
- 8 Legatus praeterito debetur reuerentia in memoriam pristina dignitatis.

§. Finitur autē legati iurisdic. quatuor modis principaliter.

¶ Primo tempore, quando videlicet ad tempus datus est, argument. ff. de arbit. l. si cum dies. §. si intra diem & extra, de offic. deleg. c. de causis. ¶ Secundo reuocatione, ex quo videlicet reuocatus, vel alio modo prouincia egreditur non reuerfus. ff. de offi. praesul. §. i. respon. i. extra, de offi. leg. nouit. & c. ff. de iudicij. l. iudicium soluitur. & tunc finitur legatio quoad se, sed non iurisdic. in causis ceptis per alios, quibus eas delegauit: & intellige causas ceptas esse per solum citationis editum: ut extra, de offic. leg. c. fin. & capit. excommunicatis. Nec enim videtur egressus, qui statim reuerfus est ff. de diuor. l. diuortium quae est de poen. dist. c. 1. & ff. de in rem uero. l. si pro parte. §. si domini. & extra, de uerbo. signific. nam & ego §. si superest. verficul. sed quid si secundus. Superflua ergo videtur indulgentia, quam quidam legati obtinent: ut si contrigerit eos propter aliquam causam exire prouinciam suam, reuerfus ad illam possint hoc non obstante legationis officium exercere argument. tamen quod sit necessaria, in qua etiam nota. supra, §. si superest. uer. si item praesul. ¶ Sed si uocatus a principe exierit, non debet absque speciali mandato redire. Quod ergo si legatus reuocatus forte, vel ob aliam causam, prouinciam egreditur animo non redendi: sed audita morte pape potius uult in loco pascuae manere, quam ad sedem Apostolicam redire: nunquid poterit ad prouinciam redire, & ibi legationis officium reasumere? Responso patet ex premissis, quod non: nam egrediendū illam animo non redendi, priuatus est dignitate & exercitio iurisdictionis. ff. de offic. praesul. l. tertia. supra. §. nunc dicamus. verficul. quid si legatus. uel dic ut supra. §. si superest. ad fin. verficul. sed pone quod iura. & sequen. ¶ Tertio, ex quo aliquod negotium retulit ad Apostolicam sedem, quoad illud negotium eius iurisdic. est finita: ut §. si nunc ostendendum. ver. 33. ubi etiam alij modi ponuntur.

¶ Quarto morte ipsius legati, uel illius, qui cum misit: & hoc quādo personalis est legatio, secundum dominum meum, extra, de praesumpt. mandata. non tamen, quoad causas ceptas: ut in praed. decre. gratum. & eod. titu. relatum. quia quoad illas remanet legatio, non obstante morte mittentis: si autem ratione dignitatis competit legatio, tunc morte alterius non expirat, ut extra, de offic. lega. capitulo, primo. ¶ Pone ergo, quod legatus generalis missus est ad aliquam prouinciam, eo ibi exercente iurisdictionem, papa moritur: quaeritur utrum ulterius poterit de causis cognoscere, per appell. uel per simplicem querelam? Et uidetur ex premissis, quod non. Super hoc not. Ioan. de Deo in quest. suis. b. quod poterit, ex quo in uniuersum incepit uti sua iurisdictione: sicut alias dicitur in indice dele. in cuius commissione continentur clausula illa, quidam alij, & rebus alijs. quia si quoad expressa uiuente mandato perpetuatur iurisdic. & quoad cōferta sub praedictis clausulis intelligitur esse perpetua: ut legitur & no. extra, de rescrip. pastoralis. Goff. autem nota. in summa

fua, eod. titu. id quod do meus supra uerficul. proxi. dixit, quod uidelicet morte mādatoris expirat legationis officium, nisi quo ad causas ceptas. Papa uero not. extra, de offic. lega. licet. quod iurisdic. legatorum Apostolicae sedis, & etiam aliorum durat etiam post mortem eius, qui eum misit: & hoc puto simpliciter uerum esse: & sic firmari uidemus, argument. extra, de in integr. restitutio. capitulo. cum ex literis. prope princip. ibi. officium legationis denuo, & c. secundum quod dictio illa denuo, determinat uerbum illud commisit, quod ibi sequitur. Et enim legatus Apostolicae sedis, ut patet in omnibus iuribus de hac materia loquentibus, & illa nunquam moritur ut 12 quaest. 2. liberti. 2. Hoc hodie expeditum est per constitutu. Clementis papa 1111. eod. titu. ex parte. ¶ Vbi dicitur, quod legatus ordinarius est, sicut & proco. sul, & alij prouinciarum rectores: unde non expirat obitu mādatoris. Idem etiam uidetur secundum Vincen. d. in quolibet cui causarum uniuersitas in genere commissa est, ut morte mādatoris eius iurisdic. non expiret: ut ff. de iur. omni. iudi. & quia. ¶ Sunt haec in argumen. ad quaestionem illam, de qua peritos dubitare uidi: si papa concessit alicui, quod possit punire in sua diocesi, uel prouincia abufores literarum Apostolicarum: utrum mortuo ipso papa concessio huiusmodi expiret: Et sunt in argumen. quod non. Ad idem extra, de concess. praeben. quia cunctis. quod indubitarum est quoad causas ceptas: ut §. argument. contra. §. videndum. uerficul. quid si is cui. ¶ Sed quid si papa mittens legatum prius moritur, quam legatus intret prouinciam sibi decretam? Videtur quod expiret legatio: argument. ff. de offi. pro consu. l. 4. §. fin. quod uerum. credo. argumen. tamen contra. ¶ Sed, de electio. in causis §. si extra, de offic. deleg. gratum. ¶ Sed pone de facto, papa de consilio fratrum suorum misit legatum ad partes ultra marinas, & in Franciam, signo crucis ei dato: de legatione tamen transmarina nulla litera facta fuit. Dum intrasset regnum Francie, & coepisset uti legationis officio, prauidendo crucem, homines cruce significando, & alijs modis, mortuus est papa: quaeritur, utrum saltem quoad terram ultramarinam, legatio expiret? Et uidetur quod sic: quia quoad illam res est integra. extra, de offic. deleg. gratum. & capitulo. relatum. & capitulo. licet in litu. man. §. recte. & quia sine litera delegationis non est admittendus tanquam legatus ut §. si superest. uerficul. quid si legatus. & uerficul. sed nunquid sufficit. argument. contra, quia non est res integra, cum iam legatus sit cruce signatus, & se praeparauit ad transiendum. C. de inoffi. testamen. si pater. ff. de condi. causa data si pecuniam. & l. dedi. Legatio enim Francia, qua uisus est, praeparatoria est ad aliam. argumen. ff. de procur. l. ad rem mobilem. & l. ad legatum. uel ei connexa argument. ff. de nego. gesti. eum actum. ff. de iuro. etiam si patre §. i. Hinc est, quod legatus in pluribus prouincijs negotia unius prouinciae potest in alia tractare: ut extra, de offic. leg. nouit. Praeterea hoc non uidetur simplex mandatum, sed potius iussio siue preceptum, quod etiam re integra non expirat ut in Authen. coll. 9. ut nulli iud. §. ad hoc uero iubemus. §. si uero etiam precepta. Et hanc sententiam dominus meus amplectitur ut not. in praed. Decret. cum ex literis. §. ¶ Sed nunquid sede Apostolica vacante, coetus cardinalium potest reuocare legatum a papa missum? Vt §. non. ar. extra, de ma. & obe. cum inferior. ff. de minor. l. minor magistratus. Cum enim a papa de plilio cardinalium missus fuerit, necesse est, qd ab omnibus reuocetur, arg. extra, de regulis iur. c. j. ff. de pac. i. ab emptio. ne. Ex peccetur ergo successor ut extra, ne scia. c. 1. ar. contra, extra, de ma. & obe. his quae. & c. cum olim. super hoc not. dominus meus, h. qd reuocare potest ex magna & euidenti causa, non aliter. Bene enim reuocat aliquando minor factum maioris, so dist. accedens. ¶ Item aduentu legati maxime auctoritatis, ceteri suspensunt. extra. c. uolentes. ergo multo fortius aduentu papae: ut extra, de priuile. antiqua. §. dñica. De quo dic plene, ut §. si superest. uerficul. illud etiam. & uerficul. sequen. Item quam cito portā Romae ingreditur, imperium deponit, & non prius: sicut nec proco. sul. ff. de offic. pro consu. l. i. j. respon. non tamen imperare potest, nisi in prouincia sibi decreta, quantum ad exercitium. ut eo. titu. l. j. & si. Nam extra prouinciam existens & reuocatus, priuatus est, quoad

ADDITIONES.

- a Litigiosa. ¶ Fuit questio disputata, quid si citatio prius fuit commissa, sed post facta, quam possit eo. tit. c. vltim. ult. gl.
- b Quaestionibus suis. ¶ Lib. i. q. 2.
- c Ex parte. ¶ Quam habes, quoad mentem, eo. tit. c. 2. lib. 6.
- d Secundum Vincen. ¶ Bo. tit. relatum.
- e Is cui. ¶ Vide quod ibi dicam.
- f Credo. Contrarium no. e. ti. c. 8. lib. 6. in gl. pen. contraria autem, quae sequitur, inducit ad id, quod res non erat integra.
- g Literis. ¶ Ibi scripti super uerbo. denuo.
- h Notat Dominus meus. ¶ Vbi §.
- i Accedens. ¶ Hodie non possunt per cle. de ele. he. Romani. uer. irritum.

Specul. lib. I Partic. I.

quoad exercitium imperii, ut s. ver. quid ergo. Vidi tamen dominum Rodolphum bonae memoriae. Alban. episcopum de legato ne Apuliam redeuntem, cum intraret civitatem Viterbiensem, ubi dominus papa Clemens erat praesens, per vias, & uicos populo benedicere: cum tamen ibi Roma sit, ubi papa est: ut 9. dist. legimus. prope fin. sed illud fit de consuetudine, vel mandato domini papae potius, quam de iure. Quamuis autem praedictis modis finiat legatio, statuta tamen per legatum facta perpetuo durant. s. §. restat. ver. potest etiam. ¶ Sed pone, legatus de latere facit constitutionem, quod nullus recipere beneficium ecclesiasticum, nisi ibi faceret residentiam personalem: alioquin dans & recipiens ipso facto esset excommunicatus: constitutio tamen non fuit in scriptis redacta: processu temporis, postquam legatus exiit provinciam, metropolitani eiusdem provinciae fecit se eligi in canonicum cuiusdam in ecclesia contra constitutionem legati: quaeritur utrum sit excommunicatus? Ioan. de Deo notat in questionibus suis, quod si quis is audiuit, vel aliquo modo scivit constitutionem promulgatam fuisse, extra, de post. praela. c. j. b. ar. contra: quia sententia excommunicationis ferenda non est sine scriptis: extra, de treu. & pa. c. 1. extra, de senten. ex com. c. cum medicinalis. resp. j. Item episcopi & superiores non incurunt sententiam suspensionis generaliter prolatam, nisi expressim in sententia nominentur secus in excommunicatione. ext. de senten. ex com. c. quia periculosum. lib. 6. ¶ Sed nunquid legatus de latere, seu etiam constitutus, potest renunciare legationi, & recedere de provincia sibi commissa, & redire sine licentia illi mittentis? Respon. non ff. de ori. in l. 2. §. & cum placuisset. Nam & legatus Caesaris abdicado se non amittit imperium: ut ff. de off. praes. l. pen. & ar. in concor. postis, s. §. nunc ostendendum. ver. sic. 21. & 6. q. 3. deniq. 1. 7. q. 7. Gonaldus. imo punitur voluntarie deserens: ut ff. de legationibus. l. j. v. de quidam legati ad cautelam indulgentiam obtinent, ut peractis negotiis sibi impostis possint redire alia licentia non petita. iuxta d. illud. ¶ Tempus est ut revertatur ad eum, q. me misit. ¶ In summa notandum, quod princeps mittendo posteriorem legatum ad aliquam provinciam, non videtur prohibuisse prioris. ar. 2. §. q. 2. c. in Galliarum. prope fin. ¶ & argu. ff. de leg. l. 2. §. cessatio. sicut alias simile contigit in duobus tutoribus: ut C. de testa. tu. l. 2. Secus autem est in procuratore: ut ff. de proc. si quis cum procuratorio. §. si & ext. eo. ti. non iniuste. Ad idem ext. de off. deleg. pastoralis. §. praeterea. sed nec legatus reuocatus deponit imperium, & officium legationis: nisi velit prius, quod ei substitutus provinciam ingrediat: ut ff. de off. praes. c. meminisse. resp. 1. ff. de off. praes. Aug. l. vnica. ¶ Item nota quod ei, qui semel fuit legatus, semper reuerentia debetur in memoriam pristinae dignitatis. hinc est quod ei, qui provinciae gubernaculis comes primi ordinis esse meruit uicariae dignitatis, post depositam administrationem privilegio fruiti oportet: ut C. de comitibus qui provinciam regunt. l. vnica. li. 1. 2. cum suis concor. & ar. ext. de foro compe. ex parte. in fi. & de cpo qui relig. episc. c. 1. de transla. episc. inter. Nec est omittendum, quod defuncto uel reuocato legato inaccessor eius in legatione, uel dominus papa tenetur beneficiare & remunerare seruitores, & socios legati, quos ille non remunerauit. arg. ff. de off. asse. diem. ubi dicitur, diem functo legato Caesaris, salarium comitibus restitui temporis debetur. & ar. 1. 2. q. 2. hae huius placiti. & c. quicumque suffragio. & c. seq. Et iunge hic quod not. s. §. nunc dicamus, ver. quid si legatus, & seq.

ADDITIONES.

- a. Suis. ¶ Lib. 1. q. 3.
- b. c. j. ¶ Haec quaestionem plene videas super regula, nemo potest de reg. in lib. 6. & ibi in fi. respondetur ad sequens primum contrarium, secundum non ob, ut ibi in contrario no. in gl. secus.
- c. Impositis. ¶ Quandoque limitatur tempus: puta post annum. & sic habuit dominus Tornacen.
- d. Illud. ¶ Tobias 1. 2. ad fin.
- e. Prope fin. ¶ Vbi idem no. Io.

¶ Bald. de Legato. l. c. a.

LEGATVS Potest punire eos, qui in eum, uel sua familia delinquit, in §. legatus. ver. sed nunquid. G. quia quasi honor papae legato, seu proconsuli eius debetur: & non aliter creditur iudicaturus pro luce sua sapientiae. l. 1. ff. de off. praes. prepo. Vide de hoc in l. fundi per Bar. Item quia iste non habet superiorem nisi principem, quare dicitur difficile est, eum procul mittantur. Item isti non habent ipsi determinatum: & ideo pro perpetuis sunt habendi. ff. de excus. tu. l. iuris peritos. Secus in praeside provinciae, qui eligitur ad tempus taxatum. ff. de iuris. om. iud. in l. qui iurisdictioni. ff. de off. praes. l. senatus consulto. cum si. Contra si sua familia delinquit,

possunt ea punire, si sunt perpetui officiales. Secus in temporalibus. ff. de poenis. l. si quid forte. §. si quos. ra. qui dicit quod possit eodem, dicit quod possit absol. ere. Sed hoc est inconueniens: quia esset forte minus gratiosum. Bal. ¶ Legatus non potest ordinem in ditionum immutare, in §. superest. ver. sed nunquid. G. procedendo vel committendo. vide j. eo. ver. potest legatus statuendo. sic. l. 1. ff. de ter. Potest ad legatum papae appellari, ommissis medijs. uer. illud aut. G. ¶ Quando legatus facit illud quod non est de natura legationis commissum, sed est de specialis privilegio suae personae, ut de dispensando, vel familia: oportet quod appareat hoc sibi fuisse concessum pro tenore scripturae domini papae in uer. p. sulo. Igitur sufficit, quod in literis cardinalium tenor papalis concessionis suae personae, ut de administrat. l. chirographis. in prin. j. e. §. uer. credit quosq. G. ¶ Potest legatus perpetua statuta facere in provincia sibi decreta. ver. pone et G. potest etiam perpetuo inhabitare culpa saggerata. Sed ex merito animi motu, & extra ordinem, durante sua legatione dicitur xat. ver. sed nunquid potest. G. vide s. e. §. 2. & j. e. §. pen. De re confirmata per papam inferior non cognoscit sine speciali mandato: ut no. c. si de consue. lib. 6. in nouella. Quam potestatem habet legatus circa interdicta. ver. utrum legatus. & uer. seq. G. legati debent sequi stylum curiae: gal. stylus fundat in per iure, vel iuris interpretatione. e. §. ver. vlti. p. sulo. ¶ Vnus legatus facti alterius predecessoris est minoris auctoritatis profertur, & exequitur. uer. sic. l. an secundus. G. ¶ Legatus ante ingressum provinciae, nil madare potest, si est ibi alius legatus: ver. sed iste G. ¶ Licet legatus de una provincia vadat ad aliam, in qua habet eandem legationem: tamen potest negotia vnus provinciae in alia tractare & iudicare. uer. ite quid si iste. G. ¶ An legatus possit beneficia conferre, uel ius collationi referuare, & de eius auctoritate receptis, & qui potiores in praebendis habeantur. §. nunc tractemus. G. ¶ Papa est ipsa sedes Apostolica, non dico persona Urbani: sed ipsa dignitas sibi annexa: referuata autem collationi sedis, si pertinent ad legatum de latere. ver. sed nunquid potest. G. vide j. e. §. sibi. ¶ Auctoritate legati potest rumpi numerus etiam, iuramento taxatus. G. quoad robur receptionis, non quoad executionem peritur, etiam si papa confirmauit taxationem. Et addit non valere, si contra fiat. uer. sed & si G. Nam decretum confirmationis in fauorem eorum appositum, habetur pro privilegio, cui potest renunciari. arg. no. C. de test. l. omnium. not. B. ¶ An processus legati expiret, expiret legatione: uer. curiales. G. ¶ In literis beneficiabilibus nomine consuetudinis, praescripta tantum significatur no. in c. vlt. de consue. in cle. Consuetudo, quae dat alicui praebendam, videtur sibi dare licentiam possidendam non in cle. vlti. de consue. in cle. Inhibitor habet vim suspensionis: & ideo ordinarium interim non con. erit. e. §. ner. fin. G. De constitutione execrabili, quae est odiosa, & non habet locum nisi in casibus ibi expressis. e. §. uer. ille G. ¶ Quaecumque sunt referuata papae uel sedi, sunt interdicta legato, & sunt expressa, ut in §. nunc ostendendum. G. ¶ Legatus potest unice ecclesias inferiores eiusdem diocesis & diuersarum, sine prauidio iuris episcopalis. ver. uero G. ¶ Clausula, Suppentes de plenitudine potestatis, excludit defectus solemnitatis, non inhabilitatis, vel naturalitatis, uel alios naturales defectus. uer. & nota quod si clausula. Quod est no. dignum. ¶ Legatus potest omnia, quae possunt episcopi, patriarchae, & caeteri de iure & de consuetudine: multum ardua non debet inconsulto principe determinare: licet non sint p. casum legis papae referuata. ver. legatus generaliter. G. hae enim quae sunt quali paria, referuata per similitudinem, pro referuatis habentur. Nota ergo, quod praelati tenent seruare bonas consuetudines locorum. ff. de off. procoss. l. obseruare. & l. sin aut. Bal. ¶ Vbi est papa, ibi sunt limina Apostolorum. uer. illud aut. G. s. quodam intellectu. ff. de reli. l. ossa. vide s. in §. papa. Bal. ¶ Quae legati possunt absolueri, in §. nunc dicamus. ver. breuiter. & multis. uer. seq. G. ¶ Vtrum sicut unus potest condemnare ratione originis uel domicilij, alius ratione delicti: ut l. j. C. ubi de crimine agi oportet. ita contra absolueri. uer. illud etiam querit §. nunc dicamus, & sentit quod non. G. ¶ Verbum sum, es, est, significat originem, indefinitum prolatis. C. de excusa. tutori. l. testamento. & no. ¶ An iurisdictioni prorogata in legatis expiret vna cum legatione: uer. ff. sed pone. quod subditi. G. ff. de capi. dimi. l. tutelae. Cy. ¶ Legatus est ordinarius, & non expirat eius iurisdictioni per mortem papae: sicut nec episcoporum iurisdictioni, uel praesidi. Sed quid de singulari commissione facta episcopo de aliquo referuato papae, an in hoc est ordinarius? quod credo, si commissio esset facta dignitati secus si persona. §. finitur. uer. sed pone. Sed si illa commissio esset facta non habenti territorium, iste esset delegatus, secundum lac. But. ¶ Sed quid si commissio discrepat a iure communi in ordine procedendi: puta committitur episcopo causa suorum subditorum quae erat ordinaria, ut summariis cognoscat, & sine debito decedat: dic quod in cognoscendo erit delegatus sed in iudicando erit ordinarius: quia quantum ad processum, discrepat mandatum a iure eo sed non quantum ad finem, in lac. But. ff. de procur. l. qui procurator. uide a processum appellatur ad papam, a sententia autem a metropolit.

ropolitanum, secundum Iac. Butr. Ego dico eum in totum esse de legatum, nec diuerfo iure censeri debet. ff. de iusticia & iure. l. ius ci uile, q. ibi no. per gl. & d. l. qui procurator e dat. arg. ff. de uisita. l. o. est qui ades. & optime probatur per no in c. licet. de offic. ordina. p. Inn. & alios doctores: ubi habet questio, si in nullo adiciatur in riddictoni ordinaria, q. remanet ille cui est facta commissio, ordi narius: quia no uiderit commissio noua, sed iurisdictionis excitatio. Ex quo apparet, q. si aliquid adiciatur, sicut in casu nostro, uideli cet q. procedat summarie, quod non poterat vigore iurisdictionis o nis ordinariae, quod erit delegatus, non ordinarius. Nec obstat q. co missio uideatur in parte discrepare, uidelicet in mo procedendi, & quo ad hoc sit delegatus, & quoad sententiam remanet ordinarius quia in proposito non est uerum. Na iurisdictioni qualificata in mo pro cedendi alterat naturam iurisdictionis ordinariae, etiam in pposito quo ad totum processum, & etiam quoad sententiam: cum ipsa sit de pro cessu. text. est & not. doc. in c. qui contra de proba. & actonum ap pellatione co. proceditur. nor. gl. ff. de iure fisci. l. in fraude. §. sed neque. in fin. gl. propria. Non debet igitur aliud dici de processu & aliud de sententia. in totum igitur erit delegatus. Bal. An scriptura sit de esse constitutionis legari: sentit q. non, etiam si p. ineat sententia excommunicationis. ver. sed pone. l. G. Per missionem secundum legari primus non intelligitur tacite reuocari. ver. in summa. G. argu. C. de offic. praefecti vrbis. l. j.

De Dispensatione. Rubrica.

PRAEMISSIMVS, que circa forum contentiosum ad legati pertinent officium: nunc autem dicendum est, que sit illi in dispensando potestas. Verum quia materia de dispensationibus utilis est, & frequens, & tam legatis, quam alijs prelati est oportuna plurimum, super qua dubia oriri uidentur infinita, & sapientes plurimum, adiuuicem di. crepare: idcirco super ea quaedam noua & utili doctrina plane ac plene praeuicimus disputare, dicentes primo, Quid sit dispensatio, unde originem habuit, & quare fiat. Quot sint genera, seu species dispensationum, Quid sit irregularitas, & quid iuris de ea sit, De dispensatione episcoporum, De dispensatione legati Apostolice, sedis, De dispensatione domini papae, De dispensatione abbatis & principis & quorundam aliarum personarum, Qualiter & quando sit dispensatio facienda, Quid iuris sit de dispensatione super beneficiorum pluralitate: & quis sit dispensationis effectus. His igitur ita sparsim, ea per ordinem prosequamur.

ADDITIONES.

- a Disputare. ¶ Ioannes de Deo composuerat super hoc libellum, traans in eo de 13 dispensationibus, Domini Papali, Legatorum, Patriarchatum, Archiepiscopatum, Episcoporum, Abbatum, Presbyterorum, Regum, uel Principum, Procenium & Nobilium, Patrum, Maritorum, Amicorum & Sociorum.
- b Prosequamur. ¶ Sciendum est, quod Hostien. in summa sub rubrica de preniopolis rubricellam de dispensationibus, ex qua auctor primum §. sumpsit tamen aliquibus additis. Prius etiam traauerat hoc Ray. lib. 3.

Dispensatio quid sit, & unde originem habuit, & quare fiat?

SVMMARIVM.

- 1 Regule tres circa materiam dispensationis summopere notande.
- 2 Casus maiores adulterio in quib. episcopus potest dispensare.
- 3 Rigor & severitas ius & equitas & dispensatio differunt.
- 4 Aequitas est media inter rigorem & dispensationem, siue misericordiam.
- 5 Dispensatio an sit ius.

1. §. Dispensatio est prouida iuris communis relatione utilitate siue necessitate penata. vel sic: Dispensatio est rigoris iuris, per eum, ad quem spectat, canonice facta relaxatio. Vtraque definitio colligitur j. q. 7. requisitis. §. nisi rigor. & c. se. & j. §. genera. quandoque tamen dispensatio improprie sumitur pro iuris declaratione: ut extra, de iureiur. Quinauallis. ¶ Vocatur autem dispensatio uulnus, que ius uulnerat: ut 24 questio quarta, ipsa pietas, circa fin. uocatur etiam misericordia, j. uers. sed nunquid. ibi: ego dico. & j. §. fin. in fin. Ideo dixi, prouida. Nam prouida deliberatione est in dispensationibus procedendum: ut extra, de transactio, capitu. fin. Al' quin potius dissipatio, quam dispensatio est dicenda. Ad quod accedit, quia dominus non uult simul esse uulnus opes, sed dispensatio: ut 86. distinct. non satis. circa medium d. ¶ Circa quod tres regule, sunt notande. ¶ Prima est, quod peccans mortaliter

post baptismum promoueri non potest: ut 25 distinct. primum 48. distinct. quoniam. 50. distinct. iud. 1. questio. 7. Irquis omnem. ¶ Secunda, quod promotus post suam promotionem mortaliter peccans deicitur, siue deponitur: 50. distinct. qui semel: & c. si episcopus. & cap. si post ordinationem 81. distinct. diaconus. ¶ Tertia est, quia depositus ad ordine non restituitur. 50. distinct. capit. j. & 2. & capit. p. uenit. & capit. postquam. He tres regule colligi possunt. 50. distinct. ut constitueretur. ¶ Vbi quicque autem mitius agitur, quam dicta tres regule dicant: dispensatio dici potest quod prosequere prout not. 50. distinct. in summa. Et scias, quod contra duas primas regulas possunt episcopi dispensare in adultorio, & in minoribus criminibus adulterio: sed in maioribus illo non nisi in casibus a iure expressis: ut extra, de iudicijs. ar. si clerici. ¶ Ex primuntur enim quidam casus maiores adulterio in quibus potest episcopus dispensare: ut in heresi 50. distinct. presbyteros. in sacrilegio. e. distinct. si quis presbyter. in matrimonio contrahendo quandoque. 33. questio. secunda antiqui. & quandoque in simonia, & in homicidio, & schismate, & in quibusdam alijs: ut j. §. nunc de episcoporum. Vel potest dici quod pra. cap. presbyteros. hodie non habet locum: quia haeretici hodie in carcerantur: ut extra, de haer. cap. pen. Item praell. cap. si quis presbyter. non o stat: quia illud sacrilegium, de quo ibi dicitur, non est maius, non minus crimen adulterio: & sic de alijs. Contra tertiam uero regulam solus papa dispensare potest: ut §. tit. 1. §. nunc ostendendum uersu. nono. ¶ Notandum est autem, quod aliud est rigor siue severitas, aliud ius, aliud aequitas, & aliud dispensatio. De his omnibus habetur extra, de transactio. capit. fin. Rigor est distinctio iuris siue excessus & austeritas iuris scripta, aliquando ad terrorem ut patet in accusatore clerici: in probatione deficiente, cui de negatur communicio, etiam in fine uitae suae: ut 2. questio. 3. si qs episcopus. & in eo qui nominauit presbyterum in testamento tuorem filio suo pro quo non est orandum ut 88. distinctio. neque. Ad idem facit 1. questio. 7. qui in qualibet. & quandoque severitas appellatur: ut 50. distinct. ut constitueretur. 9. quest. 1. cap. 3. in fin. 2. quest. 5. quanto. 23. questio. 4. cap. non potest §. precepta. extra de sententia excom. super eo. Sed rigor iste seruandus non est, nisi ubi timetur exemplum mali: ut 45. distinct. sed illud. & extra, de transaction. capitu. fin. ¶ Quandoque tamen rigor est id est q. subtilitas iuris: ut extra de ressi. spo. in literis & cap. sepe. extra de praebent. tuar. extra, de appel. interposita §. fin. Item rigor dicitur disciplina: ut 4. distinctio. disciplina. in princip. Item dicitur iustitia, ut 100. distinctio. omnis qui. & cap. vera. Et scias quod quandoque rigor inducitur contra naturalem aequitatem ex causa pro bono publico: & quandoque etiam sine causa & seneratione. & hoc solum pro ratione sufficit, quod ita scriptum est. ff. qui. & a qui. ma. lib. non si. l. prospexit. 6. questio. 3. scriptu. quia alia ratio reddi non potest: ut ff. de legi. & se. consul. non omnium. 23. quest. 4. Nabuchodonosor. in prin. & de hoc extr. de descrip. si quando. Hoc prosequere, & exemplifica prout not. j. distinctio. ius generale & ff. de iusti. & iur. l. antepenult. ¶ Ius autem est ars boni & aequi. cuius quis merito nos sacerdotes appellat, id est, sacrorum praeceptorum ministros, ff. de iusti. & iur. l. j. §. ins. ¶ Aequitas uero est media inter rigorem & dispensationem, siue misericordiam. C. de iudicijs, placuit. 34. distinctio. fraternitatis. extra, de transactio. episc. fin. Interpretari autem an ius scriptum sit aequum, uel iniquum, solius principis est. C. de leg. & consil. l. j. Aequitas ita describitur a Cypriano. Aequitas est iustitia dulcor misericordiae temperata. Vel dic quod aequitas est motus rationalis regens misericordiam & rigorem. 45. distinctio. disciplina. & qui emendat. & capitu. vera. quia rigor est mansuetudine temperandus: ut extra, de pur. ca. cum in iuuentute. Haec autem est aequitas illa, quam iudex semper praeculis debet habere: ut ff. de eo quod certo loco. l. quod si. Ehesi. in fin. & extr. ut eccle. benefi. ut notum. in princip. in parte decia. & de transactio. cap. fi. 26. q. ultim. allegant. Quid sit dispensatio, §. est dictum: & illa uerendum non est, nisi necessitas uel utilitas id exposcat: ut j. eo. §. genera. ¶ Sed nunquid dispensatio est ius? dicunt quidam quod sic: sed tali iure, superior uel potest inferior uero illud petere non potest: ut j. §. genera. Alij, ut H. & M. dicunt contra: argum. i. qu. 7. exig.

ADDITIONES.

- a Dispensatio.)
- b Quinauallis. ¶ Verbum dispensationis ibi non est, nec erat in antiqua 21. qualiter facit Decr. & si Christus. eo. tit. in fin. & quod ibi no. in ult. glo. sed magis proprie facit Decr. 2. de tornea. quam alleg. j. uer. pen. in fin.
- c Dispensatio. ¶ id est, distribui. Sic etiam ponitur 43. distinctio. dispensatio.
- d Medium. ¶ Quomodo dispensatio eius commune, & quod si super ratione fundatur, possit esse rationalis, plene scripti de praeb. multa. in fin.
- e Ut constitueretur. ¶ Et ibi not. hae materia in glo. hic habes, & 45. distinctio. disciplina. in glo. sed qualiter. j. q. 7. dispensationes, & cap. exigunt Specul. prima pars. D